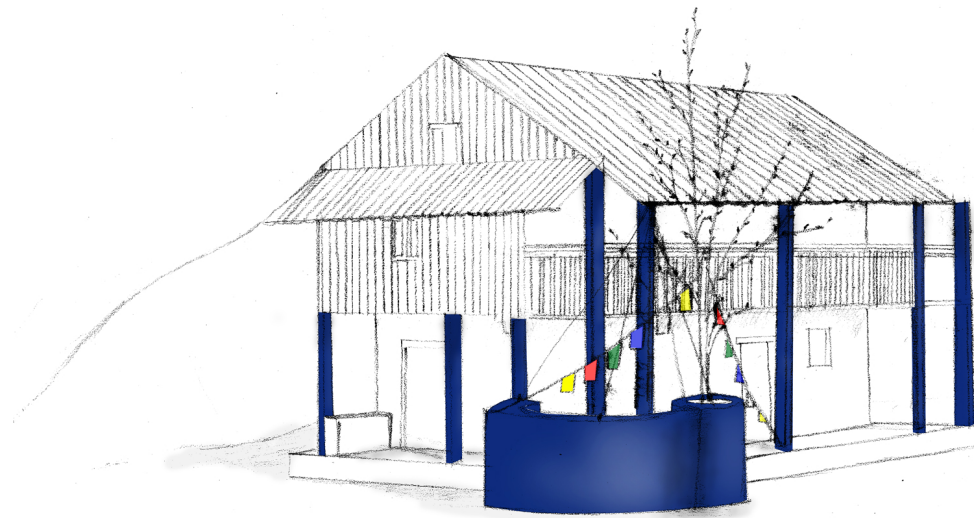

TO WALK ABOUT

Justine Sleurs

Masterproef interieurarchitectuur
On continuity and identity
The post-school Nepal
KuLeuven, campus Sint-Lucas Gent
Begeleiders:
Klaas Vanslebrouck
Hilde Bouchez
Tom Callebout

paper

1. veldwerk
2. literatuur en referenties
3. ontwerpmatig onderzoek
4. eindproject

1 INLEIDING:

1.1 WAT IS EEN POSTSCHOOL?

Het begrip post-school¹ is afkomstig van het begrip post- kolonialisme. Dit wijst op de tijd na het kolonialisme, waarbij de identiteit van culturen verloren ging door een overheersing van het Westen. Het Westen blijft de wereld als een bron van grondstoffen zien, die ten dienste staat van kennis en vooruitgang.² Omwille van de invloed dat het westerse globalisme³ heeft op culturen in Nepal, dreigt ook hun identiteit verloren te gaan. Door de globaliserende economie zijn de waarden van de mensen uit Makwanpur (Nepal) aan het veranderen. Kinderen willen niets meer leren over hun traditionele cultuur. Ze willen Engels studeren om later geld te kunnen verdienen.

Ook Laurie Lane Zucker⁴ stelt dat het globalisme een enorme druk uitoefent op culturen en tradities. Sterker nog, de mens lijdt door de globalisering. "In een steeds meer geglobaliseerde wereld is er vaak druk om gemeenschappen en regio's ondergeschikt te maken aan de dominante economische modellen. Hun lokale culturele identiteit, tradities en geschiedenis worden gedevalueerd. Biodiversiteit / habitatverlies en uitputting van de aquifer worden wijdverspreid en acuut. Dergelijke druk verergert vaak de problemen door niet-duurzame patronen van consumptie en landgebruik aan te moedigen, en door familiale en gemeenschapsrelaties die diep verweven zijn met de lokale omgeving te verzwakken. Gemeenschappen worden minder veerkrachtig en zijn minder in staat om om te gaan met de dislocaties die globalisering en ecologische achteruitgang teweegbrengen. De gezondheid van een mens - menselijk en meer dan menselijk - lijdt."

Sinds de laatste 50-60 jaar verliest het dorp alsmear meer kennis over hun natuurlijke omgeving. Een post-school maakt Makwanpur terug bewust van hun traditie en identiteit en dit met een toekomst gerichte visie. Volgens Sōetsu Yanagi⁵, is de traditie de accumulatie van eeuwenoude wijsheid. De school zal dus een plek worden voor de transmissie van eeuwenoude wijsheid.

Hoe ontwerp je een school die door lokale materialiteit een plek wordt voor mentaliteitsverandering en transmissie van traditionele kennis?

1.2 TWEESPORENSLAG

Enerzijds moeten moderne elementen aan het ontwerp toegevoegd worden die de fierheid als wereldburgers moeten bewerkstelligen en anderzijds moeten ook traditionele kenmerken geïnjecteerd worden in zowel de vormgeving als in het schoolprogramma.

In de film *schooling the world*⁶ legt men het onderscheid uit tussen traditioneel en modern. Een traditionele school leert men alles over de bodem, hun taal, hun voorouders... Nadat ze de school verlaten weten ze hoe ze moeten overleven. In moderne scholen halen ze de kinderen uit hun natuur en gaat alles om moderne producten. Het woord moderniteit moet losgekoppeld worden van vooruitgang. Vooruitgang heeft iedereen nodig, maar dat wilt niet zeggen dat iedereen, net zoals het westen, modern moet gaan leven. Deze 2 begrippen worden vaak verward in Nepal. Ze gaan moderne gebouwen bouwen als teken van vooruitgang terwijl ze door enkel het installeren van zonnepanelen een grotere vooruitgang tegemoet gaan dan ons. Uit onze fouten moet geleerd worden.

In de tekst 'Tradition and modernity, The feasibility of regional Architecture in Post-Modern Society' (1988) van Juhani Pallasmaa⁷, worden deze begrippen toegepast op architectuur. "Traditie heeft een wijde betekenis. Het kan niet geërfd worden en als je het wil moet je ervoor werken. Het omvat in de eerste plaats het historische gevoel en het historische gevoel omvat een kijk, niet enkel op het verleden maar ook een kijk op het heden. Iemand die traditioneel te werk gaat is zich dus bewust van zijn plaats in tijd en zijn eigen tijdelijkheid."

Traditionele cultuur kan niet gezien worden als iets statisch, maar is een dynamische cultuur. Deze visie hebben zowel Rix Pinxten⁸ als Willem Frijhof⁹.

Pinxten Rik stelt dat noch de natuur, noch de geschiedenis statisch te denken zijn, en de mens is bij uitstek de soort gebleken die natuur en eigen verleden vormt en vervormt. “Doordat de levens- en wereldervaring van mensen noodzakelijk verschillen, zal wat aangeleerd wordt door de leerling noodzakelijk meer of minder ‘anders’ begrepen worden dan wat de leraar meent te transfereren.” Omdat het verschil tussen de westerse cultuur en de cultuur van Makwanpur zo groot is, is het duidelijk dat ons leerstrategie daar helemaal niet de juiste manier is van onderwijzen. In deze traditie is de buitenschoolse kennis, inclusief ook de structuur van de eigen taal, niet aansluitend op de basisinzichten en afspraken die ‘onze’ schoolonderwerpen hanteert.

Voor Frijhof¹⁰ ligt de dynamiek vooral in het kamp van het immaterieel erfgoed. “Immaterieel erfgoed zoals verhalen, ervaringsvormen, geloofsartikelen of normen, constitueert zich namelijk in de act van overdracht zelf. Het bestaat niet zinnig buiten die overdracht binnen een concrete gemeenschap. Erfgoedbehoud wordt dan vóór alles gezien als een proces van betekenisgeving dat zijn naspeurbare weerslag vindt in (culturele) identiteit.” Ook over moderne cultuur heeft hij een mening klaar. Hij spreekt van een eerste en een tweede modernisme, verschillend door mentale factoren en een nieuwe betekenis van cultuur. Het eerste modernisme was een utopie, ideaal, zuiver en een demagogische beweging. De tweede baseert zich op een realistische kijk op cultuur, niet geleid door illusies.

Deze twee termen worden door verschillende culturen anders geïnterpreteerd. In Nepal staat moderniteit voor rijkdom en het traditionele voor arm, terwijl het westen het traditionele net als pure schoonheid ziet. Door het gebruiken van hun materialen kunnen we duidelijk maken dat het westerse dit helemaal niet als arm bestempeld. Het is goed om mensen meer kennis te willen geven maar dit mag niet resulteren in het moderne. Het moet afwisselen met het traditionele. Dit creëert verschillende mensen, verschillende geloofssystemen en verschillende ideologieën.

2. VELDWERK

Na één week te verblijven in het dorp Makwanpur, zijn er vier positieve dingen bijgebleven: de paden, de traditionele ambachten, de traditionele landbouwkennis en de niveaus van zowel de bergen als in de huizen. Deze punten staan centraal in het ontwerp.

2.1 PADEN

De school bevindt zich op een strategische plaats. Verschillende paden komen daar samen. Deze strategische plaats wordt nog niet benut. De uitstraling van het schoolgebouw heeft geen sociale status, terwijl dit juist een landmark van het dorp moet worden. Er mist een trots en een sterke connectie met de school.

Het netwerk van paden rond de school en in het dorp verbinden de verschillende clusters en huizen in het dorp. Sterker nog, ze lopen door de privé-eigendommen. Dit maakt naast de mooie aardewegen, het netwerk van paden nog mooier. Elk huis is een plaats van samenkomen.

Foto van de omgeving
Door Justine Sleurs

Door het aanleggen van een nieuwe weg door de school dreigt er gevaar voor de lokale cultuur en traditie. De nieuwe weg zal de verbinding met de stad gemakkelijker maken. Dit heeft zowel een negatief als een positief effect. Het dorp zal te maken krijgen met moderne producten uit de stad waardoor de lokale cultuur en traditie verloren dreigt te gaan. Daarnaast zal men op het schoolterrein last krijgen van overtollig stof en geluid.

Daarentegen zal het dorp economisch welvarender worden door de kans op handel. Er is zicht op vooruitgang. Merk hier op dat het woord vooruitgang wordt gebruikt en niet 'moderniteit' zoals uitgelegd bij het punt 'tweesporenslag'.

De noodzaak is dus dat men deze positieve eigenschappen van de nieuwe weg behoudt zonder het verliezen van cultuur en traditie.

2.2 TRADITIONELE LANDBOUWKENNIS

In een traditionele school leert men alles over de bodem, hun taal, hun voorouders... Nadat ze de school verlaten weten ze hoe ze moeten overleven.

De traditionele landbouwkennis is nog heel levendig in het dorp maar omdat ze modern willen worden dreigt men deze kennis te verliezen. Ze gaan studeren, vinden nadien geen werk maar hebben ook geen weet meer hoe ze moeten leven op het veld. Ze zijn verloren.

Daarom is het belangrijk om de traditionele landbouwkennis in leven te houden. Deze traditionele landbouwkennis houdt in: de kennis van het drogen van stro, het maken en onderhouden van rijstvelden, het planten en verzorgen van groenten. Het maken van medicijnen op basis van planten, is aan het uitsterven. In het dorp is nog één medicijnman aanwezig. Als deze man sterft, gaat de kennis verloren. Nepal heeft ook een levendige cultuur op basis van verhalen achter de planten. Elke plant heeft zijn eigen verhaal en eigen handleiding.

2.3 TRADITIONELE AMBACHTEN

Ook elke ambacht heeft een eigen handleiding. Het proces achter de ambacht wordt doorgegeven van generatie op generatie. De schoonheid daarvan valt op als je de huizen bekijkt. Eerst en vooral is het leren van de huisjes een ambacht op zich waar een proces van onderhouden achter schuil gaat. Daarnaast ligt het huis vol met geweven matjes in verschillende vormen en groottes, traditionele geweven stoelen, gevlochten manden... Het dorp telt maar enkele schrijnwerkers, die helpen om nieuwe huizen te bouwen.

2.4 NIVEAUS

De grens tussen publiek en privé is heel klein. Dat merk je aan de paden die door de privé eigendommen lopen. Door de peti word het huis toch iets meer privé dan de buitenruimte omdat je hier een trap op moet. De peti wordt ook gebruikt als een element om samen te zitten en om te schuilen voor de zon en de regen, waardoor de bezoekers eigenlijk niet naar binnen moeten. De tweede verdieping was nog meer privé omdat men dan echt een trap op moet.

Dit doet zich ook voor in de bergen. Onderaan de berg zijn de valleien drukker bezet door een betere bereikbaarheid en betere weersomstandigheden. Hoe meer je stijgt, hoe geïsoleerder de dorpen zijn.

Ondanks dat alles heel publiek is, zijn er dus toch gradaties van meer private ruimtes.

3. LITERATUUR ONDERZOEK

3.1 NETWERK VAN PADEN EN EDUCATIE: PLACE BASED-LEARNING

Place-Based education (PBE) is een benadering van leren die gebruik maakt van geografie om authenticiteit te creëren en zinvol en boeiend te leren voor studenten. Volgens het 'Centre for Place-Based Learning en Community Engagement'¹¹ wordt place based-learning aangewezen als een meeslepende leerervaring die "studenten plaatst in lokaal erfgoed, culturen, landschappen, kansen en ervaringen, en deze gebruikt als de fundering voor de studie van taalkunsten, wiskunde, sociale wetenschappen, wetenschappen en andere vakken in het curriculum."

Volgens pedagoog van 'The Orion Society', Laurie Lane Zucker¹², die het begrip place based-learning heeft geïntroduceerd: "Plaatsonderwijs kan worden gekarakteriseerd als de pedagogiek van de gemeenschap, de herintegratie van het individu in haar geboorteplaats en het herstel van de essentiële banden tussen een persoon en haar plaats. Plaatsgericht onderwijs daagt de betekenis van onderwijs uit door schijnbaar eenvoudige vragen te stellen : Waar ben ik? Wat is de aard van deze plek? Wat ondersteunt deze community? Het gebruikt vaak een proces van hervertellen, waarbij studenten worden gevraagd creatief te reageren op verhalen over hun eigen grond, zodat ze na verloop van tijd in staat zijn om zich te positioneren, op een creatieve en feitelijke manier, binnen het continuüm van natuur en cultuur op die plaats, ze worden een deel van de gemeenschap, eerder dan een passieve waarnemer ervan."

De school in Nepal moet vanuit de eigen lokale middelen en tradities worden opgebouwd om zo verbonden te blijven met de natuur en de gemeenschap. Momenteel zitten de kinderen in de het dorp aan hun banken gekluisterd. Er wordt nauwelijks moeite gedaan om tijdens de les met de kinderen naar buiten te trekken.

Daarnaast heeft Lane Zucker¹³ ook commentaar op de moderne schoolsystemen. "Scholen en andere onderwijsinstellingen kunnen en moeten een centrale rol spelen in dit proces, maar dat doen ze grotendeels niet. Ze hebben inderdaad vaak aan het probleem bijgedragen door jongeren op te leiden, in de woorden van David Orr, 'mobiel, rootless en autistisch naar hun plaatsen.' Een belangrijke transformatie van het onderwijs zou kunnen beginnen met de moeite om te leren hoe gebeurtenissen en processen dicht bij huis betrekking hebben op regionale, nationale en mondiale krachten en gebeurtenissen, wat leidt tot een nieuw begrip van ecologisch rentmeesterschap en gemeenschap, van een verlicht localisme - een lokale / mondiale dialectiek die gevoelig is voor bredere ecologische en sociale relaties op hetzelfde moment dat het het gevoel van gemeenschap en land versterkt en verdiept."

Om dit gevoel van gemeenschap en land te versterken worden lessen al wandelend gegeven. De omgeving rond de plek leent zich daar perfect toe door de paden door de natuur. Onderweg kunnen de kinderen leren over gevolgen van aardbevingen, aardverschuivingen, wiskunde... Daarnaast wordt er bij verschillende gezinnen thuis gestopt voor het leren van de ambacht van dat gezin. Zo zal een schrijnwerker de kinderen aanleren hoe huizen gebouwd worden.

Door ook een klas te ontwerpen op de schoolsite waar de community samen kan komen, is er een constante wisselwerking van community naar school en school naar community. Het geëngageerde dorp krijgt in de plaats van het lesgeven kans op de verkoop van hun producten in een klas bedoeld voor de verkoop van traditionele producten aan gebruikers van de nieuwe weg.

Daarnaast wordt de peti voor het huis van de geëngageerde uitgebreid met een zitruimte voor het geven van de les en een fruitboom als geschenk.

“Wanneer het gaat over die aspecten van het menselijke bestaan en van de realiteitsbeleving die geheel of in grote mate aangeleerd worden, dan hebben we het over ‘culturele’ aspecten of dimensies. Anders gezegd, alles wat te maken heeft met betekenisgeving en betekenistransfer valt onder de categorie van het ‘culturele’.” Dit vertelt Rix Pinxten omtrent het ‘culturele’¹⁴ in de essay ‘Immaterieel erfgoed tussen identiteit en interculturaliteit.’

Cultuur geeft een betekenis aan dingen en ook de manier van hoe die betekenis doorgegeven wordt is cultuur. Culturele betekenis heeft vooral te maken met een verbondenheid met de dingen rondom ons. Van zodra deze verbondenheid wegvalt, valt ook een stuk van hun cultuur weg waardoor men zichzelf doorheen de tijd, stuk bij stuk verliest.

Het mentale of het immateriële gaat vaak vooraf aan het materiële. In deze studie zal het materiële de architectuur zijn, waarmee men de cultuur terug wil aanwakkeren en ze daar ook bewust van wil maken.

Uit de brochure over immaterieel cultureel erfgoed van de organisatie van de Verenigde Naties voor onderwijs, wetenschap en cultuur¹⁵: ‘De UNESCO conventie betreffende de Borging van het Immaterieel Cultureel Erfgoed deelt immaterieel cultureel erfgoed op in vijf domeinen: orale tradities en uitingen, met inbegrip van taal als drager van immaterieel erfgoed; podiumkunsten; sociale gebruiken, rituelen en festiviteiten; kennis en kunde op het vlak van de natuur en het universum; traditioneel vakmanschap. Immaterieel cultureel erfgoed wordt doorgegeven van generatie op generatie en wordt voortdurend vernieuwd door gemeenschappen en groepen. Het geeft hen een gevoel van identiteit en continuïteit en bevordert het respect voor culturele diversiteit en menselijke creativiteit.

Om immaterieel erfgoed in leven te houden, moet het

relevant blijven voor een cultuur, moet het regelmatig worden beoefend in gemeenschappen en tussen generaties. De betrokken gemeenschappen moeten een wezenlijke rol spelen bij de identificatie en omschrijving van immaterieel cultureel erfgoed: zij bepalen uiteindelijk welke elementen deel uitmaken van hun cultureel erfgoed.’

In dit ontwerp wordt gefocust op kennis en kunde op het vlak van de natuur en het universum en traditioneel vakmanschap.

3.3 TRADITIONELE LANDBOUWKENNIS EN EDUCATIE

Helaas heeft de moderne samenleving steeds meer barrières opgeworpen voor het contact van kinderen met de natuur. Ook het dorp in Nepal riskeert zich minder verbonden te voelen met de natuur als ze op dezelfde manier blijven lesgeven.

Een eerste stap is om de natuurlijke wereld te zien als meer dan een onnodige voorziening, volgens Barbara Kiser¹⁶, schrijfster bij ‘nature’. “Het ervaren ervan is een daad van diepgaand eigenbelang, een bewaker tegen een toekomst die de duurzaamheid van onze soort op de lange termijn niet als de meest voor de hand liggende bedreigingen van armoede en ziekte beschouwt.”

De natuur mag niet gezien worden als een onuitputtende bron. De planten in het dorp worden gebruikt voor medicijnen, eten, bouw materiaal, kleur, cultuur, geloof... Daarvoor moet zorg gedragen worden om door te geven aan verdere generaties, enerzijds zodat zij kunnen overleven en anderzijds zodat de culturele verhalen en gebruiken achter de natuur gekoesterd blijven.

Sociaal-ecoloog Stephen keldert¹⁷ ziet de natuur als een onovertroffen leeromgeving: “Een weiland of kust is een meeslepende ervaring die het hele kind lichamelijk, sociaal, cognitief en emotioneel aanspreekt en uitdaagt. Complex en onverwacht, een drama van regen, wind, vliegende vogels, kletterende modder en vallende bladeren, de natuur wekt nieuwsgierigheid, zelfs als het een arena voor gratis spel biedt - zowel aangrijpend detail en verre horizonten.

De kinderen in Nepal leven momenteel nog in grote harmonie met de natuur. Deze harmonie komt tot uiting in het gebouw door gewezen bamboeschermen. Deze zorgen voor een grote openheid naar buiten toe en versterken verschillende zichten. Zo zijn de schermen die uitkijken op een prachtig gebergte veel minder dicht bovenaan.

De materialisatie van de school is opgebouwd uit natuurlijke materialen zoals bamboe en salhout, met uitzondering van het dak.

Door een landbouwklas met moestuin kunnen de kinderen leren hoe ze met de planten moeten omgaan. De moestuin wordt een gemeenschappelijk doel waar ze met de hulp van leerkrachten of ouders zelf het roer in handen houden. Elk kind kan verantwoordelijk gesteld worden voor zijn eigen plant. De verhalen bij de planten worden verteld in de storytellingklas. Daar wordt de groei van een zaad naar een plant opgevolgd.

3.4 TRADITIONELE AMBACHTEN EN EDUCATIE

Het dorp in Nepal heeft een rijkelijke cultuur van ambachten. Lucie-Smith¹⁸ stelt dat zogenaamde ‘ambachten’ en ‘ambachtelijke tradities’ niet alleen manifestaties zijn van culturen, ze helpen ze vaak ook te definiëren. Uit een onderzoek van Sirpa Kokko en Patrick Dillon¹⁹: “Ambachten zijn niet enkel artefacten die door mensen worden gemaakt, maar ook de vaardigheid en het proces achter het artefact. Meestal worden ze gemaakt uit de primaire bronnen van hun lokale omgeving (bijvoorbeeld mineralen, plantaardige materialen, dierlijke materialen). De artefacten hebben over het algemeen praktische bruikbaarheid en / of decoratieve eigenschappen.” Het belemen van een muur, het weven van matten en andere gebruiksvoorwerpen zijn voorbeelden van ambachtelijke voorwerpen. “Ambachtstradities omvatten de vaardigheden die nodig zijn om de artefacten en de levensstijlen in verband te brengen met de uitdrukking van die vaardigheden, inclusief de manieren waarop de vaardigheden van generatie op generatie worden doorgegeven (Dormer 1997a; Greenhalgh 1997; Ihatsu 2002; Lucie-Smith 1981).”

De ambachten op de school worden vooral aangeleerd op verplaatsing. Bij ambachten gaat het om het doorgeven van een proces van generatie op generatie. Het is dan ook de bedoeling dat de oudere generatie van het dorp zelf de kans krijgt om dit te doen. Nadien zullen de gemaakte producten tentoongesteld worden op de markt en gebruikt worden voor de bouw van de school. De kinderen kunnen hun zelfgemaakte producten zoals een matje herkennen in de windschermen, het dak, en het meubilair. Hiermee wordt de connectie tussen school en dorp versterkt.

4. ONTWERPMATIG ONDERZOEK

Het ontwerpmatig onderzoeken is een manier waarbij je onderzoekt door steeds af te wisselen tussen denken, onderzoeken en doen. In dit ontwerp werd gedacht aan het veldwerk door terug te kijken naar foto's en nota's. Deze dingen werden getoetst aan literatuur onderzoek om nadien te 'doen' aan de hand van maquettes en tekeningen. Dit onderzoek vertrok vanuit een utopie om nadien iedere week realistischer te worden tot het finale ontwerp.

Doorheen het ontwerpmatig onderzoek zijn nieuwe parameters ontstaan zoals niveauverschillen en de schoonheid van de paden. Deze nieuwe parameters geven het ontwerp een grotere gelaagdheid waardoor sommige keuzes opnieuw afgetoetst werden. Zo zijn, bijvoorbeeld, de klaslokalen verplaatst van de site naar de huizen van de dorpingen.

Door sommige dingen in maquette te brengen ontstonden nieuwe ideeën zoals het maken van een muur uit tafels. Door de maquettes telkens van schaal te vergroten, krijg je steeds meer inzicht in details. In een laatste fase van het proces begonnen ook de windschermen vorm te krijgen.

Ook werd nagegaan welke problemen zich voordeden in het dorp. Door ontwerpend onderzoek werd daarop een oplossing gevonden. Zoals eerder gezegd mist er een trots, een connectie met de school. Een oplossing daarvoor was de school laten maken door de gemeenschap zodat ze kunnen zeggen: "Dat is mijn matje die daar in het dak zit!" Ook voor het probleem van de nieuwe weg werd een oplossing gevonden. Door een markt met lokale artefacten en lokale landbouw worden de tradities levendig gehouden maar blijft ook het positieve aspect van vooruitgang. Een ander probleem is dat vele kinderen niet komen opdagen op school omdat ze honger hebben. Na het praten met verschillende dorpingen kwam ter sprake dat eten een goede toevoeging zou zijn aan de school. Op de school komt een moestuin.

5. CONCLUSIE

Vanuit de vier eerder besproken parameters (paden, traditionele landbouw en tradities en niveaus) kwamen vijf verschillende organische gebouwen tot stand met elk een andere functie.

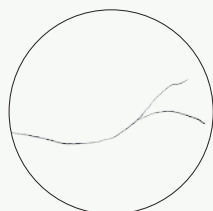
Er werd een klaslokaal bij de dorpingen thuis ontworpen voor het place based-learning. Wanneer de klas al wandelend gaat leren kunnen ze bij enkele dorpingen zoals de schrijnwerker of medicijnman stoppen. Deze brengen de kinderen terug cultuur bij. De school brengt dus zowel de leerlingen naar de gemeenschap en de gemeenschap naar de school. Aan de weg staat een multifunctioneel gebouw dat getransformeerd kan worden van museum naar markt of standaard klaslokaal. Hier kunnen locale artefacten en landbouwproducten verkocht en voor de gemeenschap tentoongesteld worden. Er is nog steeds ruimte voorzien voor een standaard klaslokaal alhoewel ze door de specifieke vorm van de banken niet meer in hun gewoonlijke opstelling kunnen zitten. Aan de andere kant van de weg staat het hart van de school. Dit omvat een publiek klaslokaal en bibliotheek voor de overdracht van kennis en het samenbrengen van de gemeenschap. Daarnaast bevindt zich het sanitair. Op het einde van de site, gekoppeld aan de moestuin, situeert zich de kookklas dat ook een landbouwklas is en de storytelling. Daarop staat een zadenruimte en strobaal.

De verschillende gebouwen zijn gemaakt uit lokale materialen en tradities. De klassen zijn heel open, toch afsluitbaar om de relatie met de natuur te behouden. Lichte wanden van geweven bamboe bewerkstelligen die openheid. De dragende muren en vloeren zijn opgebouwd uit leem om de traditie te behouden en huiselijkheid te bekomen. De structuur is gemaakt uit lokale bamboe. Dit materiaal is zeer sterk, groeit snel en kan gemakkelijk geplant worden. Daarnaast wordt vooruitgang nagestreefd door gekleurde zeilen op de daken, zonnepanelen, drinkfonteinen, muurverwarming... Dit moet de dorpingen duidelijk maken wat ze willen en dat is niet de rechthoekige strakke school zoals die er nu staat.

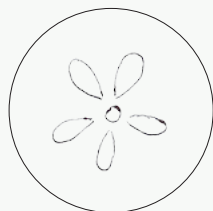
REFERENTIES

1. Ivison, D. (2018). *Postcolonialism | historical period*. [online] Encyclopedia Britannica.
2. Bouchez H. (2017). *Het Wilde Ding, de natuurlijkheid der dingen*, Gent: Art Paper Editions, p.117
3. Norberg-Hodge H., Page J. (2011). *The Economics of Happiness* (documentaire), USA: ISEC
4. D. Sobel. (2004) *Place-Based Education: Connecting Classrooms and Communities*.
5. Bouchez H. (2017). *Het Wilde Ding, de weg van de sierlijkheid. Over archetype en anomiteit*, Art Paper Editions, p.107 verwijzend naar Yahagi, S., *The Unknown Craftsman: A Japanese Insight into Beauty*, Kodansha, 2013 (1972)
6. Black C. (2010). *Schooling the World: The White Man's Last Burden* (documentaire), USA
7. Pallasmaa J. (1988). *The feasibility of regional Architecture in Post-Modern Society*, Londen: *the architectural review*, may 1988 p. 26-34
8. Pinxten R. *Immaterieel erfgoed tussen identiteit en interculturaliteit*. (essay)
9. Frijhoff W. (2008). *Cultureel erfgoed, cultuurbeleid en culturele dynamiek*. (lezing). Brussel: Faro, jaargang 1 2008.
10. Frijhoff W. (2008). *Cultureel erfgoed, cultuurbeleid en culturele dynamiek*. (lezing). Brussel: Faro, jaargang 1 2008.
11. GETTING SMART, *What is Place-Based education and why does it matter?* (online, gettingsmart.com)
12. D. Sobel. (2004) *Place-Based Education: Connecting Classrooms and Communities*. (book)
13. D. Sobel. (2004) *Place-Based Education: Connecting Classrooms and Communities*. (book)
14. Pinxten R. *Immaterieel erfgoed tussen identiteit en interculturaliteit*. (essay)
15. Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur, *Immaterieel Cultureel Erfgoed: Wat is immaterieel cultureel erfgoed?* De Panne: Artypo (brochure 2017)
16. Barbara Kiser, *body of knowledge* (online)
17. S. Keldert, J. Dunlap, (2012). *Companions in Wonder: Children and Adults Exploring Nature Together* (book)
18. Lucie-Smith 1981; Kupiainen 2000
19. S. Kokko, P. Dillon: *Crafts and craft education as expressions of cultural heritage: individual experiences and collective values among an international group of women university students* (paper)

VILLAGE

PATHS

TRADITIONAL AGRICULTURE

TRADITIONAL ARTS & CRAFTS

LEVELS

PLACES

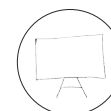
Green school

landbouwplek
ambachtplek
paden
kook- en eetplek

experiential

standaard klaslokaal

proficiency

storytelling
marktplaats

thematic

dynamisch

statisch

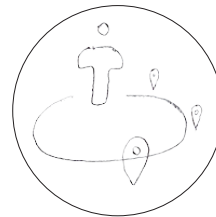
GOALS
Smith

MODEL

DESIGN

communities

education

Place-based learning

POST - SCHOOL
To walk about

01 VELDWERK

- paden
- traditionele landbouw
- traditionele ambachten
- niveau's

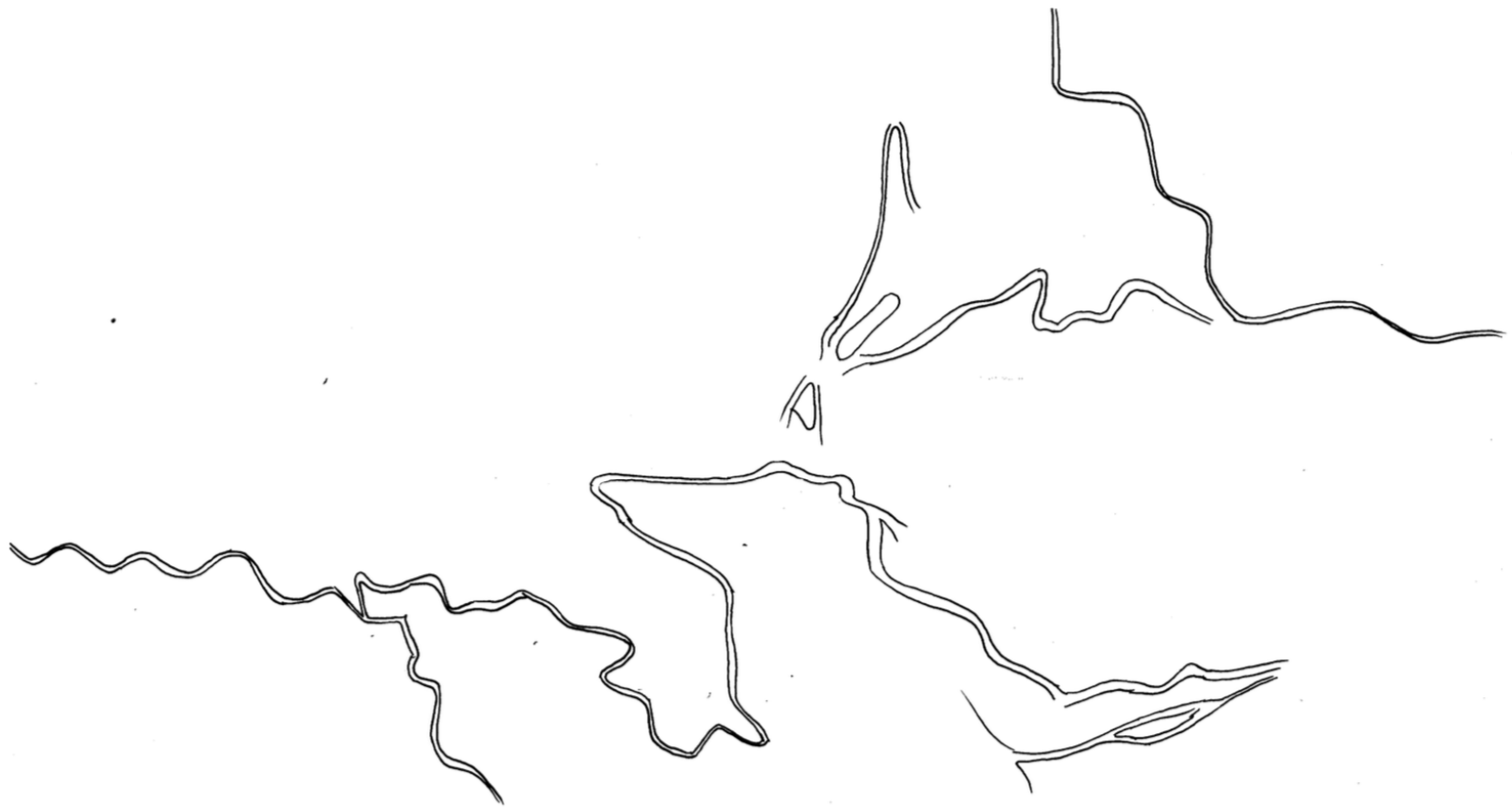
SCHOOLOMGEVING

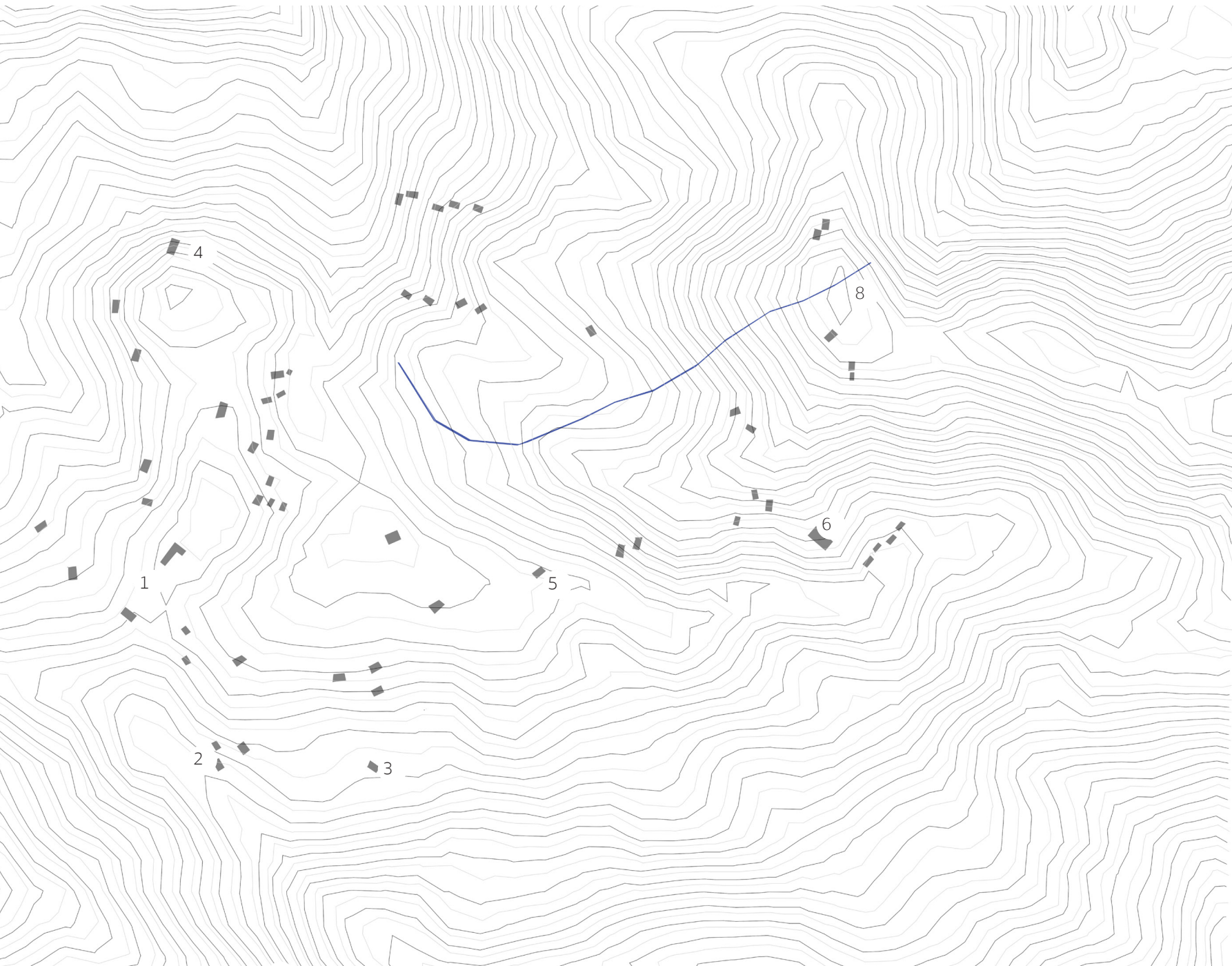

Inplanting + situering school:

1. school
2. winkel
3. winkel
4. kerk
5. schrijnwerker
6. erfgoed, fort
7. begraafplaats
8. waterval

Justine Sleurs

Justine Sleurs

Justine Sleurs

Justine Sleurs

Justine Sleurs

Justine Sleurs

Justine Sleurs

Het dorp is gelegen op een hoogte van 950 meter en heeft een tropisch klimaat met Monsoonmaanden juni tot september.

De bodem bestaat uit klei en zandsteen.

Nu gebruiken ze lokale zaden en af en toe GMO's.

Ze gebruiken een rijst, tarwe, maïs rotatie.

Enkele landbouwproducten:

Soya

Dab

Maïs

Saal

Aap

Tarwe

Gerst

Banaan

Aardappelen

Bamboe

Ananas

Mango

Justine Sleurs

stallen en omgeving

Justine Sleurs

Justine Sleurs

Justine Sleurs

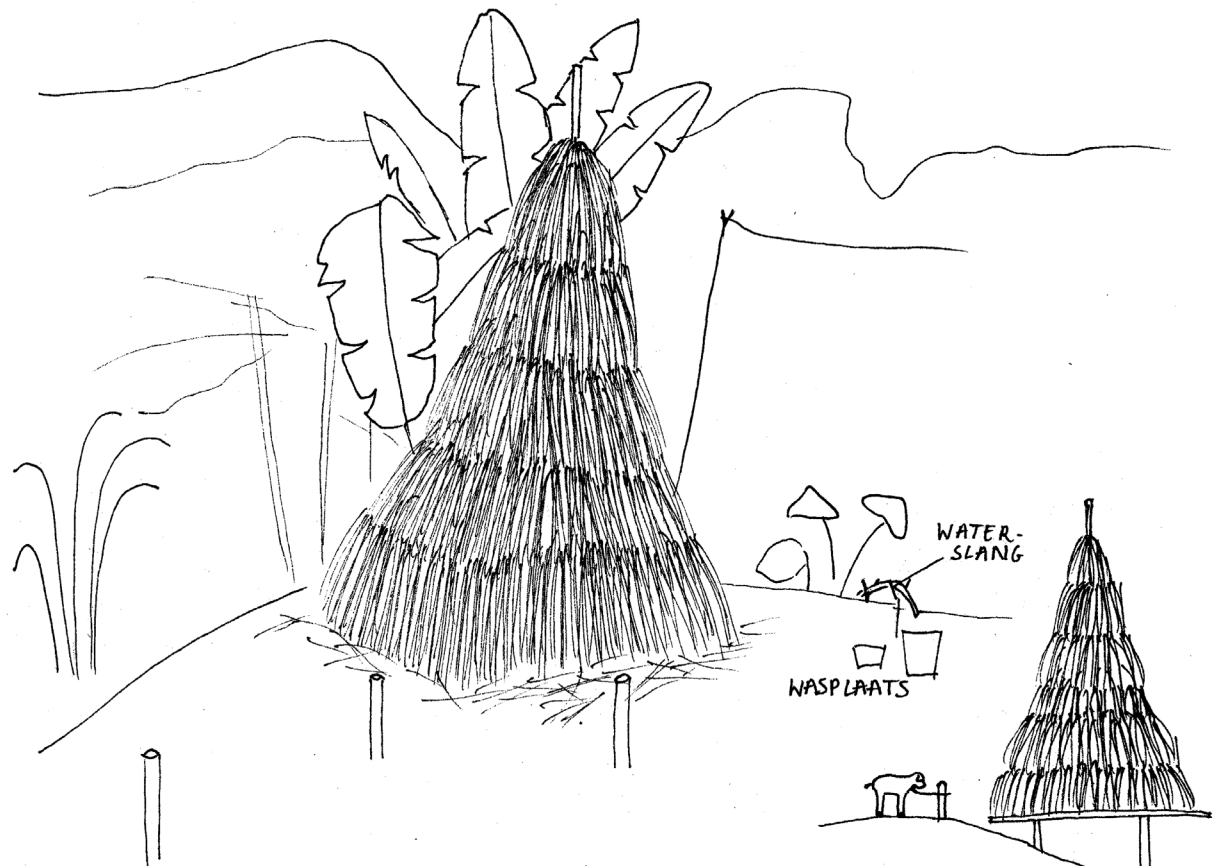
Ontdek

Koken

Gebruik van planten bij trouw

Beelden: Justine Sleurs

strobale, Justine Sleurs

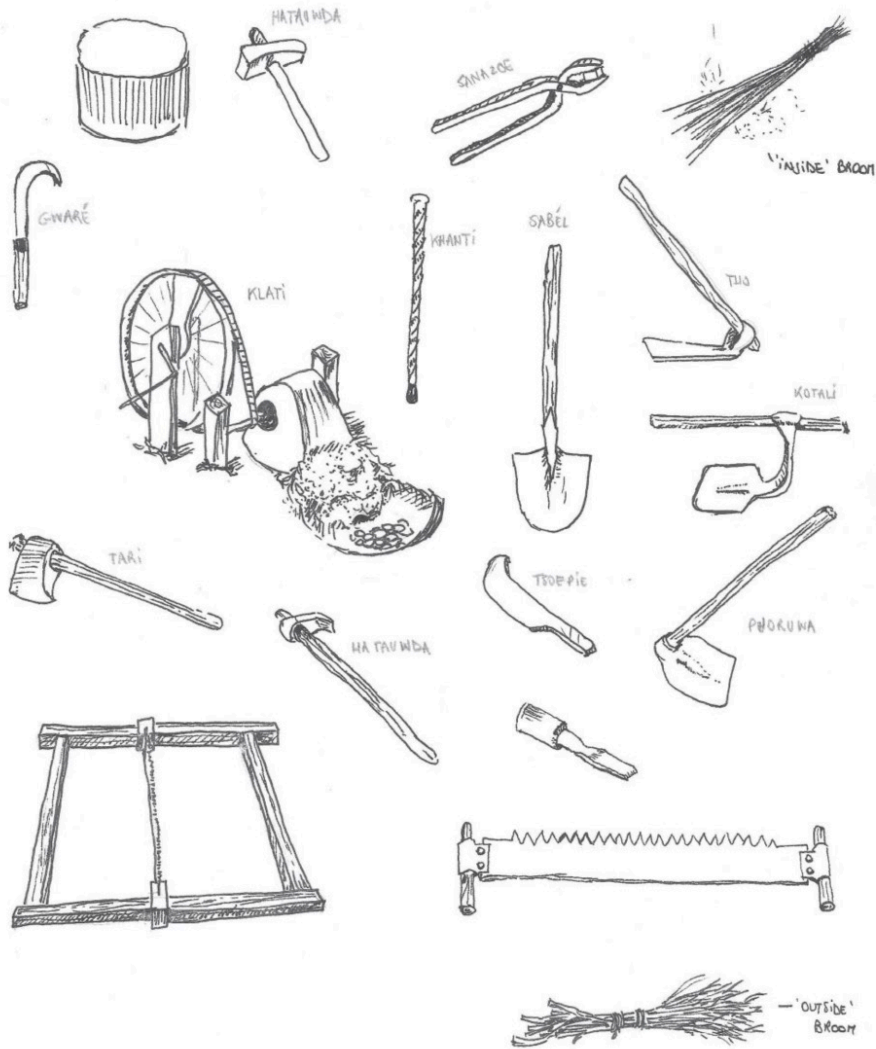

TRADITIONELE AMBACHTEN

- Rijstwijjn
- Dokho
- Gundri
- Chakatai, ronde rieten mat
- Landbouw
- Schrijnwerkerij
-

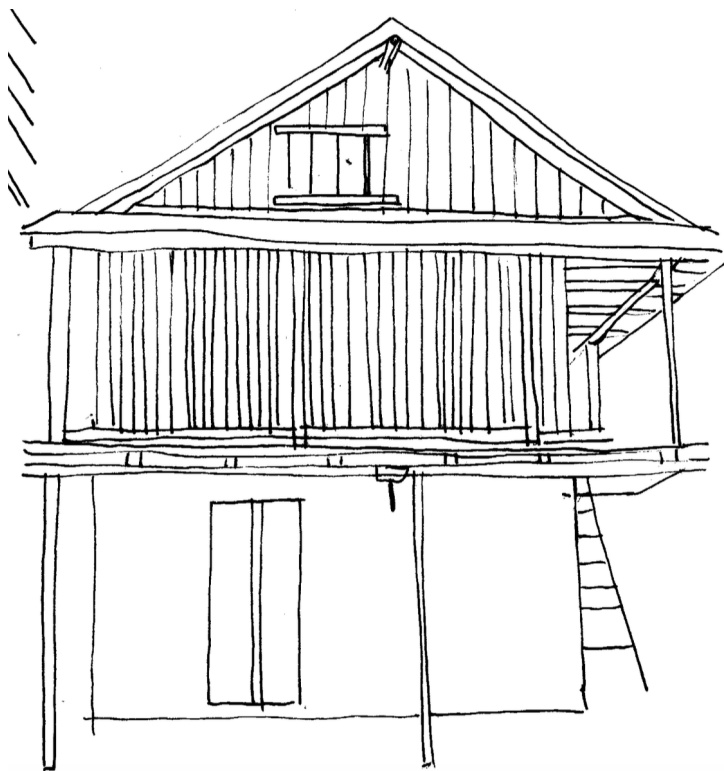
TOOLS : CRAFTS & FIELD WORK

Juan Thibault

Juan Thibault

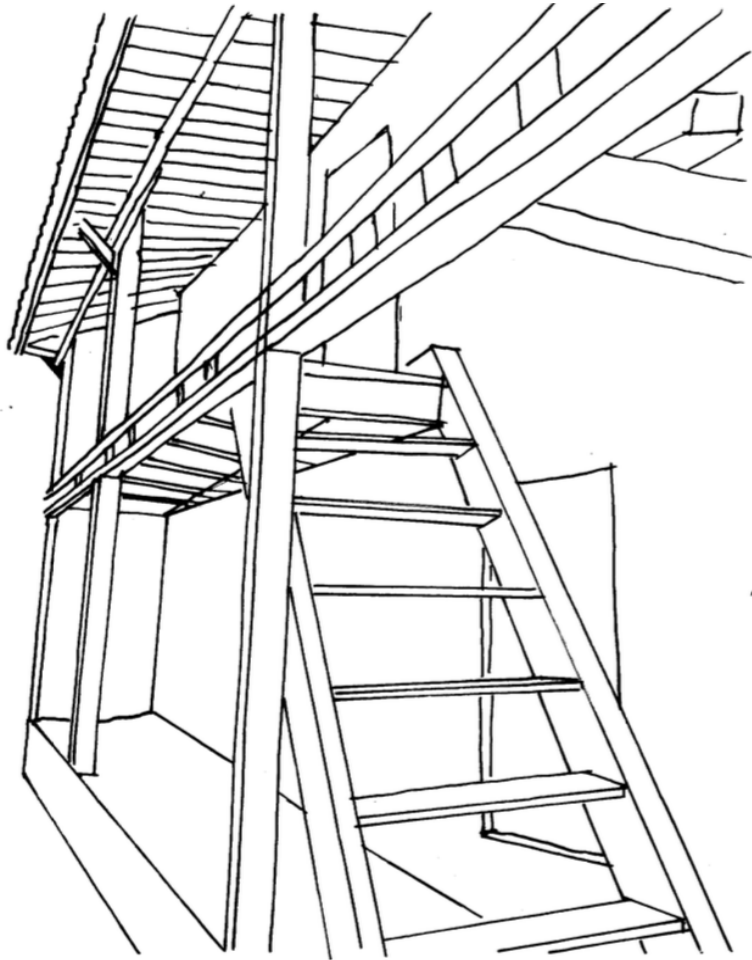

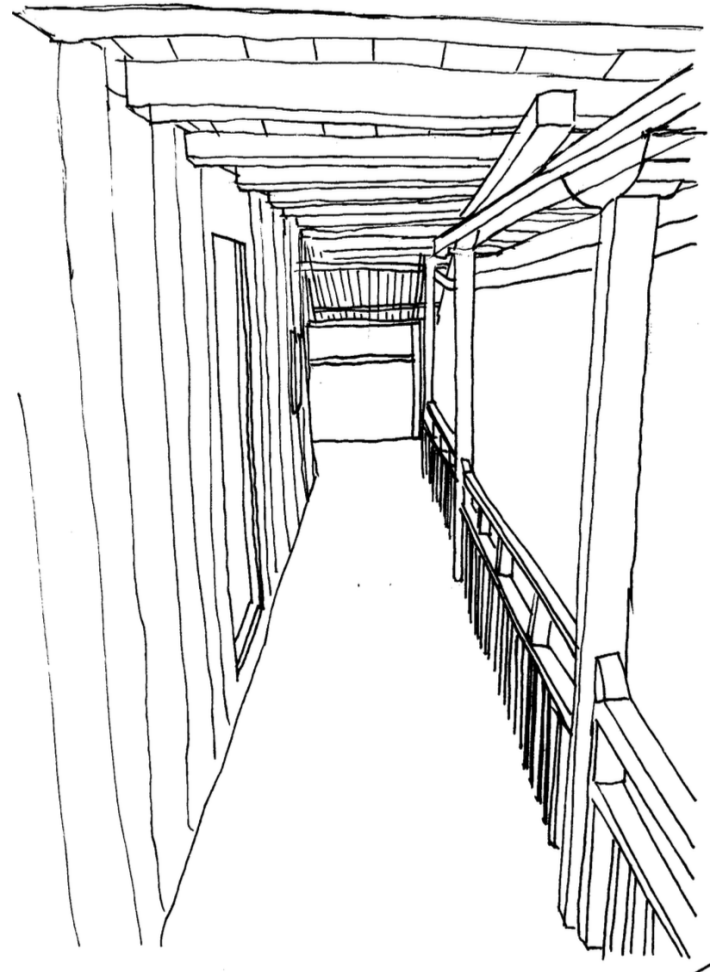
ander huis in het dorp door Justine Sleurs

NIVEAU'S: BOUW VAN BALKONNEN

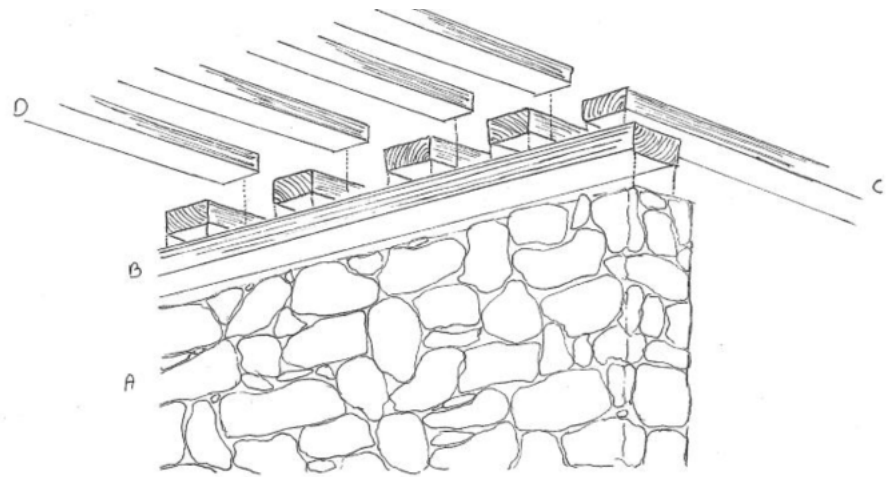
- licht
- zonwering
- bescherming
- sociaal aspect
- privacy

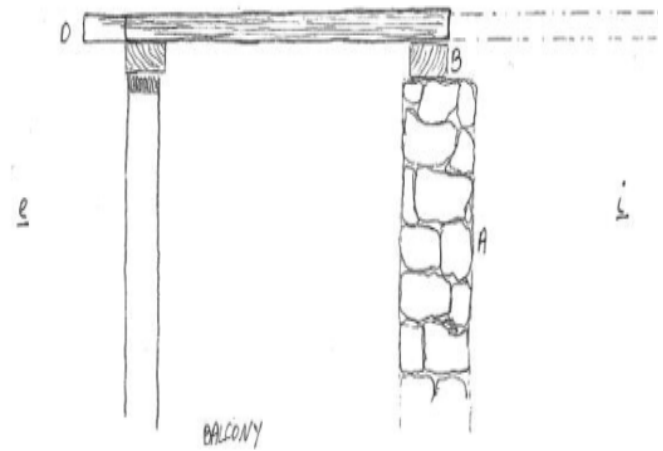
Justine Sleurs

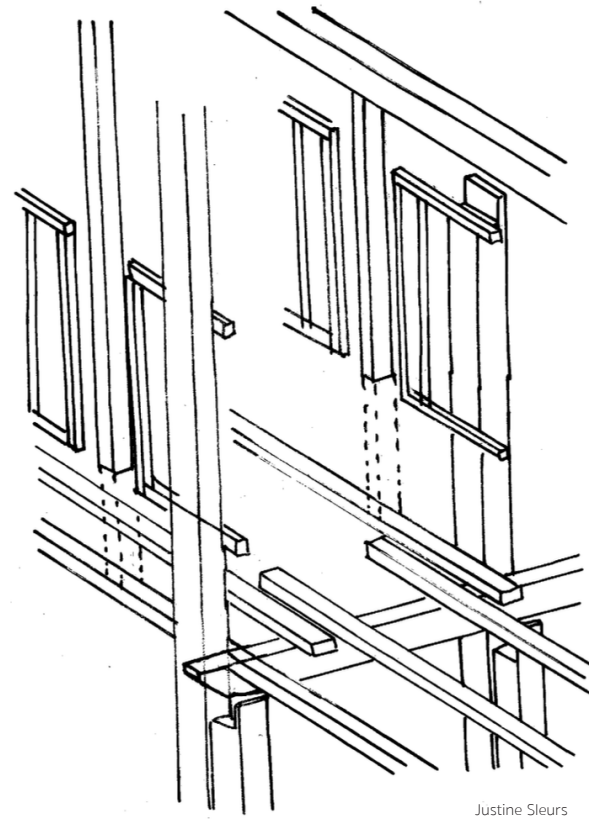
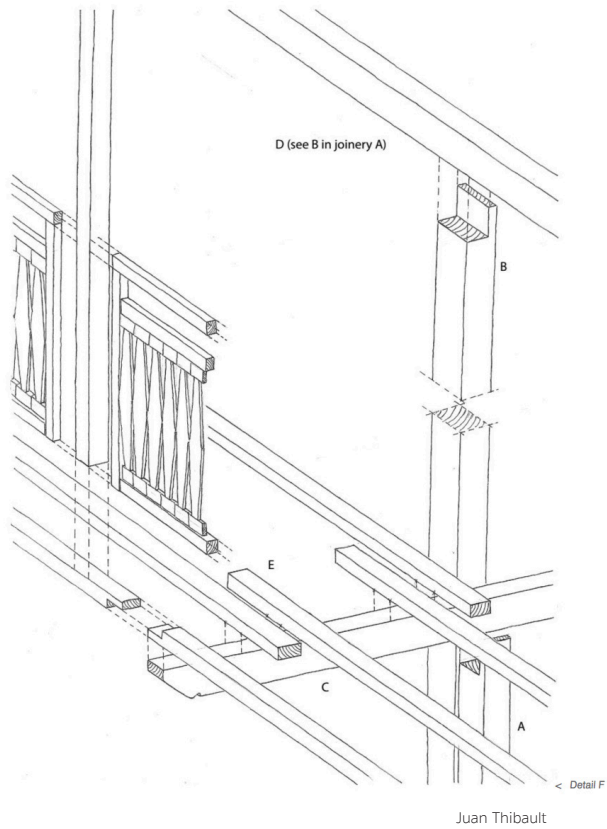
Justine Sleurs

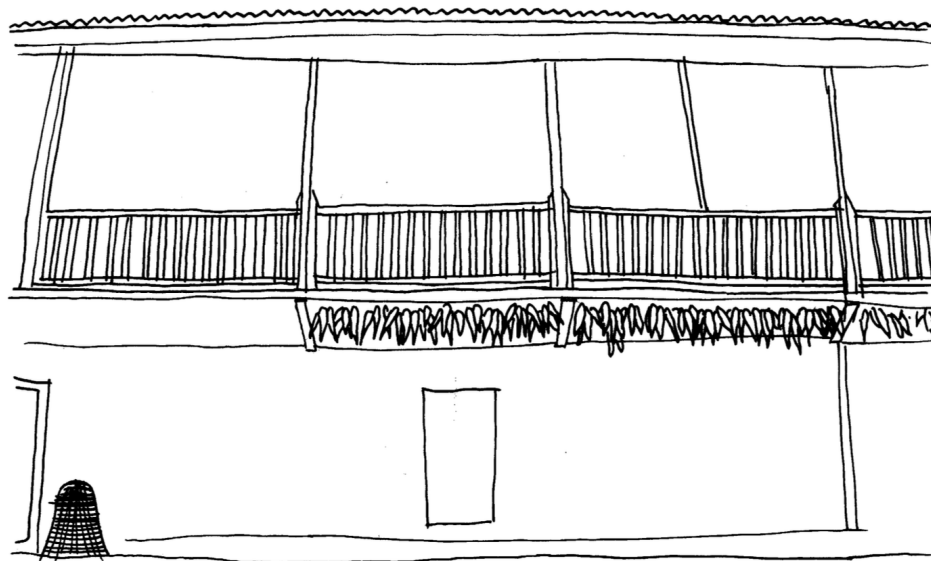

Juan Thibault

Juan Thibault

Justine Sleurs

02 LITERATUUR & REFERENTIES

LITERATUUR

- eigen ervaring
- montessori onderwijs
- ambachten en educatie
- natuur en en educatie
- place based learning

REFERENTIES

EIGEN ERVARING: DE BOOMHUT, MARIAKERKE

“Wij zijn een Christelijk geïnspireerde school, waar wij vanuit respect en waardering werken aan de opvoeding van kinderen.

Wij hebben daarbij aandacht en zorg voor ieder lid van onze school. Samen willen we werken aan verbondenheid. FLEXIBEL ZIJN, KWALITEIT, ZORG, TOTALE ONTPLOOIING.

Onderwijs en opvoeding zijn toekomstgericht. We vertrekken niet alleen vanuit het nu of het verleden, maar hebben ook oog voor de wereld waarin onze kinderen gaan leven. Dit vraagt een grote flexibiliteit. Kwalitatief onderwijs vertrekt vanuit de noden en talenten van elk kind.

De zorg voor het individuele kind staat centraal: verschillende zorggroepen, soorten werkvormen, aandacht voor het zich goed voelen, open communicatie met kinderen, ervaringsgericht werken,

De totale ontplooiing van iedereen is onze grote zorg: hoofd, hart en handen.

Samen gaan we op weg en geloven we in het positieve van ieder kind. MULTI-CULTUREEL, RESPECT, SAMENHORIGHEID

Samenwerken met alle ouders en iedereen die betrokken is met de school, vinden wij heel belangrijk.

We respecteren hierbij dat mensen anders geloven en dat mensen vanuit verschillende motieven kiezen voor onze school.

Zo willen we bijdragen tot een samenleving waar verscheidenheid een wederzijdse verrijking kan worden.

Om te groeien naar eenheid moeten er naast de godsdienstlessen, waarin geloof uitgediept wordt, ook momenten van beleving en ontmoeting zijn: schoolvieringen, stiltemomenten en/of acties rond vasten, advent,....

Wanneer men kiest voor onze school, vragen we respect voor onze christelijke eigenheid.

Om elk kind zijn plaats te laten vinden in onze school en in de maatschappij is het nodig dat het bepaalde waarden en normen kent en deze ook respecteert.

Meer dan van woorden, leren kinderen van wat ze ervaren in de realiteit.”

MIJN ERVARING:

Ik gaf les in het tweede leerjaar van de boomhut. Dit is een multiculturele school. In mijn klas zaten 30 kinderen en 2 daarvan hadden een Nederlandstalige achtergrond.

Tijdens het lesgeven viel me op dat deze kinderen anders waren dan de Belgische kinderen ook al kregen ze dezelfde regels opgelegd. Ze hebben van thuis uit andere waarden en normen meegekregen wat voor botsingen leidt tijdens de les. Ze konden

heel moeilijk stilzitten, in de speeltijd wouden de meisjes helpen met kuisen in plaats van te spelen, sommigen begonnen te eten in de klas... Ik vond deze regels vaak overdreven. De kinderen moesten bijna schrik hebben om te vragen of ze naar het toilet mochten. De regels waren zo streng om het respect naar elkaar toe te bevorderen.

Mijn mentor spoorde al snel aan om met de kinderen naar buiten te gaan bij mooi weer. Je zag de kinderen openbloeien. Ze hadden meer aandacht voor het lesgebeuren. Ook de groepsgebonden activiteiten, die in een tweede leerjaar nog heel moeilijk zijn voor de leerlingen, verliepen beter. Het enige probleem toen was dat de omringende klaslokalen gestoord werden waardoor we al snel weer genoodzaakt waren in het klaslokaal te trekken.

In mijn opleiding werd heel vaak gefocust op het spelend leren, terwijl dat op de school vaak ontbrak. Wiskunde werd droge leerstof die op het bord geschreven stond. Door het gezag van de juf, waren de leerlingen stil en deden wat ze moesten doen. Je zag dat ze het niet leuk vonden. Aan de andere kant vraagt spelend onderwijs om heel wat organisatie, waar de klaslokalen in mijn zicht niet naar aangepast zijn. De kinderen hebben in de klas geen plaats om te spelen, een cirkel te vormen of om recht te staan achter de stoel.

Bij een wereldoriëntatie-les leerden ze alles over het konijn. Daarvoor had ik mijn eigen konijn meegenomen naar de les. Alle aandacht ging naar het konijn. Ze waren verbaasd een konijn te zien in de les. Sommige kinderen durfden het konijn niet eens aanraken.

Iedere maand werd een nieuw thema uitgewerkt.

In de islam is de koranschool heel belangrijk. Die werd ook vaak verkozen boven de 'echte' school, waardoor leerlingen vaak afwezig waren. Ook tijdens de ramadan kwamen kinderen niet opdagen en dit vooral op de dagen dat het zwemles was.

Waar ik het totaal niet mee eens was, is de enorme afstand die behouden dient te worden tussen leerlingen en leerkrachten. De juffen aten apart van de kinderen, en bij toezicht moeten de juffen hun best doen om niet met de kinderen te spelen.

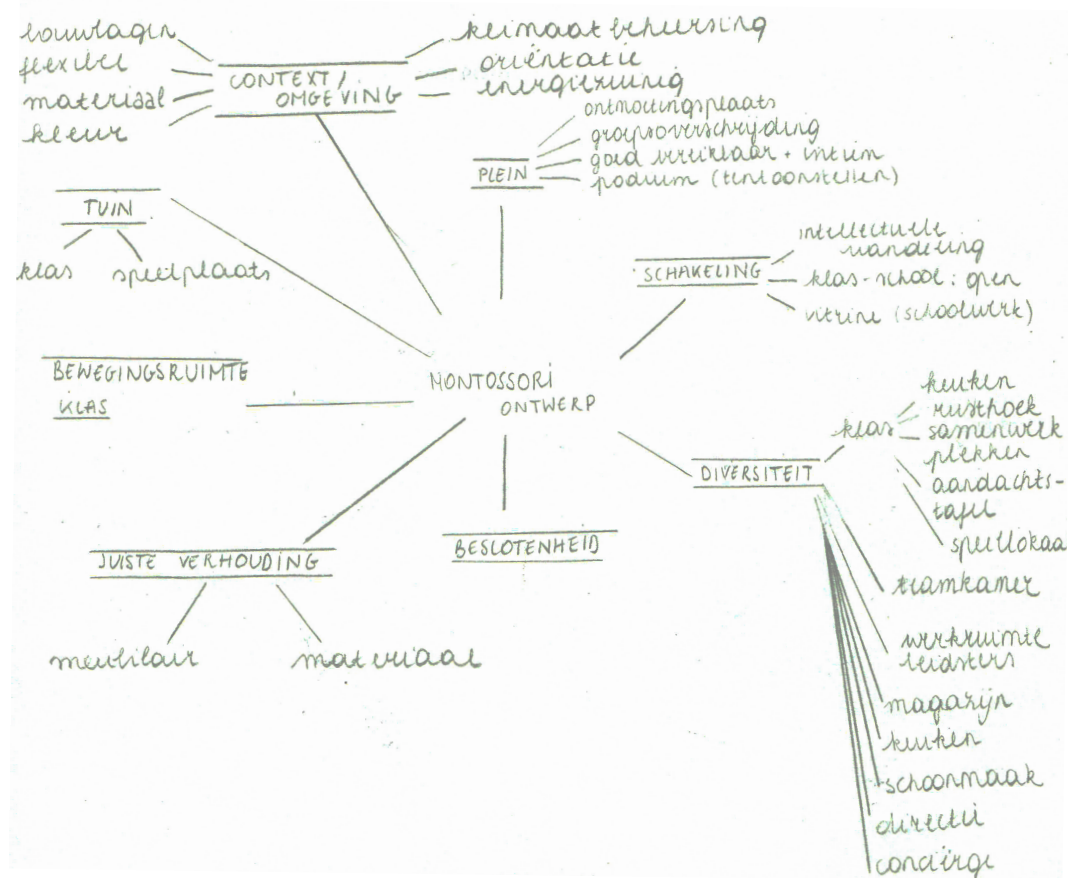
ORGANISATIE KLASLOKAAL:

Het klaslokaal was een typisch klaslokaal met een verhoogd podium vooraan waar de lesenaar van de juf staat, en daarvoor de ouderwetse lessenaars van de leerlingen die maandelijks anders geschikt werden. Het klaslokaal was eigenlijk veel te klein voor 30 leerlingen maar door differentiatie werden sommige leerlingen vaak apart genomen om bepaalde vaardigheden met een aparte zorgjuf bij te benen. Het klaslokaal was niet goed geventileerd waardoor ik vaak moe werd en met hoofdpijn naar huis ging.

SCHOOL:

De school had opeenvolgende klaslokalen die uitkijken op de speelplaats. Daar tegenover was de refter en de sporthal. Op de speelplaats stond 1 boom en een speelhuisje. Er was een moestuin met wat kippen, maar daar moesten de kinderen niet voor zorgen. De school werd afgesloten door een grote poort.

“Tijd in de natuur helpt ons communiceren, geliefd voelen, tevredenheid zijn, relaxen.”

“Het roept een gevoel op van deel uitmaken van iets en nieuwsgierigheid over het leven. Wanneer het leren buiten plaatsvindt, wordt het omarmt door een grotere betekenis. Meningvolle relaties met de natuurlijke wereld. Real experiences bouwen empathie en andere kenmerken van een gezonde mens.”

“Ze ontwikkelen hun gevoel voor evenwicht door te bewegen, niet door te gaan zitten en de wereld om hen heen te verkennen.”

“De belangrijkste vraag van onze tijd is hoe we voor de natuurlijke wereld kunnen zorgen, omdat we er zoveel van nodig hebben om ons te ondersteunen. De toekomst behoort toe aan een generatie die erachter komt hoe dit moet.”

Learning with nature - Marina Robb and Victoria Mew

“Onderwijs en plein air: Een studie van Britse boscholen, in opdracht van de Forestry Commission en uitgevoerd door Forest Research en denktank de New Economics Foundation, vond verbeteringen in het vertrouwen van kinderen, concentratie, fijne motorische controle en teamwork. Boscholen bieden ook tastbaar bewijs van abstracte verschijnselen zoals levenscycli, voedselketens en materiaalgedrag (zoals waarom hout zwartt in een vuur).

De natuur is onovertroffen als een leeromgeving, betoogt sociaal-ecoloog Stephen Kellert op pagina 288. Een weiland of kust is een meeslepende ervaring die het hele kind lichamelijk, sociaal, cognitief en emotioneel aanspreekt en uitdaagt. Complex en onverwacht, een drama van regen, wind, vogels vliegen, modder squelching en bladeren vallen, de natuur wekt nieuwsgierigheid, zelfs als het een arena voor gratis spel biedt - zowel aangrijpend detail en verre horizons.

“Deze ervaringen bevorderen een breed scala aan adaptieve reacties die nieuwsgierigheid, observatie, verwondering, onderzoek, probleemoplossing en creativiteit opwekken. Een kind dat een dam of hol bouwt, krijgt inzicht in hellingen, krachten, materialen, het gedrag van water en hout en de lokale omgeving.”

“Het wetenschappelijke bewijs blijft beperkt, maar bevindingen in de gezondheidszorg, onderwijs, werk, recreatie en de gemeenschap geven aan dat contact met de natuur van vitaal belang blijft voor de ontwikkeling van het kind, en het is misschien niet mogelijk om een vervanger te vinden.”

“Een studie van 90 scholen voor kinderen van 5 tot 12 jaar in Australië bijvoorbeeld, vond dat buitenshuis het zelfvertrouwen van kinderen verbeterde, het vermogen om met anderen samen te werken, zorgzaamheid, relaties met leeftijdsgenoten

en interactie met volwassenen (C. Maller en M. Townsend). Int. J. Learn. 12, 359-372; 2006). “

“Onderdompeling in de zintuiglijke en informatieve rijkdom en dynamische kwaliteiten van bossen, stranden en weiden roept basale leerreacties op zoals identificatie, differentiatie, analyse en evaluatie.”

“Ze ontwikkelen kwantitatieve vaardigheden door insecten en bloemen te tellen; materiaalkennis opdoen van spelen in gras en modder; intuïtieve fysica van hoe water reageert op obstakels en kansen. Door heuvels, valleien, meren, rivieren en bergen te herkennen, leren ze de geologische vorm. Door zich bezig te houden met ander leven van redwood-bomen tot egels, komen ze een eindeloze bron van nieuwsgierigheid, emotionele gehechtheid en een motivatie om te leren tegen. Door zich aan te passen aan de steeds veranderende, vaak onvoorspelbare natuurlijke wereld, leren ze omgaan met en oplossen van problemen.”

Alan Ewert's klassieke 1989-boek Outdoor Adventure Pursuits (Gorsuch Scarisbrick) beoordeelde studies van kinderen die deelnamen aan natuurprogramma's en ontdekte dat deze kinderen meer vragen stelden dan anderen en beter in het oplossen van problemen waren. Een onderzoek onder 262 kinderen van 3-12 jaar in arme buurten in Chicago, Illinois, toonde een rijker creatief spel na blootstelling aan de natuur (A. Faber Taylor et al. Environ., 30, 3-27; 1998).

“Helaas heeft de moderne samenleving steeds meer barrières opgeworpen voor het contact van kinderen met de natuur.”

“Een nieuw paradigma is nodig: biofiel ontwerp.

Deze benadering van bouwen en landschapsontwerp stimuleert direct en indirect contact met de natuur, en een ervaring van plaats die de geëvolueerde affiniteiten van kinderen voor de natuurlijke wereld oproept.”

“De directe ervaring van de natuur - licht, lucht, planten, dieren, water en landschappen - kan bijvoorbeeld worden ontworpen door overvloedig gebruik van planten binnen en buiten; subtiele manipulaties van luchtstroom, temperatuur en druk; en buitenaanzichten. Op de natuur geïnspireerde kunstwerken, het gebruik van materialen zoals hout en wol, en ontwerpen die de natuurlijke vorm nabootsen, kunnen een indirecte ervaring van de levende wereld bieden. Dus ook beschutte ruimtes met lange uitzichten en visuele verbindingen naar buiten toe, en gebieden rijk aan natuurlijke kenmerken, maar toch overzichtelijk en begrijpelijk. “

VOORBEELD

“Sandy Hook Elementary School in Newtown, Connecticut

De nieuwe school, waarvoor ik een ontwerpconsulent was, bevat uitgebreide natuurlijke verlichting en materialen, buitenaanzichten, wijdverspreide planten en binnenplaatsen en aangelegde wetlands. Zijn biofiel ontwerpkenmerken stimuleren het leren en, net zo belangrijk, bevestigen het leven op deze site van onvoorstelbaar verlies”.

“De natuurlijke wereld is meer dan een decoratief decor of een onnodige voorziening. Het ervaren ervan is een daad van diepgaand eigenbelang, een bewaker tegen een toekomst die de duurzaamheid van onze soort op de lange termijn niet als de meest voor de hand liggende bedreigingen van armoede en ziekte beschouwt”

Body of knowledge, Barbara Kiser

“Mensen door de millennia hebben stijlen en technieken gegenereerd op basis van lokale waarden en economische noodzaak, wat heeft geleid tot onderscheidende lokale culturen en bijbehorende manieren om dingen te doen. We noemen deze ingewikkelde relaties tussen mensen, de plaatsen waarin ze leven, de manieren waarop ze hun leven leiden en de tradities en rituelen die het allemaal samenhouden ‘cultureel erfgoed’.

De onderling verbonden processen van globalisering en technologische verandering beïnvloeden echter sterk het cultureel erfgoed in verschillende delen van de wereld.”

“Cultureel erfgoed wordt gezien als een cultuur die kan worden geïdentificeerd met een bepaalde plaats en tijd en waar de patronen van productie en consumptie en de overtuigingen, waarden en structuren samen een duidelijke traditie vormen.”

“Bepaalde facetten van de cultuur zijn echter beter toegankelijk, in het bijzonder het ‘materiële’ aspect ervan, omdat het om tastbare goederen en diensten gaat. Dit artikel concentreert zich op een aspect van materiële cultuur, ambachten. Zogenaamde ‘ambachten’ en ‘ambachtelijke tradities’ zijn niet alleen manifestaties van culturen, ze helpen ze vaak ook te definiëren (Lucie-Smith 1981; Kupiainen 2000). Ambachten zijn artefacten die door mensen worden gemaakt, meestal, maar niet uitsluitend, uit de primaire bronnen

van hun lokale omgeving (bijvoorbeeld mineralen, plantaardige materialen, dierlijke materialen). De artefacten hebben over het algemeen praktische bruikbaarheid en / of decoratieve eigenschappen. Aardewerk, textiel en gebruiksvoorwerpen zijn voorbeelden van ambachtelijke voorwerpen. Ambachtstradities omvatten de vaardigheden die nodig zijn om de artefacten en de levensstijlen in verband te brengen met de uitdrukking van die vaardigheden, inclusief de manieren waarop de vaardigheden van generatie op generatie worden doorgegeven (Dormer 1997a; Greenhalgh 1997; Ihatsu 2002; Lucie-Smith 1981).).”

“Waarden op handwerk:

Hun esthetische kwaliteiten

- Hun economisch potentieel
- De manier waarop ze ons verbinden met cultuur
- De mogelijkheid tot zelfexpressie via hen
- Hun educatief potentieel
- Hoe zij ons begrip van de materiële en technische wereld ontwikkelen
- Hun potentieel als een hobby
- De manier waarop ze ons verbinden met vrouwelijkheid / mannelijkheid
- Hun sociale aard”

“In Finland is ‘knutselen’ een standaard schoolvak in tegenstelling tot veel andere Europese landen (Eurydice 2009; Kokko 2009). De studenten waren over het algemeen verbaasd over de waarde die

ambachten worden geboden in Finland en op Finse scholen; Velen zouden op school graag meer vakonderwijs hebben gehad - in Finland merkten ze wat ze misten:

Als ik naar Finland en zijn curriculum kijk, begrijp ik meteen dat ambacht anders wordt gewaardeerd in zijn samenleving. Het zijn niet alleen maar ouderwetse grootmoeders en huisvrouwen. Het kan iets moderns, creatiefs en kostbaars zijn. Door vakmanschap een aparte plaats in het Finse curriculum te geven, verklaart de staat het duidelijk van belang. Cultureel erfgoed wordt bewaard en verhandeld van generatie op generatie. De vaardigheden die in dit vak worden geleerd, worden als waardevol beschouwd als voor elke academische vaardigheid.”

“De ervaring van onze cursus suggereert dat kunstnijverheid een speciale rol speelt in cultureel erfgoedonderwijs door studenten in staat te stellen praktisch praktisch met een traditie bezig te zijn door te maken en te begrijpen hoe traditie vormt individuele, familie- en gemeenschapsidentiteiten.”

Crafts and craft education as expressions of cultural heritage: individual experiences and collective values among an international group of women university students

Sirpa Kokko • Patrick Dillon

What is Place-Based education and why does it matter? GETTING SMART in partnership with edulInnovation & Teton Science Schools

Wat?

“Place-Based education (PBE) is een benadering van leren die gebruik maakt van geografie om authenticiteit te creëren en zinvol en boeiend te leren voor studenten. Meer specifiek wordt educatie op locatie door het ‘Centre for Place-Based Learning en Community Engagement’ aangewezen als een meeslepende leerervaring die “studenten plaatst in lokaal erfgoed, culturen, landschappen, kansen en ervaringen, en deze gebruikt als de fundering voor de studie van taalkunsten, wiskunde, sociale wetenschappen, wetenschappen en andere vakken in het curriculum. “

“In een steeds meer geglobaliseerde wereld zijn er vaak druk om gemeenschappen en regio's ondergeschikt te maken aan de dominante economische modellen en hun lokale culturele identiteit, tradities en geschiedenis te devalueren in plaats van een flitsende verhandelde homogeniteit. biodiversiteit / habitatverlies en uitputting van de aquifer worden wijdverspreid en acuut, dergelijke druk verergert vaak de problemen door niet-duurzame patronen van consumptie en landgebruik aan te moedigen, en door familiale en gemeenschapsrelaties die diep verweven zijn met de lokale omgeving te verzwakken. desintegratie vindt plaats als basisverbindingen met de landfraude en gemeenschappen worden minder veerkrachtig en minder in staat om om te gaan met de dislocaties die globalisering en ecologische achteruitgang teweegbrengen. De gezondheid van een mens - menselijk en meer dan menselijk - lijdt.”

“Het pad naar een duurzaam bestaan moet beginnen met een fundamentele heroverweging van de ethische, economische, politieke en spirituele grondslagen waarop de maatschappij is gebaseerd, en dat dit proces moet plaatsvinden in de context van een diepe lokale kennis van de plaats. De oplossingen voor veel van onze ecologische problemen liggen in een aanpak die de culturele, artistieke, historische en spirituele bronnen van elke lokale gemeenschap en regio viert, versterkt en koestert, en voorstanders is van hun vermogen om die middelen te gebruiken voor de genezing van de natuur en gemeenschap.”

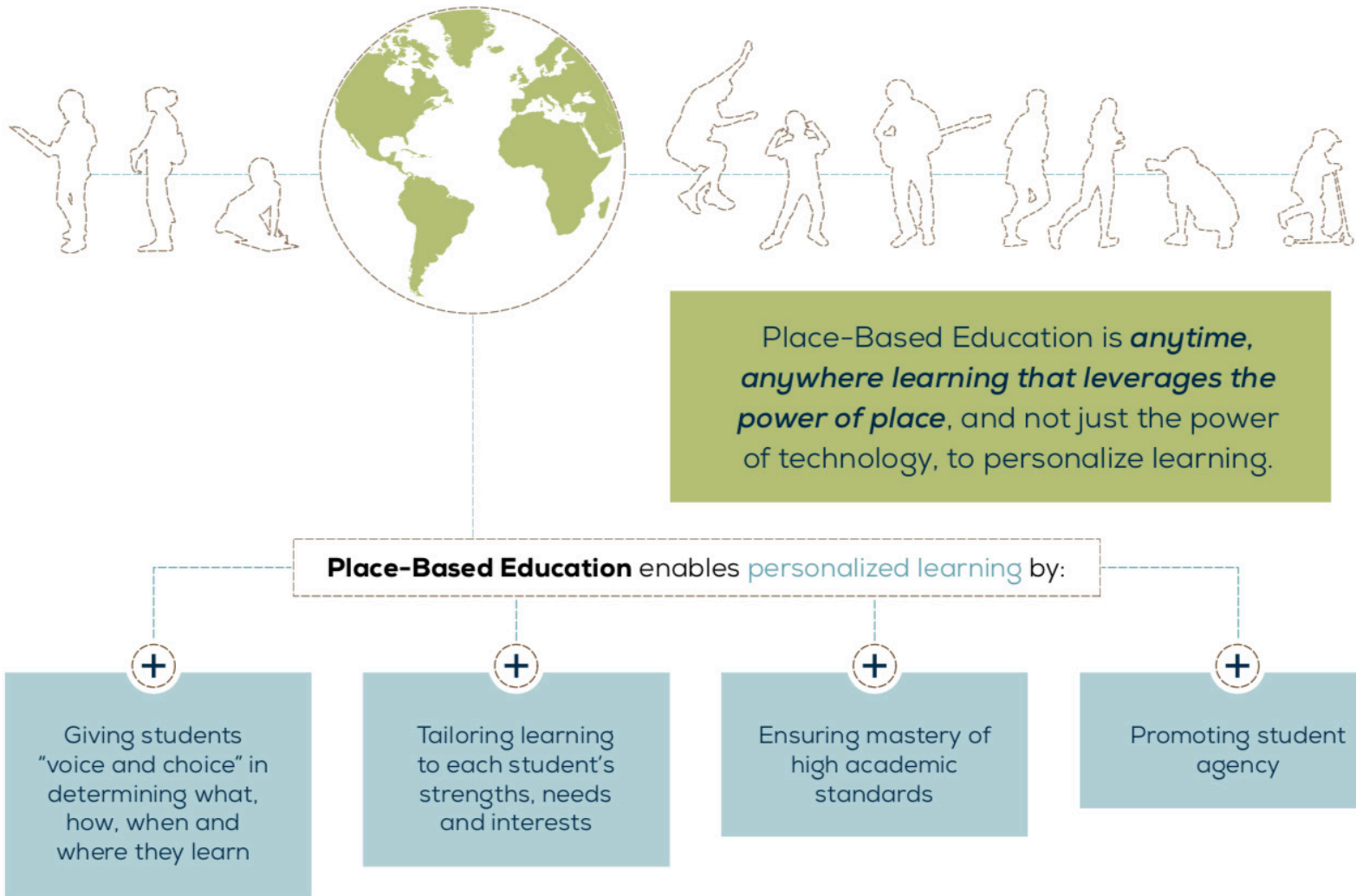
“Scholen en andere onderwijsinstellingen kunnen en moeten een centrale rol spelen in dit proces, maar dat doen ze grotendeels niet. Ze hebben inderdaad vaak aan het probleem bijgedragen door jongeren op te leiden om, in de woorden van David Orr, ‘mobiel, rootless en autistisch naar hun plaatsen. ‘ Een belangrijke transformatie van het onderwijs zou kunnen beginnen met de moeite om te leren hoe gebeurtenissen en processen dicht bij huis betrekking hebben op regionale, nationale en mondiale krachten en gebeurtenissen, wat leidt tot een nieuw begrip van ecologisch rentmeesterschap en gemeenschap. van een verlicht localisme - een lokale / mondiale dialectiek die gevoelig is voor bredere ecologische en sociale relaties op hetzelfde moment dat het het gevoel van gemeenschap en land versterkt en verdiept.”

“Plaatsonderwijs kan worden gekarakteriseerd als de pedagogiek van de gemeenschap, de herintegratie van het individu in haar geboorteplaats en het herstel van de essentiële banden tussen een persoon en haar plaats. Plaatsgericht onderwijs daagt de betekenis van onderwijs uit door schijnbaar eenvoudige vragen te stellen : Waar ben ik? Wat is de aard van deze plek? Wat ondersteunt deze community? Het gebruikt vaak een proces van hervertellen, waarbij studenten worden gevraagd creatief te reageren op verhalen over hun eigen grond, zodat ze na verloop van tijd in staat zijn om positioneren zich, op een creatieve en feitelijke manier, binnen het continuüm van natuur en cultuur op die plaats, ze worden een deel van de gemeenschap, eerder dan een passieve waarnemer ervan. “

Laurie Lane Zucker

PLACE-BASED EDUCATION (PBE)

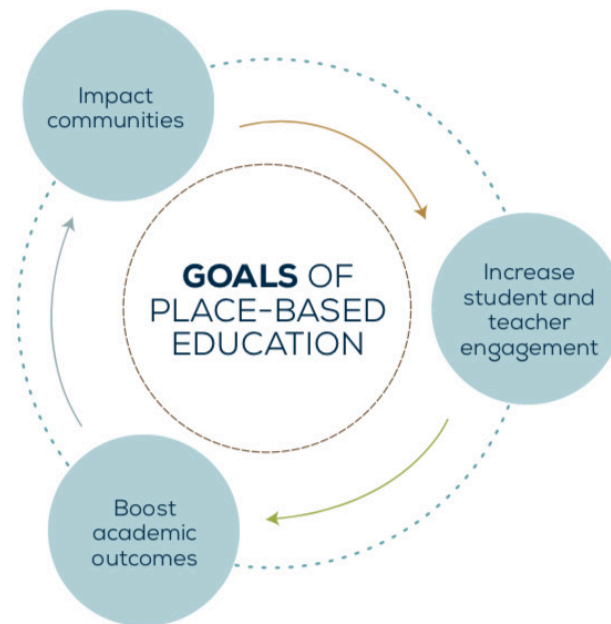
connects learning to communities and the world around us.

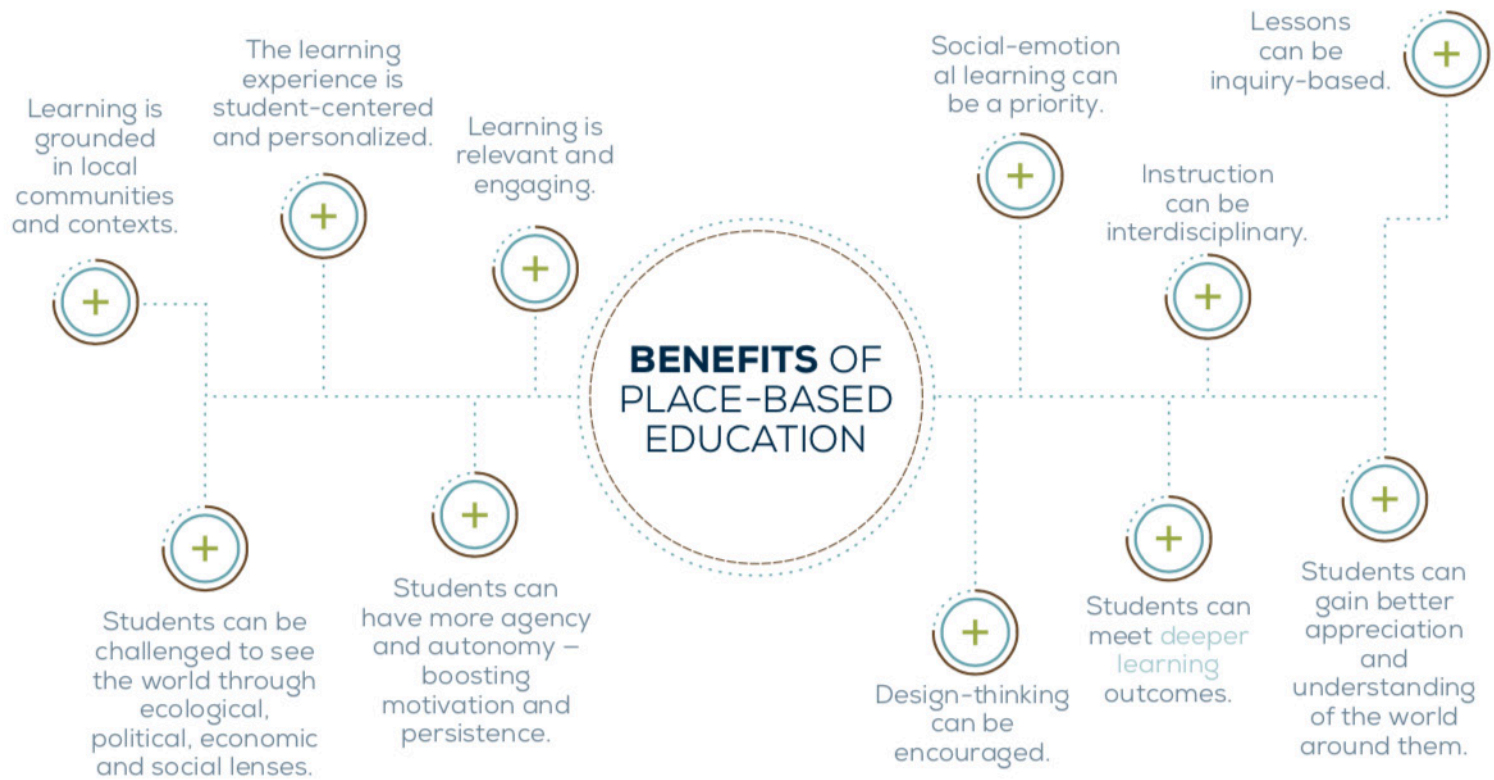

“Place-Based learning is niets nieuws ... de focus op de incorpora van lokale kennis, vaardigheden en problemen in het curriculum, betreft een inspanning om leerervaringen te herstellen die ooit de basis vormden voor accultura van kinderen op en socializen op Op deze manier konden gemeenschappen hun eigen duurzaamheid verzekeren terwijl generaties ons hun ervaring doorgeven aan jonge mensen getrokken om dit werk te bevatten Kinderen die opgroeien in pre-19e eeuwse Amerika of Europa ondervond ongeveer hetzelfde - het leren van de vaardigheden en de vereiste vaardigheden van de volwassenheid van hun ouders, andere familieleden of mensen die zij wensten ... Veel hiervan ging verloren toen scholen het leven van jongeren gingen domineren met de doorgang van de leerplichtwetgeving. “

“De groeiende persoonlijke interesse in projectgebaseerd leren in combinatie met de erkenning van die projecten in de thuisgemeenschappen van studenten kan hun betekenis en impact verdiepen, suggereert dat interesse in Plaatsgebonden Educatie de komende decennia kan groeien. . Als middel om onder studenten een gevoel van verbondenheid met hun thuisgemeenschap's en -regio's te kweken, probleemoplossende vaardigheden te ontwikkelen en het vermogen om met anderen samen te werken, ontstaat een gevoel van verantwoordelijkheid voor de natuurlijke omgeving en de mensen die het ondersteunt. en een erkenning van hun eigen vermogen om verander-makers en leiders te zijn, blijkt Place-Based Educatie een vanzelfsprekendheid te zijn voor apathie en alienatie op ... De ecologische en sociale uitdagingen waarschijnlijk in de komende decennia zal ontstaan, zullen veel mensen nodig hebben met de soorten van een hulde die geassocieerd is met de ervaring van Place-Based Educatie. “

Gregory Smith

Hoe?

“Leren is ...

- Gepersonaliseerd voor de manieren die ik leer
- het beste
- Flexibel zodat ik het anders kan proberen
- manieren om te leren
- Interactieve en boeiend zodat ik participaat in het leren
- Relevant voor het leven dat ik zou willen leiden
- Georganiseerd rond het mijne
- voortgang tegen doelen die ik begrijp
- Constant geïnformeerd over verschillende manieren van demonstreren en het meten van mijn voortgang
- Samenwerking met leerkrachten en leeftijdsgenoten, onbeperkt door nabijheid
- Behulpzaam en ondersteunend wanneer ik extra hulp nodig heb
- Uitdagend maar haalbaar, met kansen om expert te worden op een interessegebied
- Beschikbaar voor mij, net zoveel als elke andere student”

“Door middel van onderzoek, projecten en problemen, ondernemerschap, community-centered design en serviceleren, biedt Place-Based Education meer relevantie voor studenten en docenten, in nachtelijke paden tot personalisatie en tools voor studenten om ervaring op te doen en een gevoel van eigenaarschap voor de gemeenschap duurzaamheid en verbetering.”

PLACE-BASED EDUCATION DESIGN PRINCIPLES

This working set of place-based learning design principles from Teton Science Schools can inform the development of place-based learning in any setting.

LOCAL TO GLOBAL CONTEXT

Local learning serves as a model for understanding global challenges, opportunities and connections.

LEARNER-CENTERED

Learning is personally relevant to students and enables student agency.

INQUIRY-BASED

Learning is grounded in observing, asking relevant questions, making predictions, and collecting data to understand the economic, ecological, and socio-political world.

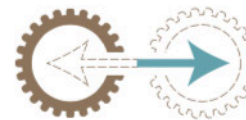
DESIGN THINKING

Design thinking provides a systematic approach for students to make meaningful impact in communities through the curriculum.

COMMUNITY AS CLASSROOM

Communities serve as learning ecosystems for schools where local and regional experts, experiences and places are part of the expanded definition of a classroom.

INTERDISCIPLINARY APPROACH

The curriculum matches the real world where the traditional subject area content, skills and dispositions are taught through an integrated, interdisciplinary and frequently project-based approach where all learners are accountable and challenged.

Waarom?

“Stel je een wereld voor met place-based education voor elk kind - leren lokaal, regionaal en uiteindelijk, wereldwijd, verbinden. Met meerdere mogelijkheden om te communiceren met professionals, ontwerp oplossingen voor echte uitdagingen en vaardigheden om de wereld te begrijpen met behulp van meerdere lenzen, deze studenten zijn de burgers die de wereld nodig heeft voor morgen. “
-Nate McClennen, Place-Based Education: Communities As Learning Environments”

“We moeten het systeem transformeren om scholen en gemeenschappen volledig te integreren die gebruik maken van de “macht van de plaats” om studenten uit te rusten met de tools en vaardigheden die ze nodig hebben - door authentieke ervaringen - om samen te werken, kritisch te denken en complexe uitdagingen op te lossen.”

“Scholen kunnen dienen als de basis voor het goed functioneren van democratie en duurzame gemeenschappen en samenlevingen.”

GREENSCHOOL, BALI, IBUKU

The Green School / IBUKU + 10 architecten
PT Bambu
Locatie: Badung, Mengwi, Indonesië
Opdrachtgever: Yayasan Kul Kul
Oppervlakte: 7542.0 m²
Projectjaar: 2007

“Milieuactivisten en ontwerpers John en Cynthia Hardy wilden gemeenschappen motiveren om duurzaam te leven. Een deel van die inspanning was om mensen te laten zien hoe ze moesten bouwen met duurzame materialen, namelijk bamboe. Zij richtten de Green School op, en zijn gelieerde ondernemingen: de Meranggi Foundation, die plantages van bamboeplanten ontwikkelt door bamboe zaailingen aan lokale rijstboeren te presenteren; en PT Bambu, een ontwerp- en constructiebedrijf met winst oogmerk dat het gebruik van bamboe als primair bouw materiaal promoot, in een poging om verdere uitputting van regenwouden te voorkomen.”

“The Green School, een gigantisch laboratorium gebouwd door PT Bambu, bevindt zich op een duurzame campus aan beide zijden van de Ayung-rivier in Sibang Kaja, Bali, in een weelderige jungle met inheemse planten en bomen die groeien naast duurzame organische tuinen. De campus wordt aangedreven door een aantal alternatieve energiebronnen, waaronder een bamboe zaagsel warm water en kookstelsel, een hydro-aangedreven vortex generator en zonnepanelen.”

“De campusgebouwen omvatten klaslokalen, een fitnessruimte, vergader ruimten, faculteitsgebouwen, kantoren, cafés en badkamers. Een aantal architectonisch belangrijke ruimtes, van grote gemeenschappelijke verzamelplaatsen met meerdere verdiepingen tot veel kleinere klaslokalen, zijn een kenmerk van de campus. Lokale bamboe, geteeld met behulp van duurzame methoden, wordt gebruikt op innovatieve en experimentele manieren die de architecturale mogelijkheden aantonen. Het resultaat is een holistische, groene gemeenschap met een sterk educatief mandaat dat studenten wil inspireren om nieuwsgieriger te zijn, meer betrokken en meer gepassioneerd over het milieu en de planeet.”

“Het is een natuurlijke, holistische, studentgerichte leeromgeving die studenten in staat stelt om creatieve, innovatieve, groene leiders te zijn.”

“3 leerkaders:

- cross disciplinary: thema op verschillende vlakken benaderen. Bij de plant zal dit vooral de koppeling zijn cultuur en biologische eigenschappen.
- experiential classes: leerlingen gaan experimenten. Ze gaan naar buiten.
- proficiency classes: engels leren, leren lezen en schrijven”

OVER IBUKU

“IBUKU is de pionier van innovaties op het gebied van ontwerp en constructie van bamboe, en werpt een licht op dit overvloedige gras als het bouw materiaal van de toekomst. Onze ontwerpers tekenen de schoonheid, kracht en veelzijdigheid van bamboe, en creëren verfijnde ontwerpen voor handgemaakte huizen en wereldwijde bestemmingen.”

Founder & Creative Director
Elora Hardy

Ontwerpproces

“Onze bamboe is zorgvuldig geselecteerd uit de riviervalleien en de bergen van de eilanden Bali en Java in Indonesië. We oogsten van bosjes die, eenmaal opgericht, elk jaar een nieuwe generatie scheuten laten groeien. Het duurt slechts een paar maanden voordat een nieuwe bamboeshoot zijn volledige hoogte bereikt en binnen drie jaar wordt het hout klaar voor de oogst. IBUKU zorgt ervoor dat alleen de volwassen palen worden geoogst, waardoor de bamboeboeren worden gestimuleerd om de jongere scheuten tot volwassenheid te laten groeien voor de oogst van de daaropvolgende jaren.”

Behandeling

“In het verleden waren bamboe gebouwen vatbaar voor termieten en Powder Post Beetle-plagen die de bamboe tot stof zouden opeten. Onze bamboe wordt behandeld met een booroplossing, een natuurlijk voorkomende zoutoplossing die het bamboe onverteerbaar maakt voor insecten. Het heeft een toxiciteitsniveau dat slechts 1,5 keer groter is dan dat van gewoon keukenzout. De oplossing wordt hergebruikt in een gesloten-lussysteem dat minimale impact heeft op het onmiddellijke ecosysteem.”

Ontwerp

“Ons ontwerpproces vindt plaats op het land en voor het land. De huizen zijn op maat gemaakt om voorzichtig op hun fundament te rusten, zorgvuldig geplaatst in de natuurlijke contouren van de aarde, zodat ze een minimale impact hebben op het milieu.”

“In plaats van conventionele blauwdrukken maken we structurele modellen op schaal die zijn gemaakt van bamboestokken met de hand geslepen. Deze modellen worden gerepliceerd in 3D-lijnen in computerprogramma's zodat onze ingenieurs kunnen bestuderen en bevestigen dat het gebouw voldoet aan onze strenge codes. Het ontwerpproces eindigt hier niet. Onze architecten en ingenieurs volgen het project daarna grondig om te zorgen voor structurele integriteit en duurzaamheid.”

“Zoals elke natuurlijke vezel, moet bamboe worden beschermd tegen de zon en regen. Het dramatische overhangende dak en de kantelbare bouwkolommen zijn ontworpen om de villa's voor de lange termijn te beschermen. Om vocht te voorkomen worden onze structurele balken door staal en beton bevestigd aan grote rivierstenen. Deze worden op hun beurt binnen de fundamente van de aarde vastgezet door stalen staven die een paar meter naar beneden reiken, zoals bepaald door ons team van bouwkundig ingenieurs.”

Interiors

“Terwijl de constructie in aanbouw is, ontwerpt ons team voor interieurontwerp op maat gemaakte meubels en interieurs voor elk huis dat we bouwen. Onze vakmensen combineren hun traditionele vaardigheden met moderne timmertechneken om onze bamboe-meubels te maken. Ze transformeren bamboestokken in vloeren, muren, manden, leuningen, bedden, stoelen, keukens, plafonds, trappen en tafels.”

“Andere materialen

De hoofdstructuur van het huis is gemaakt van bamboe, maar sterke fundamente zijn gemaakt van steen, beton en staal. Om de weersbestendigheid op lange termijn te waarborgen, worden de daken gemaakt van bamboeshingles met een aluminium voering.”

“Interieur accenten worden gemaakt met behulp van natuurlijke materialen gevonden in de lokale omgeving, waaronder gigantische stenen platen, geslagen koper in badkamers, papieren wanden en gehamerd messing details, allemaal handgemaakt door lokale ambachtslieden met behulp van traditionele technieken.”

GREEN SCHOOL SKILLS

Think Creatively

- Be original. Be imaginative

- Find creative (outside the box) solutions to problems; find divergent thinking strategies
- Work to your skills and strengths - thinking and Idea spaces, differentiated assignments
- Be curious and inquire - Ask great questions

Activate

- Feel empowered and empower others. Take Action. Make a difference.

- Be a leader; put knowledge to action; experience fully
- Build trust and empower others to meet goals
- Model positive behaviour
- Inspire others to action by taking a stand, taking initiative, taking risks, and taking responsibility

Adapt

- Bend like bamboo

- Change - being receptive and adaptive to change
- Deal positively to unpredictable circumstances or setbacks
- Accept and learn from failure. Adjust processes to meet goals

Think Critically

- Dig deeper. Ask why. Make connections.

- Exercise skepticism - Question and evaluate credibility and authority
- Test assumptions
- Analyze and evaluate evidence, data and arguments

Be Aware

- Look within. Figure yourself out.

- Understand how one learns best and sustain a passion for lifelong learning
- Be aware of oneself - of one's emotional self, the impact of one's emotions on others and of one's personal responsibility for emotional regulation
- Be aware of oneself and one's personal impact on the community, both locally and globally
- Be mindful and practice mindfulness

Collaborate

- Confident alone. Stronger together. Find your way.

- Collaborate and be part of a team (even if that means working alone)
- Find your role in the whole, and sharing responsibility for goals
- Consider multiple perspectives

Think in Systems

- Step back and see the whole picture

- See whole systems as more than a collection of parts
- Identify how human and natural systems interact and impact one another
- Employ compass tools and activities

Communicate

- Process, organize, and coherently express ideas

- Listen actively
- Consider purpose, audience and style
- Interpret and express ideas graphically, verbally and numerically

Solve Problems

- Figure it out. Go for it. - Identify problems

- Apply logic and innovation to investigations and scenarios
- Set goals, keep focus, develop and implement process
- Plan, prioritize and manage time and logistics

PEDAGOGIE : THREE FRAMES OF LEARNING

1. Thematic

“Dit frame is een interdisciplinaire benadering van leren waarbij eenheden zijn gericht op een bepaald thema. Thematische units inspireren studenten door relevante concepten en praktijkervaringen. Het doel is dat studenten zien hoe de wereld en haar schoonheid, problemen, grote vragen en dieper met elkaar verbonden zijn. Thematische lessen zijn holistisch omdat ze meerdere stijlen van intelligentie en leren omvatten. Thematics zijn ontworpen om de onderwijspraktijk aan te passen aan menselijke ontwikkeling en groei. Deze thema's integreren ook een diepgaande, ontwikkelingsgerichte ontwikkeling in onze Green School Skills.”

“Hoewel geletterdheid en gecijferdheid worden opgenomen in thematische lessen, zijn onderwerpen die de nadruk leggen Science, Social Studies, Cultural Awareness en Social / Emotionele Groei. Elke klas coördineert hun thematische lessen om samenwerking mogelijk te maken. Gespecialiseerde docenten in muziek, kunst, toneel-, dans- en groenwetenschappen leveren bijdragen aan thematische units in een omgeving voor gezamenlijk lesgeven.”

2. Proficiency

“Het Proficiency-frame richt zich op kernachtige, discrete intellectuele competenties die herhaling vereisen om vaardigheid te bereiken, namelijk in alfabetisme en wiskunde. Green School heeft een eigen curriculum ontwikkeld op het gebied van geletterdheid en wiskunde, dat zich losmaakt van cijfergroepen, maar nog steeds de natuurlijke volgorde van de ontwikkeling van vaardigheden voor het succes van studenten volgt. Studenten kennen hun vaardigheden en hoe ze verder te brengen naar het volgende niveau. Aandacht voor detail voor individuele leerlingen maximaliseert het succes in dit frame.”

In het primair onderwijs volgen de studenten elke dag lessen op school. Facultaire teams werken samen om aantrekkelijke lessen voor leerlingen te bieden die studentgericht en verschillend zijn om aan de behoeften van studenten te voldoen. Green School heeft literatuur- en wiskundecurriculumoverzichten en een reeks en volgorde ontwikkeld die is afgestemd op de unieke visie, missie en onderwijsfilosofie van Green School. Deze reikwijdte en volgorde kunnen ook worden gekoppeld aan andere leerplannen over de hele wereld en worden breed opgevat door opvoeders.”

3. Experiential

“Ervaren leren op Green School is het “hands-on getting dirty” -deel van Green School. Of het nu gaat om werken in de schooltuinen, kunst maken, uit bamboe bouwen, eerste hulp leren, of werkervaring opdoen, je zult studenten onderzoeken en problemen oplossen op de campus en rond Bali. Studenten in Wevery Learning Neighborhood nemen deel aan praktische praktijkprojecten die hun inzicht in hun fysieke plek in de wereld verdiepen. In de basis neemt ervaringsleren ten minste twee uur per dag in beslag. Praktische onderwerpen worden wekelijks gepresenteerd: groene projecten, lichamelijke opvoeding, drama, kunst en muziek. Green Studies-lessen worden gecombineerd met ‘Entrepreneurial learning’ in de tijd van ‘groene projecten’. Deze sessies verbinden studenten met schoolinitiatieven en real-world ondernemingen en profiteren van praktische leermogelijkheden die zich voordoen op of op de campus, dwz de komst van een van onze Indonesische partnerscholen, een inspirerende artistieke groep of de installatie van een stroomgenerator . In deze praktische lessen betrekken studenten echte werknemers, technologen en ondernemers met toenemende diepgang bij het doorlopen van het primaire programma.”

“Imagine a classroom with no walls, a campus which ignites the senses and the natural curiosity of children”

“Here at Green School, it is more of a friendly relationship between you and the teacher. Teachers also give you the ability to go and explore and experiment with what you want to work with. If you are super-interested in something, you can explore that, open it up and widen that up.”

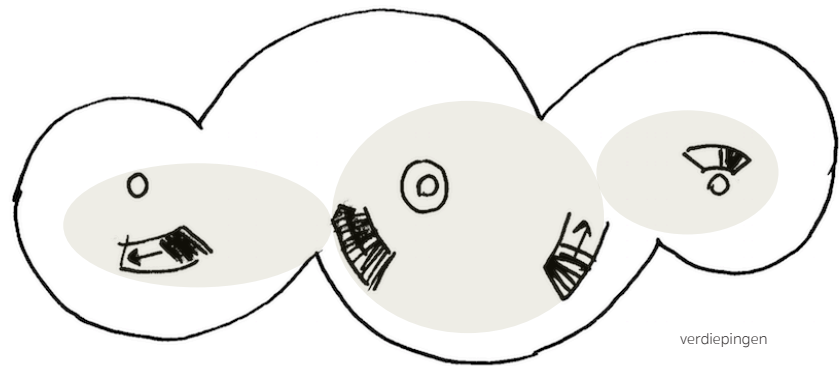
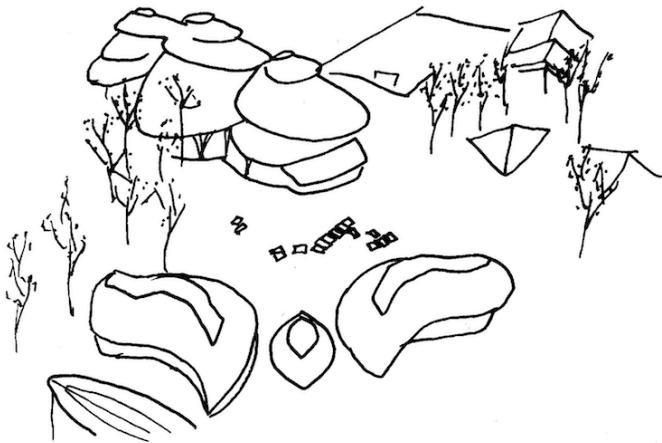

Heart of the school

“Toen het hoofdplan van de Green School werd gemaakt, kreeg het hoofdgebouw de titel: ‘centrale administratie’. Dit werd getransformeerd in Heart of School. Het dak is gevormd in de vorm van drie nautili die in elkaar draaien. Het wordt ondersteund door drie gigantische bamboetorens. Het gebouw heeft drie verdiepingen en is de werkruimte voor zowel het managementteam van de Green School als de middelbare school.”

Sitegebied: 45.000 m²
Vloeroppervlakte: 2.740 m²
Bamboemateriaal Gebruik
(structuur): 37000 m

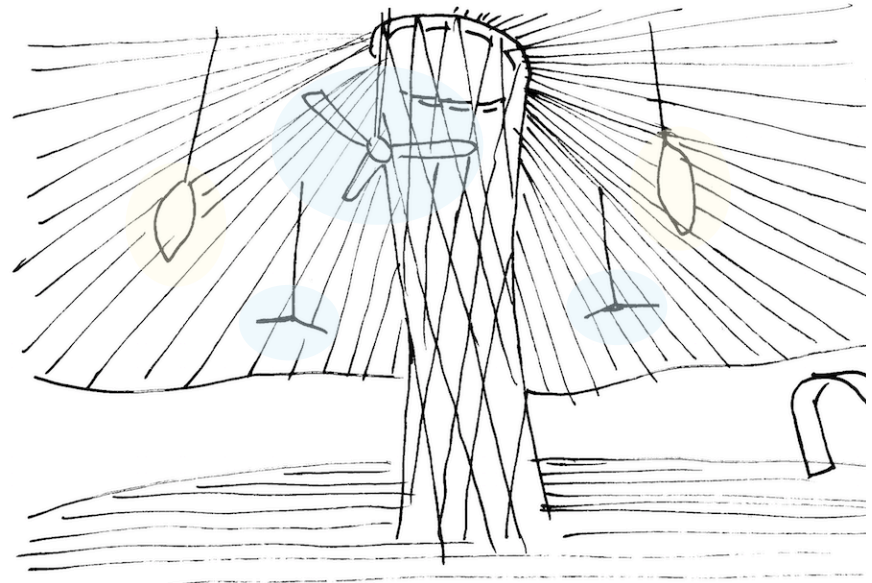
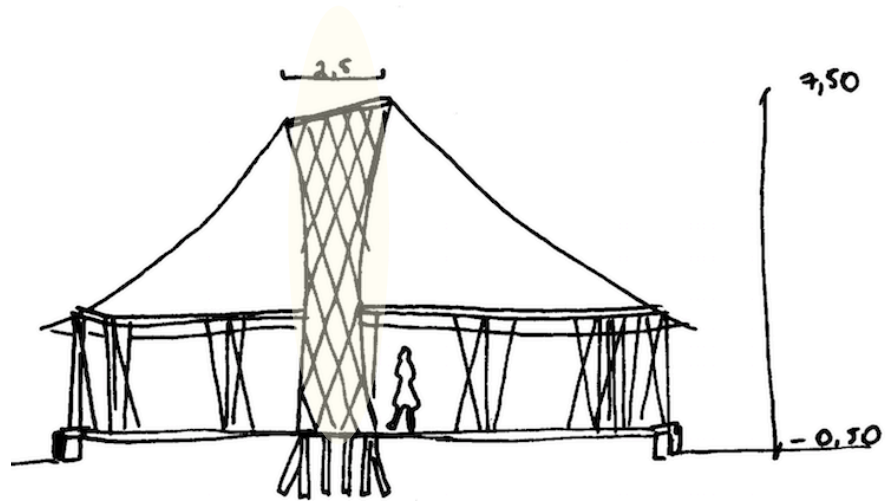

Kindergarten Classroom

"Dit gebouw is een fantasie voor de kinderen over hoe een klaslokaal eruit zou moeten zien. Het wordt ondersteund door een centrale bamboemand-achtige kolom met een dakraam in het midden. Het gebouw heeft geen muren en de 'deur' is een bamboeboog die als drempel fungeert tussen de klasse en de buitenwereld."

Sitegebied: 45.000 m²
Vloeroppervlakte: 155 m²

● ventilatie
● licht

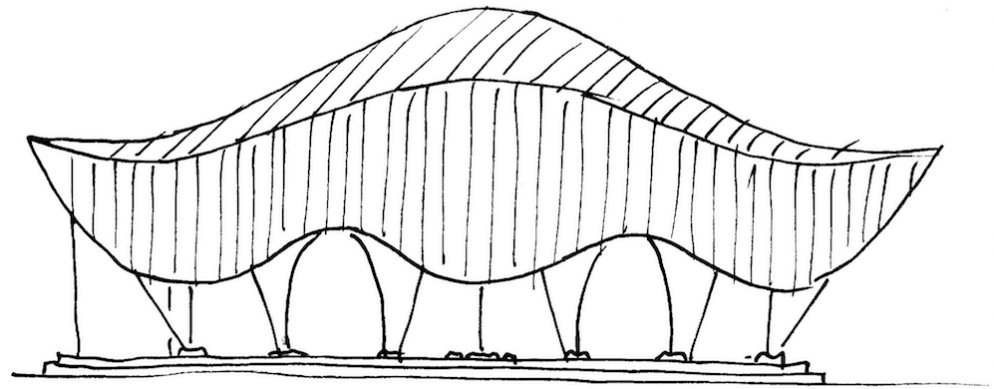
The turtle classroom

“De Turtle Classroom is een favoriet bij Green School. Vanwege zijn populariteit is het twee keer gerepliceerd sinds het voor het eerst werd geconstrueerd. De elliptische structuur en de vier ruimtes maken het een dynamische ruimte die ruim en toch comfortabel aanvoelt. Deze creatieve leerruimte biedt plaats aan 30 studenten.”

Sitegebied: 45.000 m²

Vloeroppervlakte: 140 m²

Bamboemateriaal Gebruik
(structuur): 7000 m³

licht

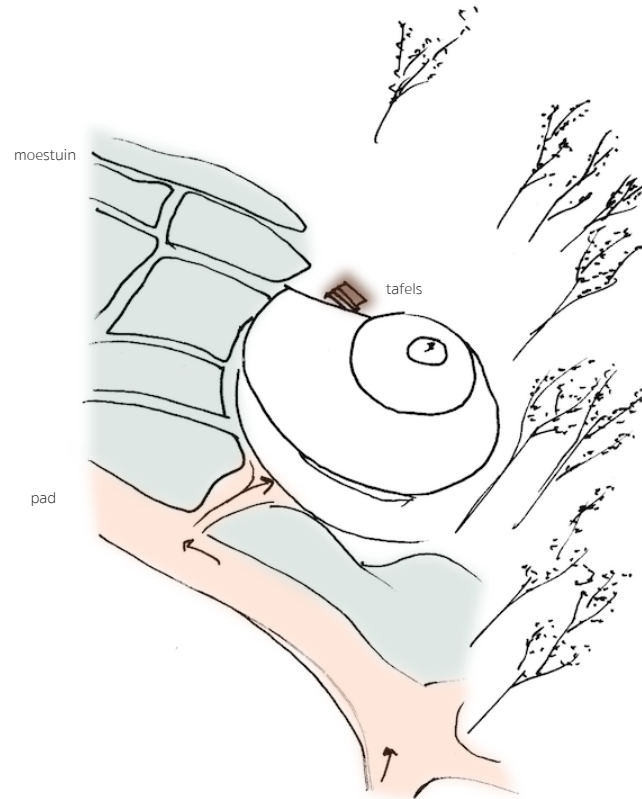
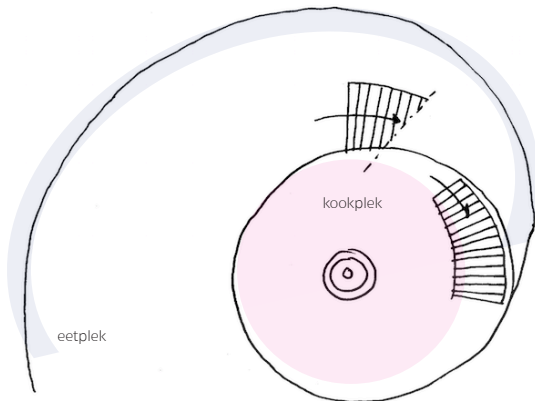
Aldo's kitchen

"Aldo's keuken is een levende erfenis van de schittering van wijlen Aldo Landwher. Deze structuur was een van de vroegste uitdrukkingen van enkele van de belangrijkste architectuurconcepten die momenteel door IBUKU worden gebruikt. Het was een opmaat voor Green Heart's Heart of School, wat een extrapolatie is van dit originele ontwerp. De keuken van Aldo is drie verdiepingen hoog en bevat een kelder en een geheime ondergrondse tunnel. Het wordt momenteel gebruikt om het IBUKU ontwerpteam te huisvesten."

Sitegebied: 45.000 m²

Vloeroppervlakte: 500 m²

Bamboemateriaal Gebruik
(structuur): 12.000 m³

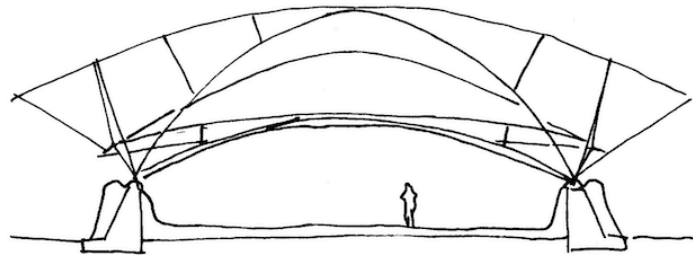
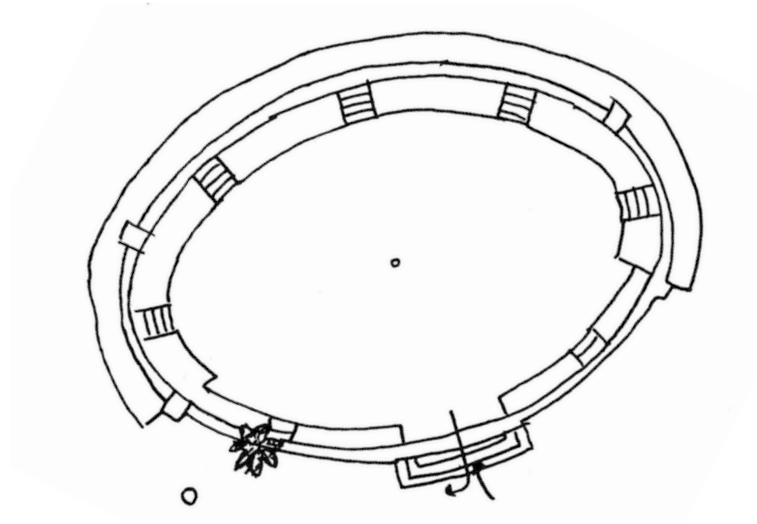

Mepantigan Auditorium

“Het Mepantigan Auditorium is een multifunctionele evenementenruimte op Green School. Het wordt ondersteund door twee gigantische bogen, die zich over 15 meter uitstrekken. Binnen voelt het alsof je buiten bent, maar zonder de dreiging van ongelegen weersomstandigheden.”

Sitegebied: 45.000 m²

Vloeroppervlakte: 330 m²

The Millennium Bridge

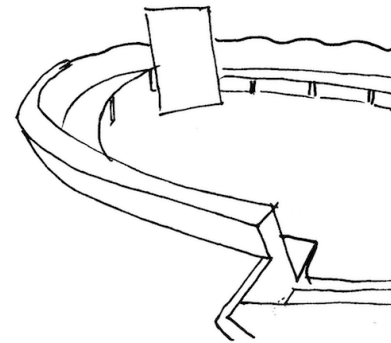
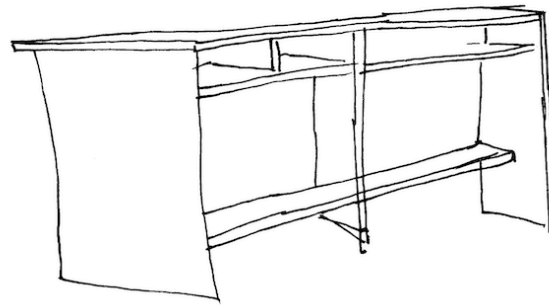
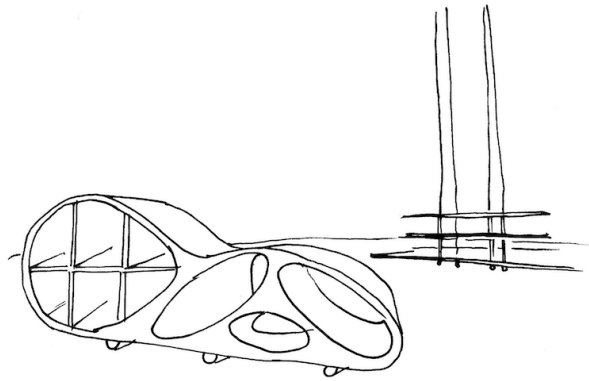
“De Millennium Bridge is een bewijs van de kracht van bamboe. Het is de grootste bamboebrug in Azië, met een overspanning van 23 meter en een indrukwekkend op Minangkabau geïnspireerd dak. Het is een uitstekend voorbeeld van wat mogelijk is wanneer architecten, ingenieurs, ontwerpers en ambachtslieden samenkomen om op een nieuwe manier te bouwen.”

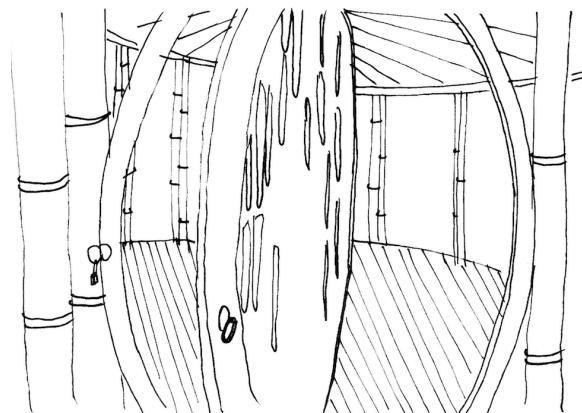
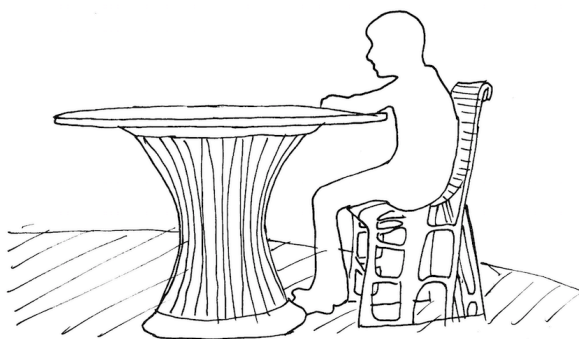
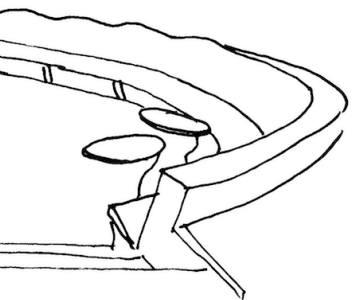
Sitegebied: 45.000 m²

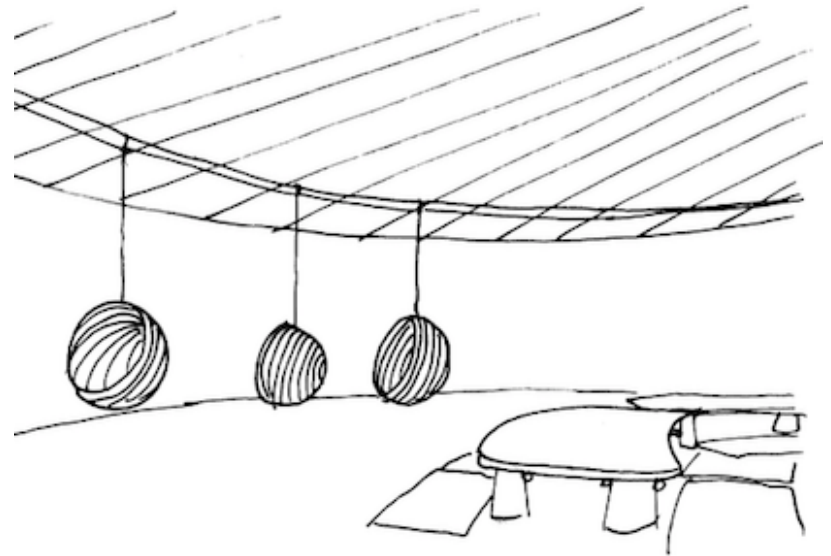
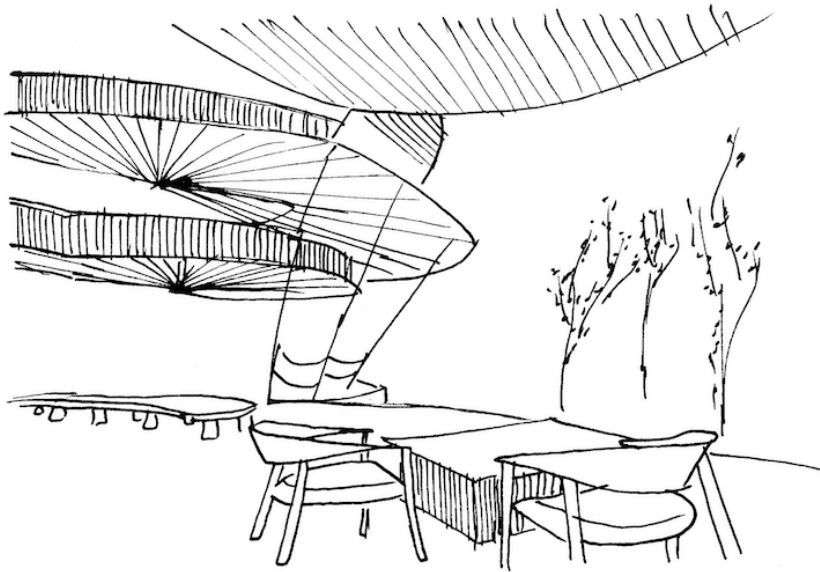
Vloeroppervlakte: 70 m²

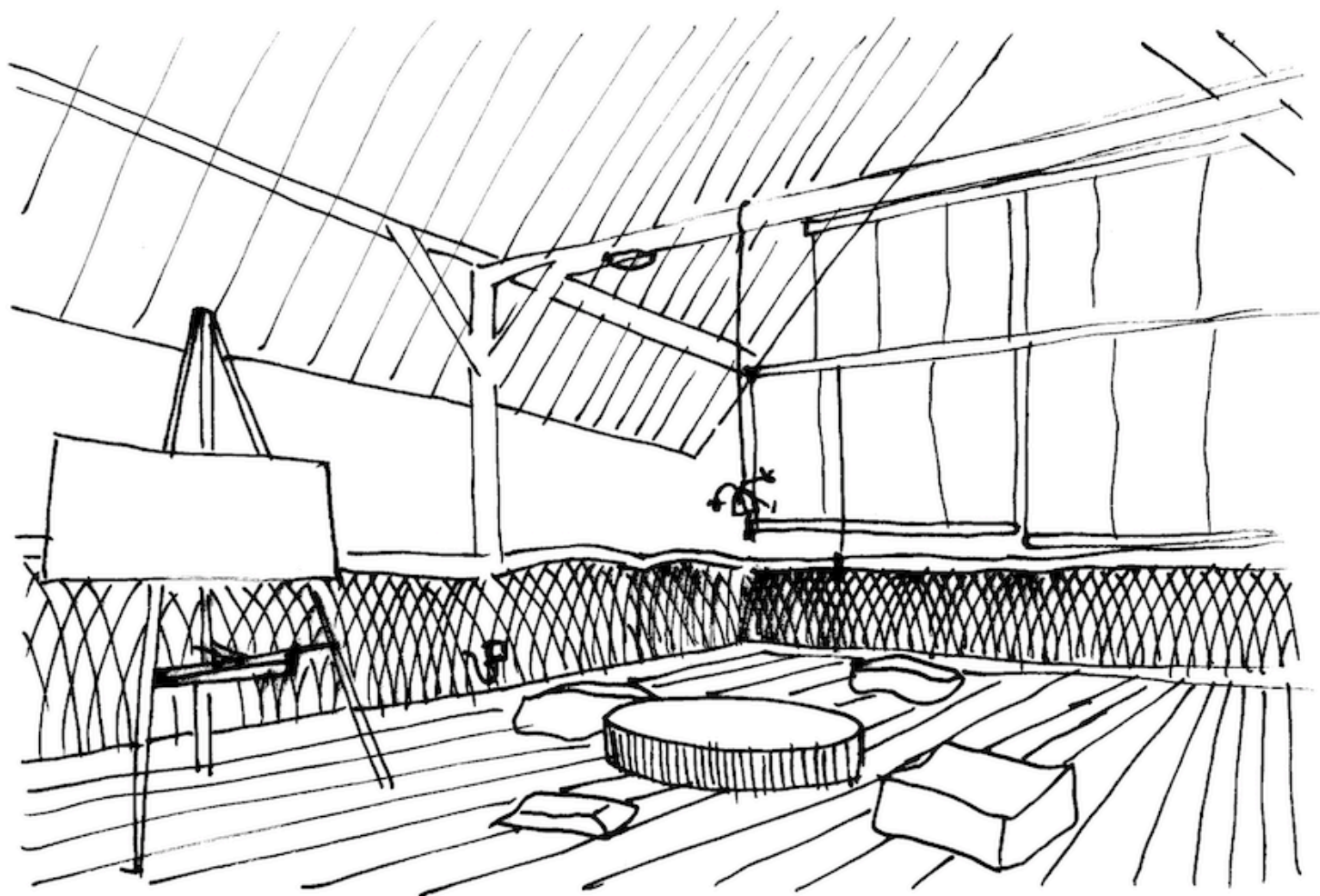
Bamboemateriaal Gebruik
(structuur): 5000 m³

Ander campusproject

“In 2015 kregen we de opdracht om een heel bijzonder project te ontwerpen in Sumba in het oosten van Indonesië. Sumba is een van de meest achtergestelde plaatsen in Indonesië. Inge van de Sumba Hospitality Foundation kwam naar ons met haar visie op een manier om het eiland te helpen: een hospitality school bouwen voor lokale studenten in Sumba Barat Daya.”

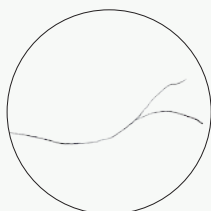
“We geloven dat de school vele, vele levens zal veranderen. Dit was ons eerste project buiten Bali, dus het was een logistieke uitdaging, maar het betekent veel voor het team vanwege de zeer speciale oorzaak. Het komt dicht bij ons hart omdat de studenten duurzaam zullen leven en leren. De school moedigt gewetensvol toerisme aan en toont het potentieel van bamboe als een van de bestaande natuurlijke hulpbronnen van Sumba.”

“We hopen dat deze bamboecampus de studenten ertoe zal aanzetten zich af te vragen en te beseffen dat vooruitgang / ontwikkeling niet hoeft te betekenen dat er standaard stereotype betongebouwen zijn. Bamboe en andere traditionele materialen zijn toekomstbestendig.”

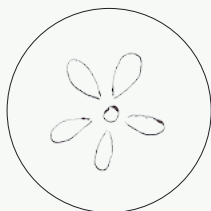

VILLAGE

PATHS

TRADITIONAL AGRICULTURE

TRADITIONAL ARTS & CRAFTS

LEVELS

PLACES

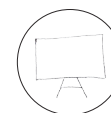
Green school

landbouwplek
ambachtplek
paden
kook- en eetplek

experiential

standaard klaslokaal

proficiency

storytelling
museum
marktplaats

thematic

dynamisch

statisch

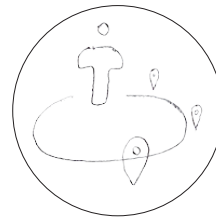
GOALS
Smith

MODEL

DESIGN

communities

education

Place-based learning

POST - SCHOOL
To walk about

Locatie: Fangshan District, Beijing, China

Project: Garden School; Beijing No.4 Middle School
Fangshan

Programma: 36-klas middelbare school en
middelbare school, inclusief klaslokalen, laboratoria,
auditorium, gymzaal, eetzaal, slaapzaal en
sportfaciliteiten. Bouwoppervlakte: 51.000 m²
Landoppervlak: 45.332 m²

Designjaar: 2010

“OPEN Architecture heeft onlangs een nieuw soort schoolsysteem gecreëerd dat een gebalanceerde en vrolijke leeromgeving biedt die is geïntegreerd met boerderijen en tuinen. Geïnspireerd door de oude Chinese filosofie die altijd gericht was op de harmonie tussen mens en natuur, vinden de architecten het dringend nodig om de oude filosofie terug te brengen tot de kern van ons onderwijs en deze in de context te plaatsen van nieuwe uitdagingen die voor ons liggen. Als er iets is dat we boven alle andere kwesties voor de 21ste eeuw moeten plaatsen, dan is het waarschijnlijk de kwetsbaarheid van de natuur, vooral in de komende decennia en te midden van de dreigende milieucrisis. Meer afbeeldingen en architectenbeschrijving na de pauze.”

“Conventionele lesruimten zoals klaslokalen en laboratoria zijn georganiseerd in een boomachtige structuur die milieuvriendelijke en efficiënt verbonden ruimtes biedt. Het voordeel van passieve zonne- en natuurlijke ventilatie / verlichting wordt gemaximaliseerd met deze semi-organisch gevormde infrastructuur. Terwijl de “nieuwe” onderwijsruimtes - meer creatieve en grotere sociale ruimtes zijn geïntegreerd in het park op de grond. Hun architectuur geeft de vorm aan het organische park en de tuinruimtes, terwijl ze aansluit op de conventionele lesruimtes hierboven.”

“Deze twee typen onderwijslandschap, het conventionele en het nieuwe, het orthodoxe en het vrije leven, het leerplan en het extra leerplan, het collectieve en het individuele, het noodzakelijke en het optionele, worden naast elkaar geplaatst en in balans gebracht met elkaar. Terwijl de studenten worden gecultiveerd om de natuur te respecteren, te balanceren en te beschermen, leren ze ook een balans te vinden tussen deze twee soorten onderwijs en leren, en uiteindelijk in staat te zijn vrijelijk te navigeren en al deze tegenstellingen te integreren, en zich beter voor te bereiden op de toekomst.”

“Verschillende soorten openbare ruimtes zijn de sleutel tot het herstellen van belangrijke sociale relaties die vaak ontbreken bij adolescenten die opgroeien in het internettijdperk, hetzij bij de studenten, hetzij tussen studenten en docenten. In de nieuwe school worden de klaslokalen uitgebreid naar de buitenkant, de tuinen, terwijl de speelplaats in het interieur wordt gebracht en klimaatbestendige ruimtes zijn. Samen met een dominante bloedsomloop en sociale ruggengraat helpen openbare ruimten gevormd door spruiten, zoals uitkragingen van het volume van het gebouw, om een web van sociale ruimtes te creëren. Dit zijn de plaatsen waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en nonchalant kunnen communiceren. Ze functioneren als organische vloeistof die de verschillende soorten leerruimtes bij elkaar houdt.”

“Het is onze hoop dat de fysieke omgeving van de nieuwe school zal inspireren en een gezonder milieu van leren zal bevorderen en onze kinderen beter zal voorbereiden op de toekomstige uitdagingen.”

Architecten: Sharon Davis Design

Locatie: Kayonza, Rwanda

Projectmanager: Bruce Engel

Gebied: 2200.0 m²

Projectjaar: 2013

“In deze semi-landelijke omgeving, vrouwen hun dagen wijden aan kleine zelfvoorzienende boerderijen, halen zoet water en spoelen hout voor brandstof. De site van het nieuwe Women's Opportunity Center, gelegen op een kruispunt boven een vruchtbare vallei, is een ideale arena voor architectuur die een nieuwe wereld van kansen opent.”

“Ontworpen in samenwerking met Women for Women International - een humanitaire organisatie die oorlogsslachtoffers helpt hun leven weer op te bouwen - transformeert dit minidorp stedelijke agglomeratie en zelfvoorzienende landbouw met een architecturale agenda om economische kansen te creëren, sociale infrastructuur te herbouwen en het Afrikaanse erfgoed te herstellen.”

“Ons ontwerp herleeft een verloren Rwandese ontwerptraditie met diepe ruimtelijke en sociale lagen. De cirkelvormige vormen ervan stralen naar buiten uit, van intieme klaslokalen in het midden van de site tot een gemeenschapsruimte, boerenmarkt en het huidige openbare domein. De cirkelvormige structuren van het centrum zijn gemodelleerd naar het historische koningspaleis in het zuiden van Rwanda, waarvan de geweven rietwoningen onderdeel waren van een inheemse traditie die de regio bijna had verloren. Ons ontwerp is gebaseerd op de delicateheid van deze lokale Rwandese constructiemethode met afgeronde, geperforeerde bakstenen muren die passieve koeling en zonwering mogelijk maken, met behoud van een gevoel van privacy.

Er werden bakstenen ter plaatse gemaakt door de toekomstige gebruikers van het centrum; bij het maken van de 450.000 bakstenen die nodig zijn voor de bouw

- met behulp van ter plaatse gevonden materialen en een nieuwe, duurzamere handmatige persmethode die we hebben aangepast aan de lokale bouwtechnieken - leren vrouwen verkoopbare, inkomstengenererende vaardigheden.”

“Het project omvat ook een demonstratieboerderij die vrouwen helpt bij het produceren en op de markt brengen van hun eigen goederen. Dit Commercial Integrated Farming Initiative leert vrouwen inkomsten uit het land te produceren door middel van organische technieken gericht op commerciële productie. Door compacte, gemakkelijk te onderhouden dierenpennen en klaslokalen - gekoeld door groene daken en ingesloten aardmuren - leren vrouwen om varkens, koeien, geiten en konijnen groot te brengen, samen met voedselopslag- en verwerkingsmethoden die kunnen worden gebruikt om hun eigen voedselcoöperaties rendabel te runnen. . Rond een uitnodigend plein dat gemakkelijk bereikbaar is voor automobilisten en openbaar vervoer, toont een markt het economische potentieel van het centrum. Hier verkopen vrouwen eten, textiel, manden en andere producten die ter plaatse worden geproduceerd, evenals drinkwater dat wordt geoogst van de daken van het centrum. Marktplaatsen kunnen worden gehuurd om extra inkomsten te genereren, en een zelfvoorzienend gemeenschapsnetwerk op te bouwen in Kayonza.”

“We werkten samen met lokale bedrijven om waterzuivering, biogas en andere duurzame systemen te creëren die door de inwoners zelf kunnen worden geproduceerd en onderhouden. In plaats van latijnen die typisch in Rwanda worden aangetroffen - die grondwaterhoudende watervoerende lagen verontreinigen en vectoren zijn voor ziekten - hebben we eenvoudige, hygiënische composttoiletten ontworpen die het watergebruik verminderen en stikstofrijk vast en vloeibaar afval vastleggen. Ons eenvoudig te beheren systeem produceert van nature meststof die de boerderij kan voeden of kan worden verkocht als onderdeel van de inkomstengenererende strategieën van de site.”

Small House in Nha Trang / Chon.a

Architecten Chon.a Locatie Nha Trang,
Vietnam Architect in Charge Nguyen Công
Toàn Area 73.0 m²
Project Year 2017

Inspiratie: serre aan huis gekoppeld.

Architecten: Neogenesis + Studio261
Locatie: Surat, India Hoofdarchitecten
Chinmay Laiwala, Jigar Asarawala,
Tarika Asarawala
Ontwerpteam: Gopal Suthar, Umesh
Anghan
Gebied: 6000.0 ft2
Projectjaar: 2017

“Het project is gericht op het creëren van een economisch bescheiden gebouwde vorm voor een landbouwkundige en zijn gezin. Abstractie van stadslandbouw is te zien in zowel binnen- als buitenruimten. Het ontwerp gebruikt het natuurlijke licht en de ingebouwde vorm in zijn voordeel. De site grenst aan toegangsweg in het zuiden en andere twee zijden door aangrenzende structuren. De locatie is merkwaardig omdat de site aan de stadsrand ligt.”

“De omliggende wooneenheid bestaat uit bijzondere semi-stedelijke rijtjeshuizen. Zuidgevel heeft de hoofdingang en wordt geflankeerd door een reeks balkons en een trapsgewijs terras op elke verdieping. De activiteiten worden op verschillende niveaus verdeeld: semi-privéruimten op de begane grond en privéruimten op de bovenste verdiepingen. Het hart van de structuur is de binnenplaats met dubbele hoogte die is verfraaid met klimplanten en klimplanten.”

“Het groene gordijn snijdt de directe ingang van het westen zonlicht binnen in het huis en creëert een buffer”.

“Het uitzicht vanuit de ruimte biedt een blik op een grote binnenplaats. De vorm van de tempel is geëvolueerd uit de vorm van Shikhara - een kenmerk van de hindoeïstische tempelarchitectuur. Een tempel met een drievoudige hoogtefactor werkt als een windtunnel met een mechanische uitlaatventilator. Cirkelvormige ramen in de slaapkamer, met uitzicht op het landschap, dienen als een natuurlijke foto. De basismaterialen worden bewaard in de natuurlijke vorm en textuur om de natuurlijke flora te begrijpen.”

PLANTS AND PEOPLE

De planten gekend door de tamang en gefilterd door mogelijkheden.

MEDICIJN

SOMJAJA: verstuikingen, snijwonden en wonden, chronische bronchitis, kiespijn

TWASILWA: maagklachten, koorts, indigestie

VOEDSEL

ANDERE

KHAYAR: zwellingen veroorzaakt door pijn of letsel, diarree, dysenterie, aambeien, leukorroe, uterusbloedingen, neusbloedingen, skineruptions, pijnlijke tepels, rugpijn en andere pijn veroorzaakt door zwaar werk, hoest en verkoudheid, kiespijn

KHAYAR: hout is hard en waterresistent, palen, timmerhout, ander huishoudegebruiken, brandhout, houtskool, verf, kauwen

CHHYAPI:
knollen worden gegeten,
bladeren worden als groente
gebruikt

NOH: windafdrijvende, stimulerende, antiseptische, antibacteriële eigenschappen

NOH: Kruidknollen van de knol worden als kruidrij gebruikt, knoflookpoeder wordt veel gebruikt als specerij.

BRATAR, MANTHANI MRAN, THANG MRAN, THANGAWINOWA: wonden en breuken veroorzaakt door lepra, snijwonden, wonden, blauwe plekken, doornen verwijderen, slangenbeten, steenpuisten, luizen, schurft, reuma, hoest en verkoudheid

BEL: koorts, zwellingen, diarren dysenterie, catarre, oogziekten, samentrekkend, spijsverteringsstelsel, maaginhoud

BEL: vrucht, sap, marmalade van rijpe vrucht

BEL: offervuren, voeder, bekers, spullen opslaan, kleefstof

SETE, SYEDE: windafdrijvend, stimulerend, afrodisiacum, tonicum, astma, hoesten, verkoudheid, bronchiën, pijn op de borst, diarrheea, dysenterie, reuma, schurft, huidaandoeningen

SETE, SYEDE: etherische olie, insectafwerend

HYURPUJU:
diarree, dysenterie, maagklachten, cholera, huidaandoeningen, reumatische problemen, postnatale pijn, spijsverteringsproblemen, koliek, voedselvergiftiging, tandpoeder voor het tanden poetsen, steenpuisten, aambeien, jeuk, hondsdelheid, hysterie, zenuwaandoening, insectenbeten, slangenbeten

HYURPUJU:
wasmiddel, tandenborstel

PYAJ: knol en bladeren zijn groenten, aroma voor curries en andere groenten. Knollen rauw gegeten

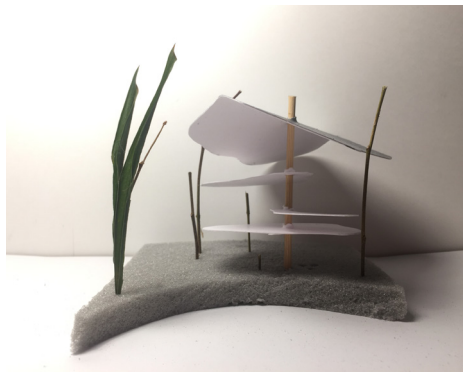

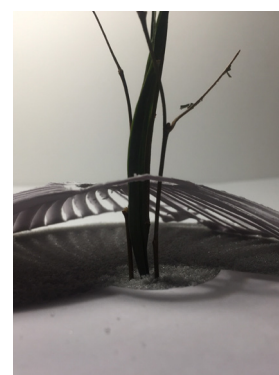
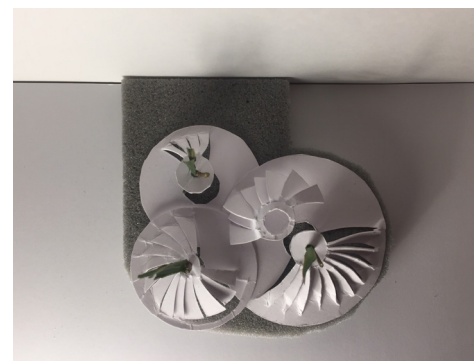
LUNGEMEMEN: diarree, dysenterie, hoest en verkoudheden, problemen van de galbuis

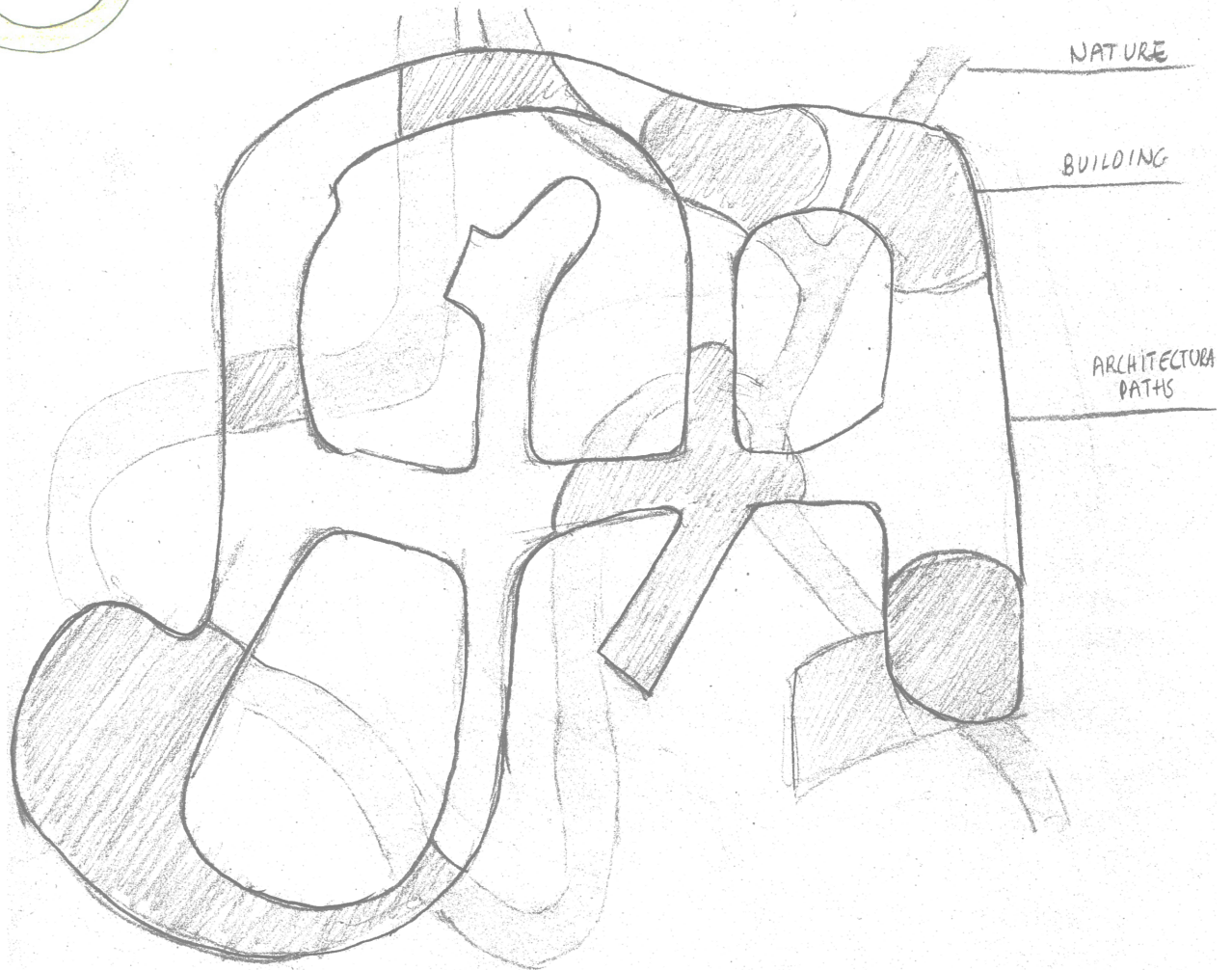
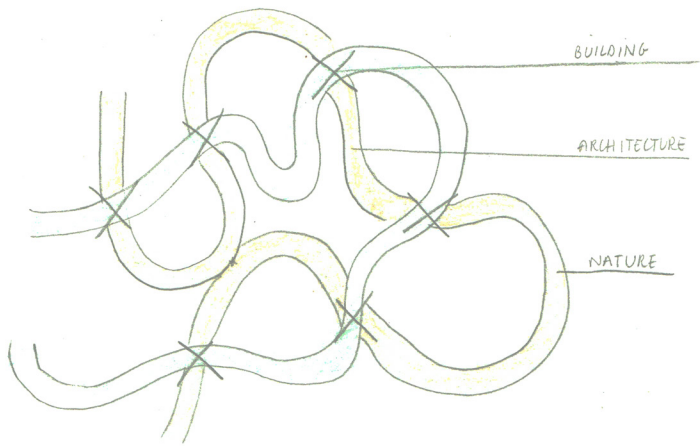

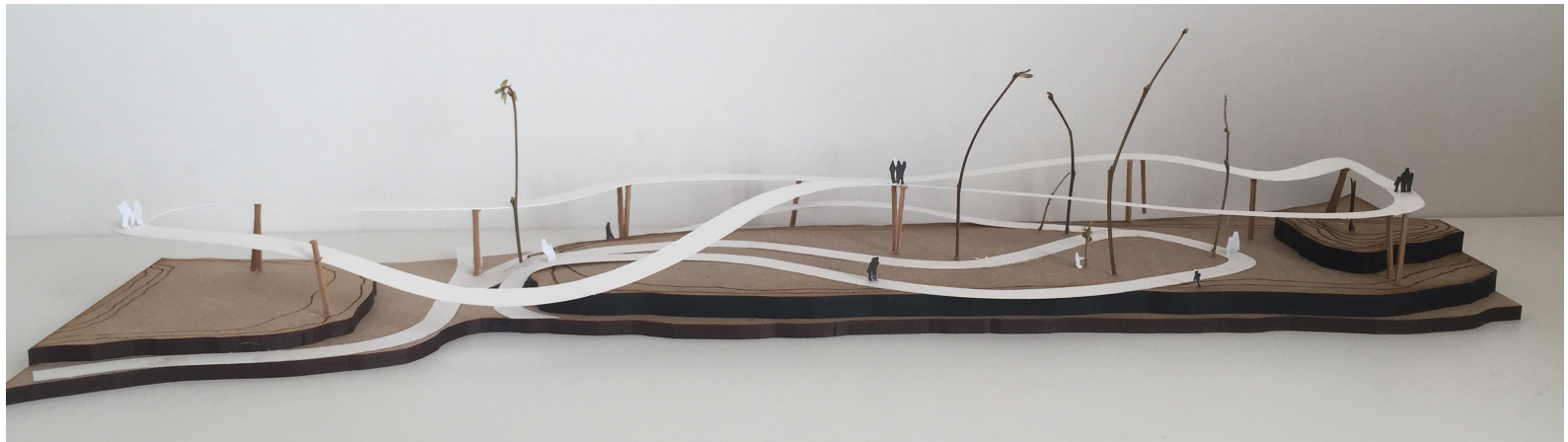
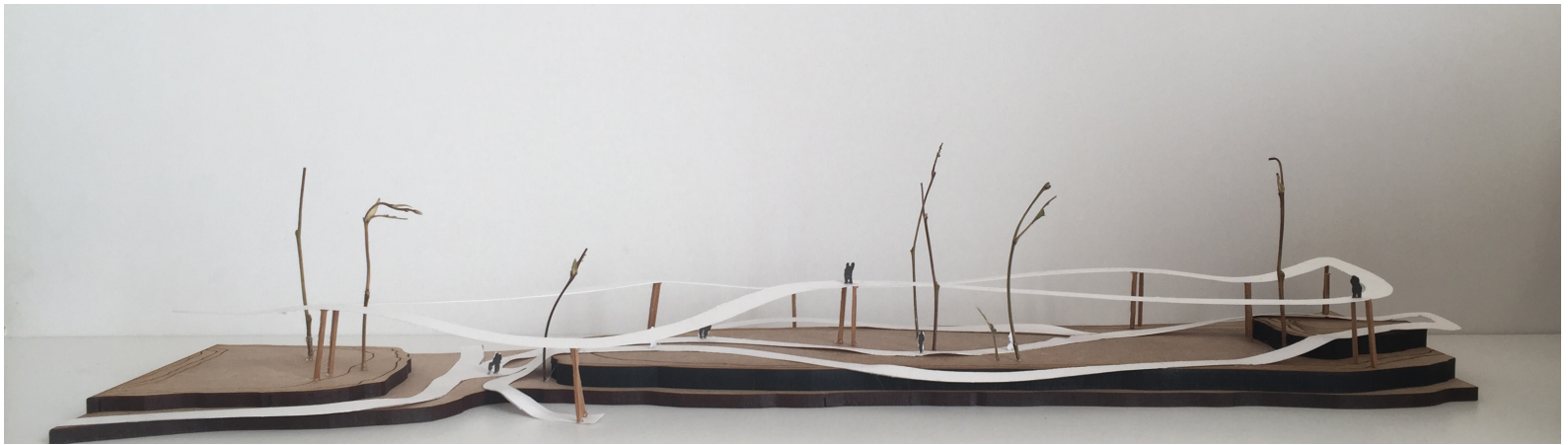
03

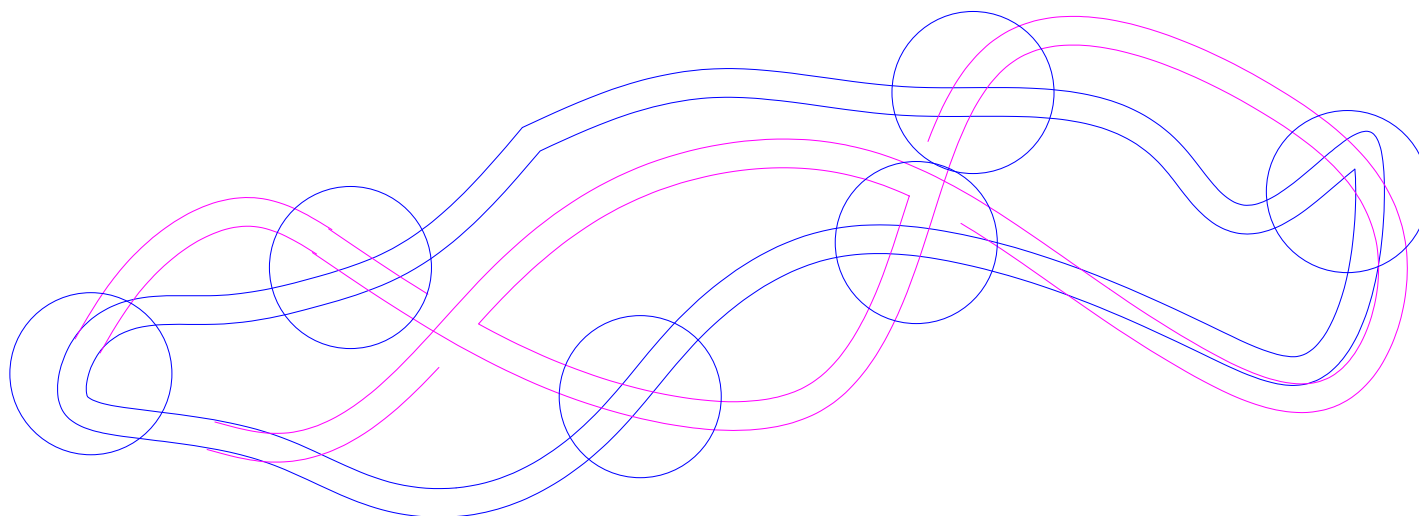
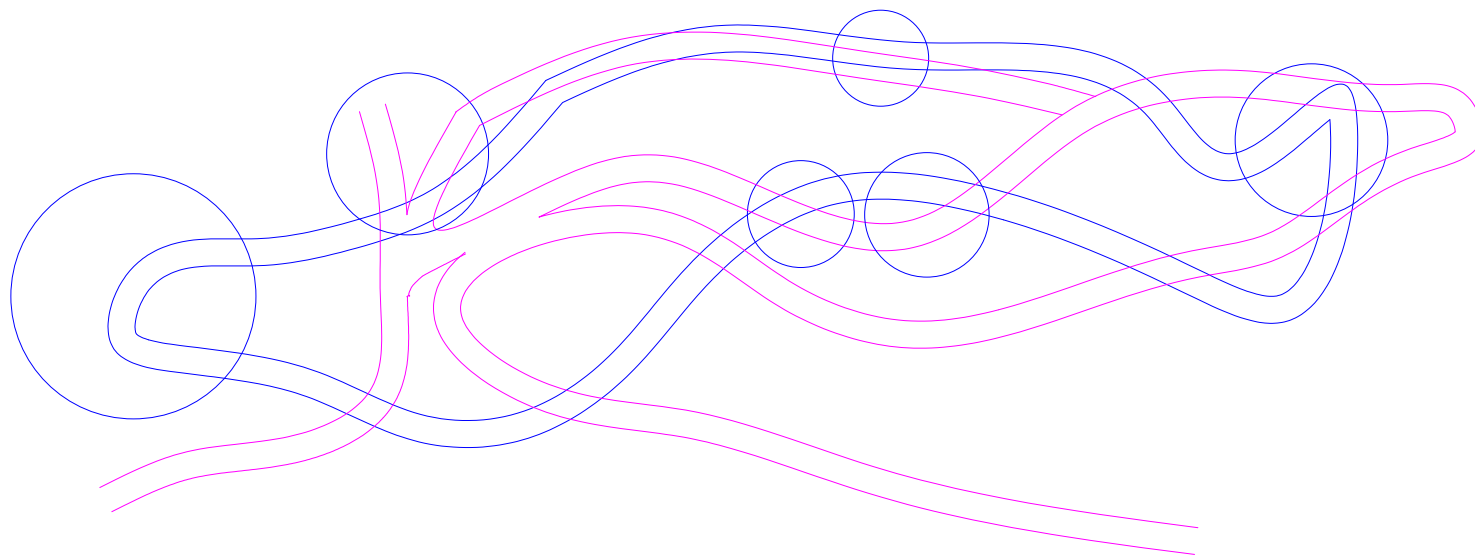
ONTWERPMATIG ONDERZOEK

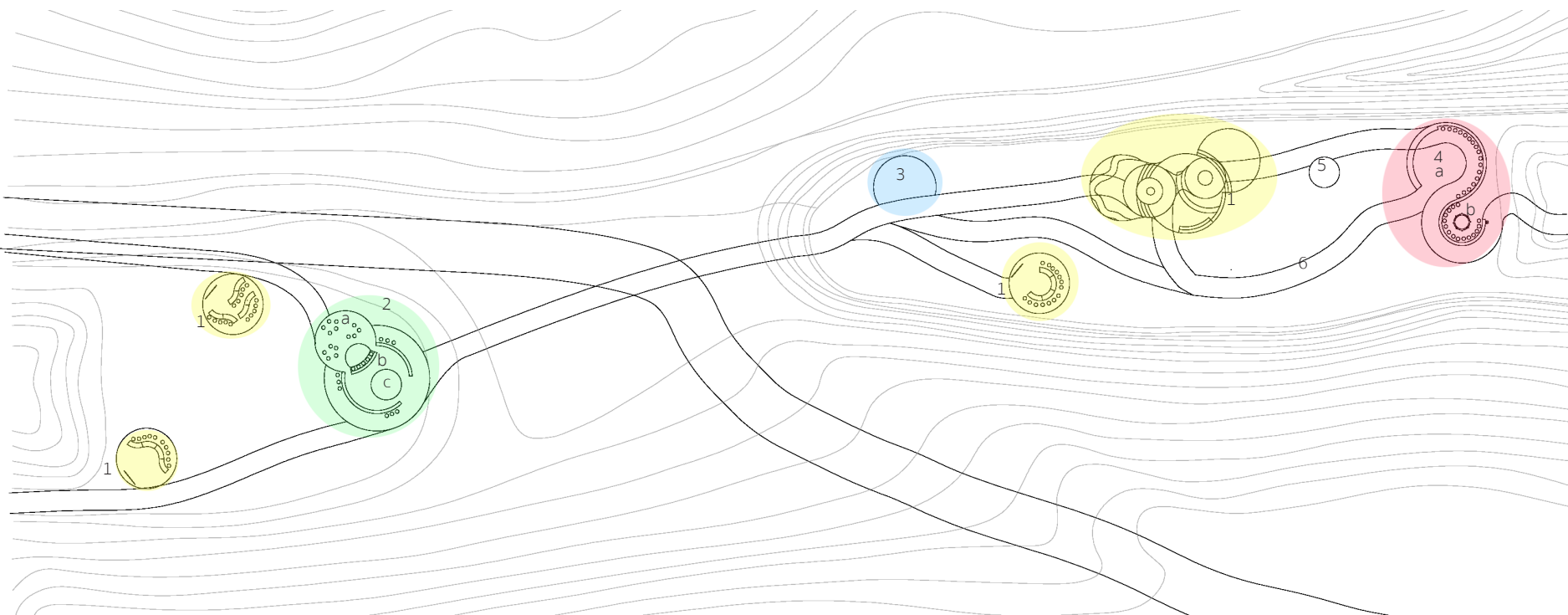

Justine Sleurs

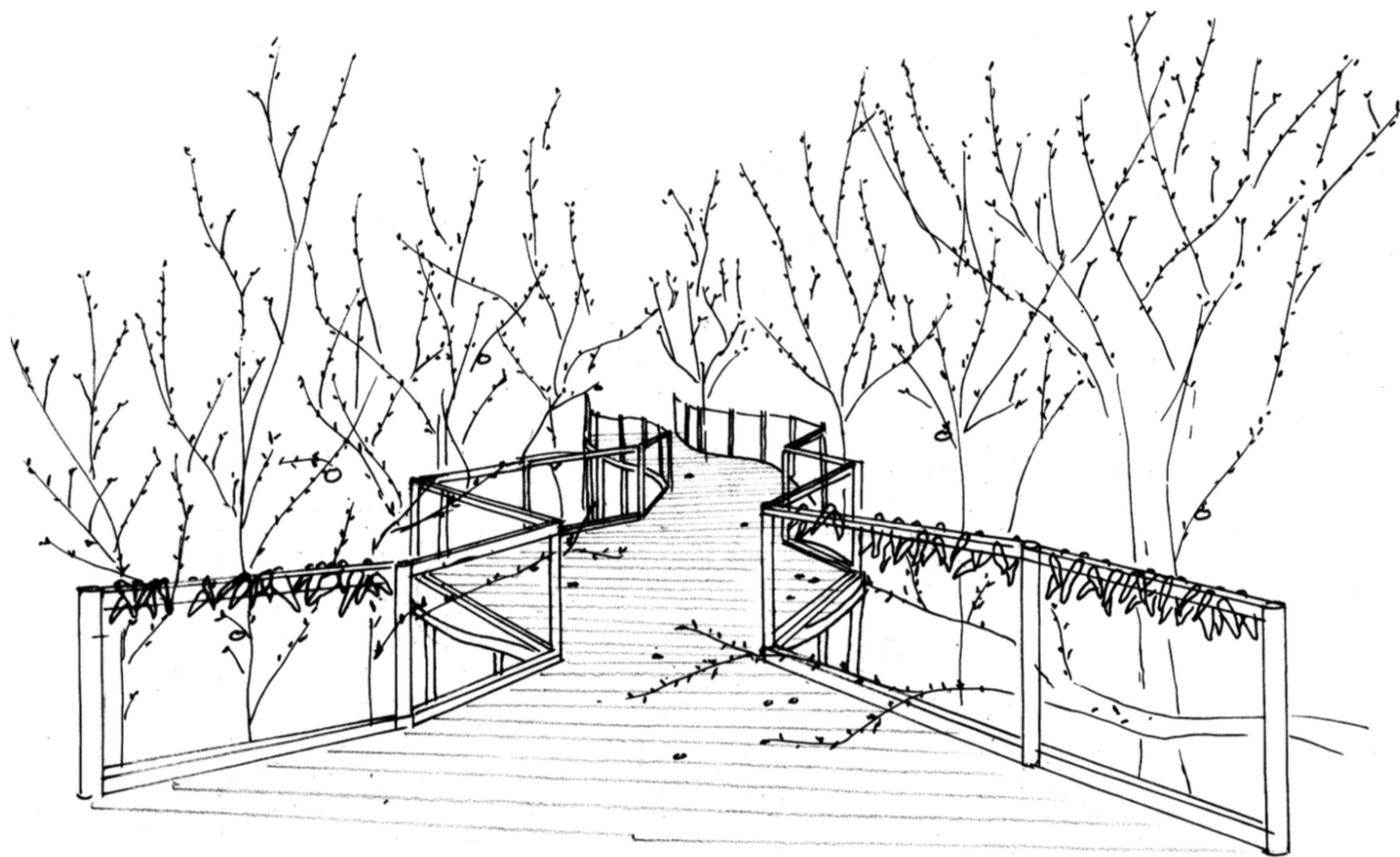

Justine Sleurs

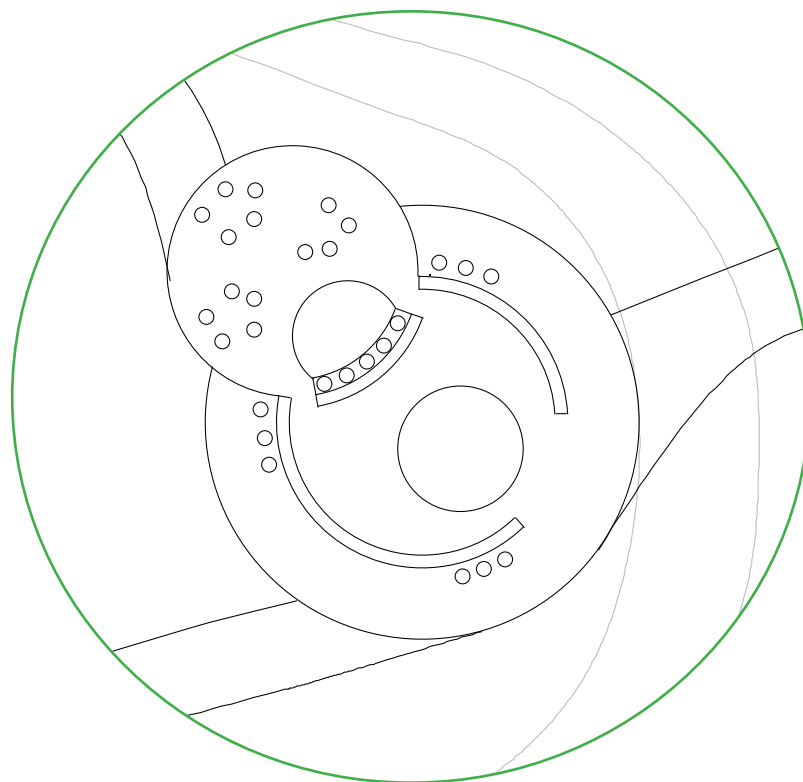
1. Klaslokalen: talen
2. a. werkruimte
b. opslagruimte
c. zadenruimte
3. toiletten en wasruimte
4. a. kook -en eetplaats
b. storytelling
5. strobaal
6. speelplaats

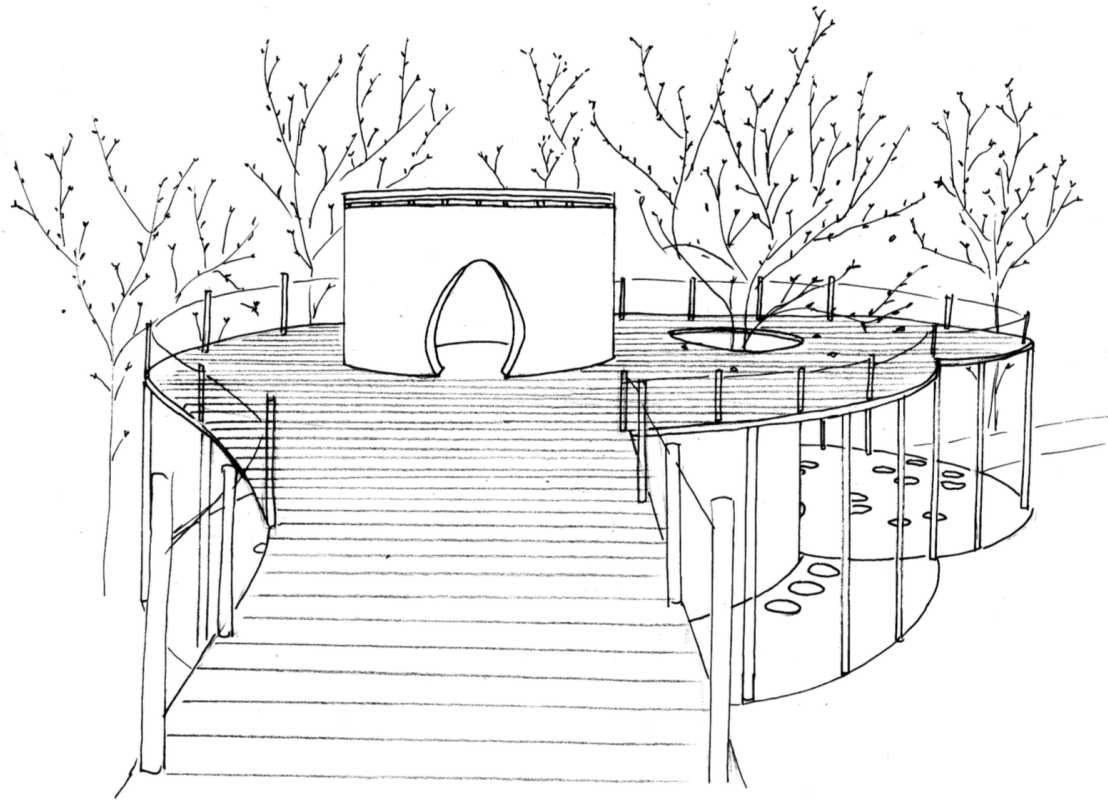

Justine Sleurs

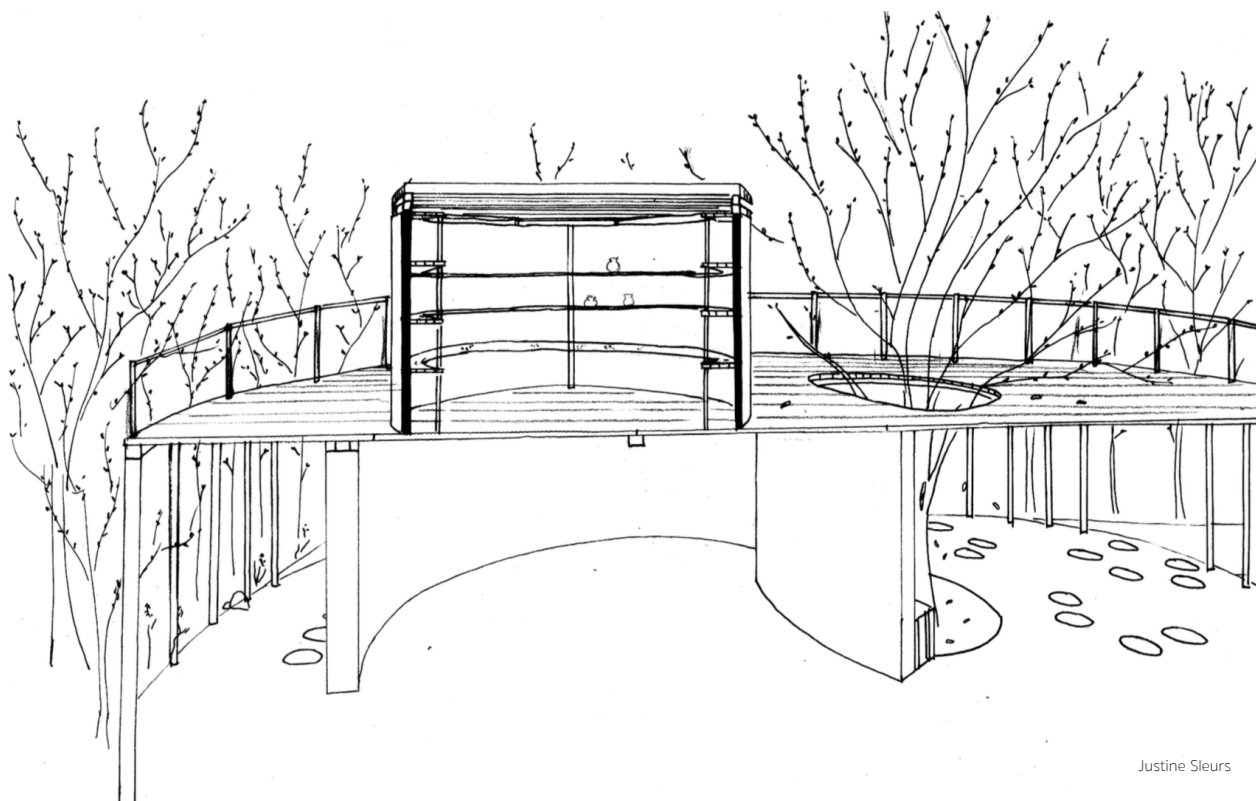

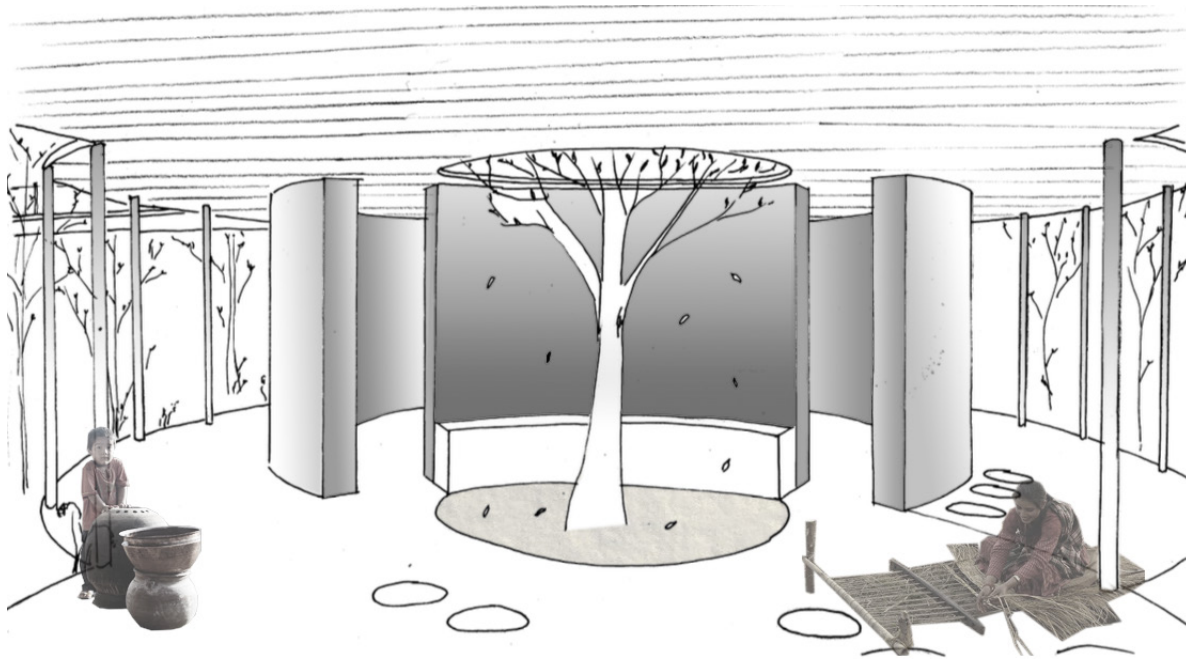
Justine Sleurs

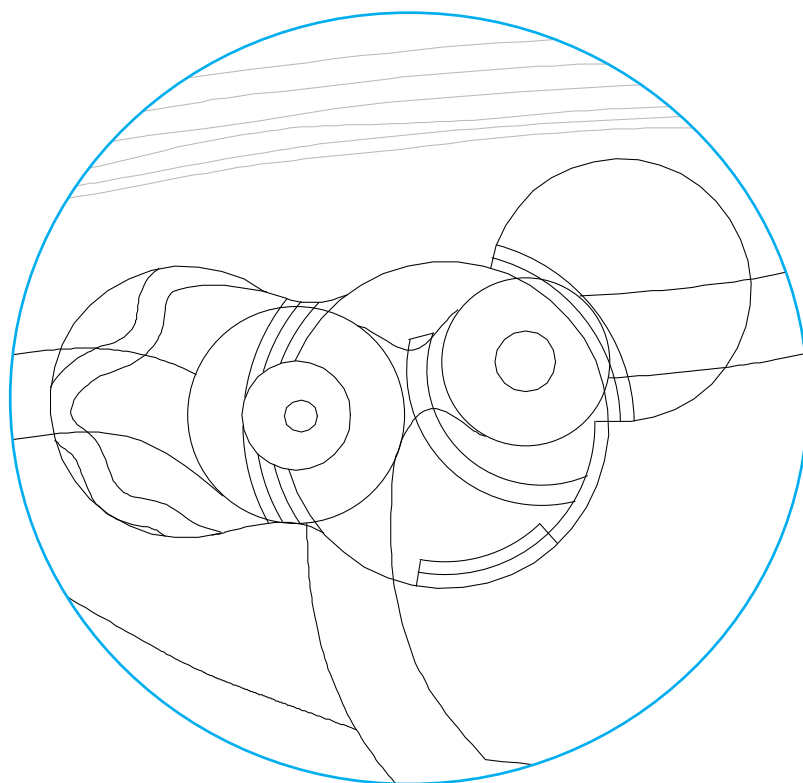

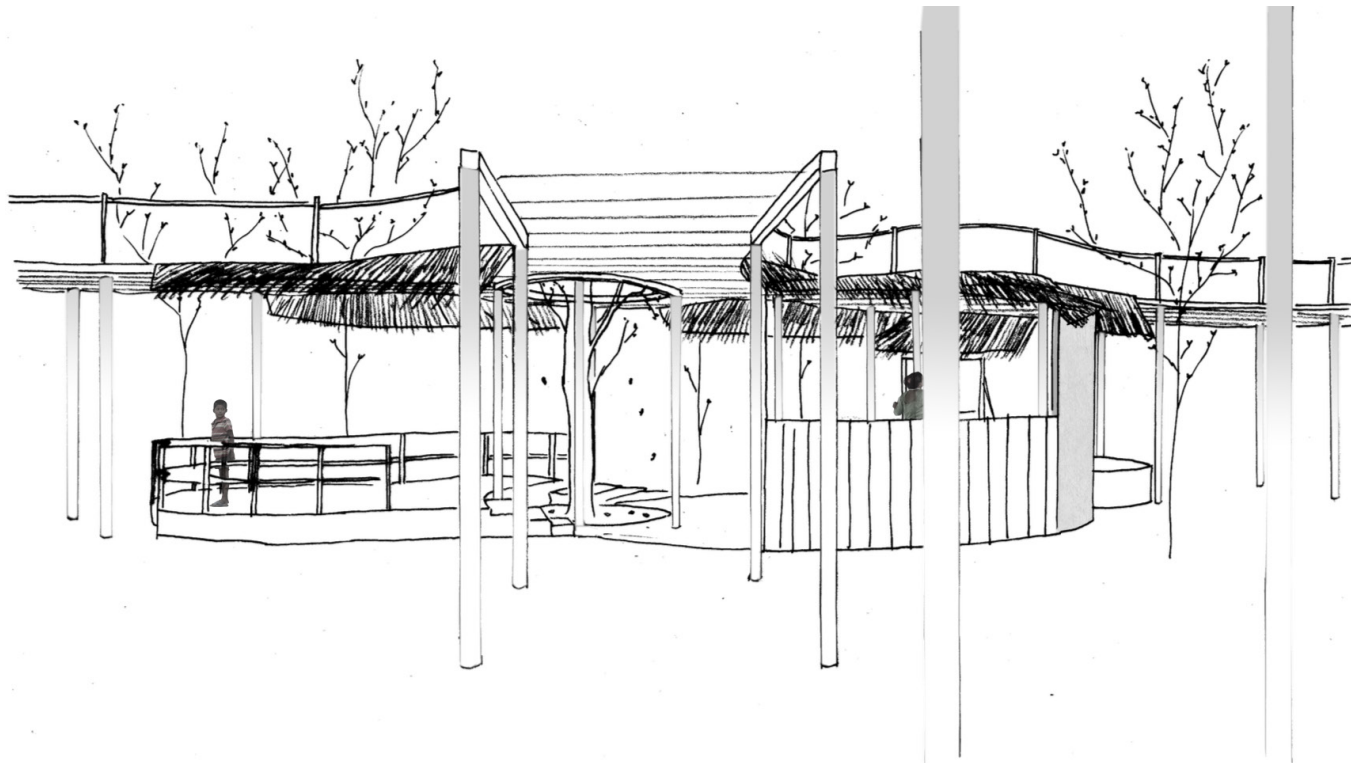
Justine Sleurs

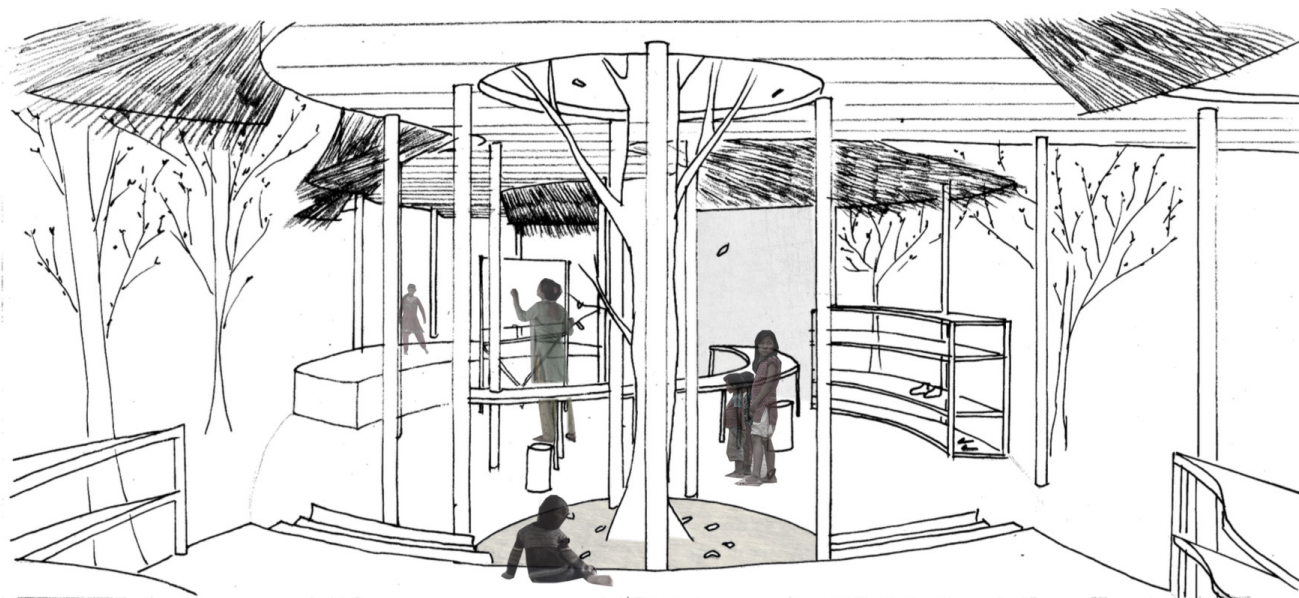

Justine Sleurs

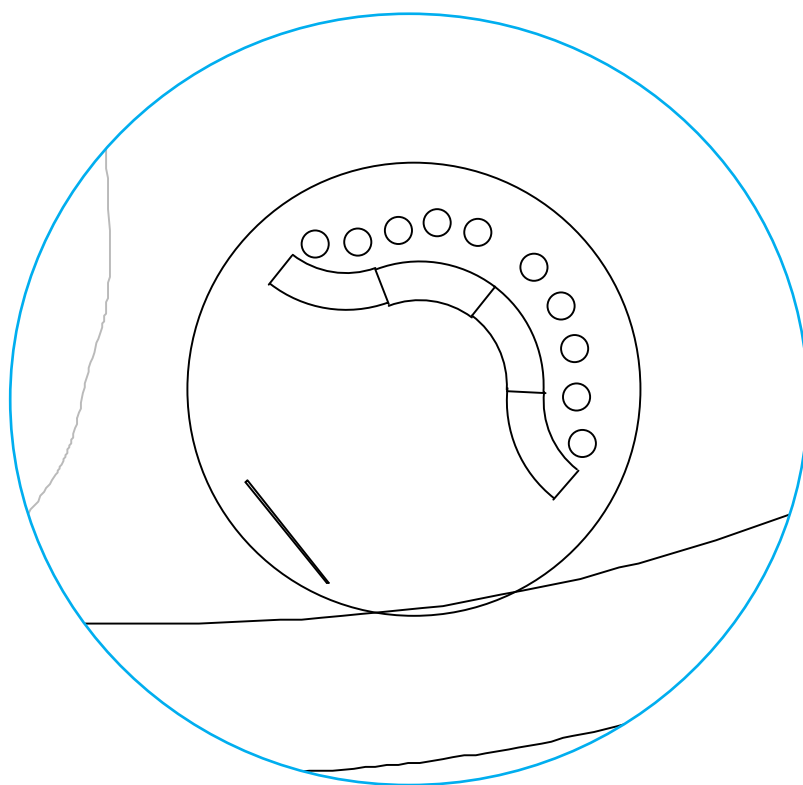

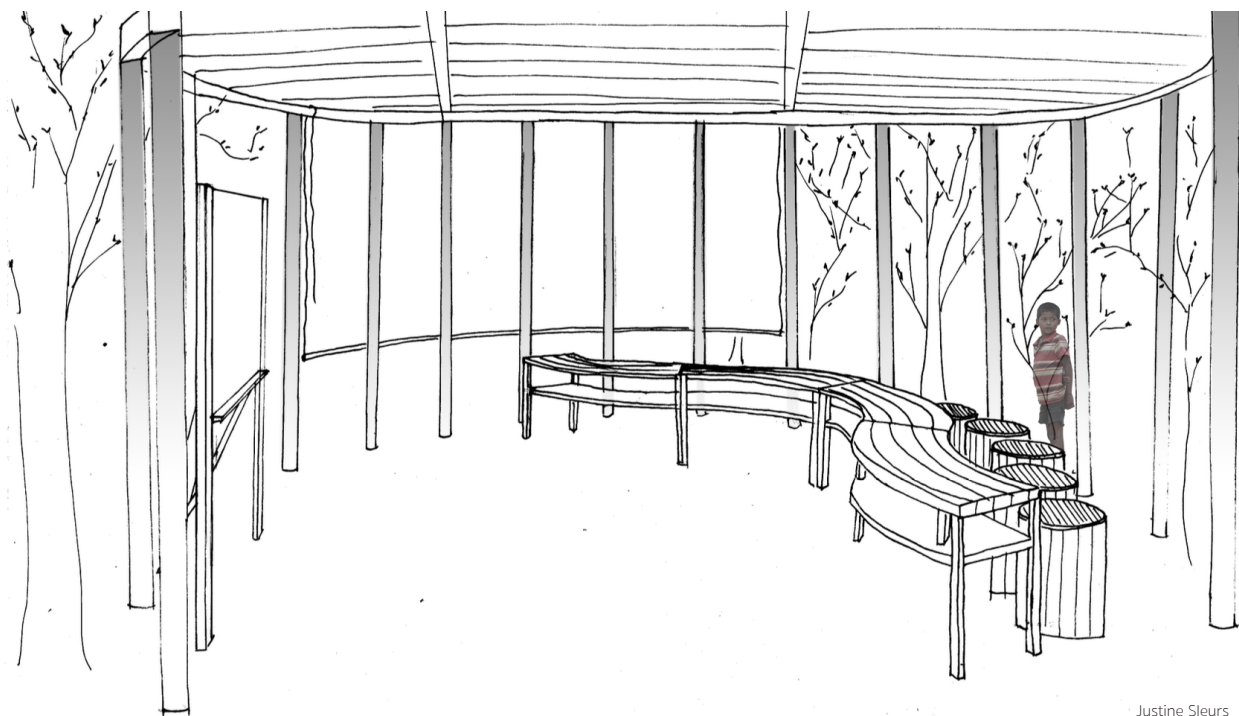

Justine Sleurs

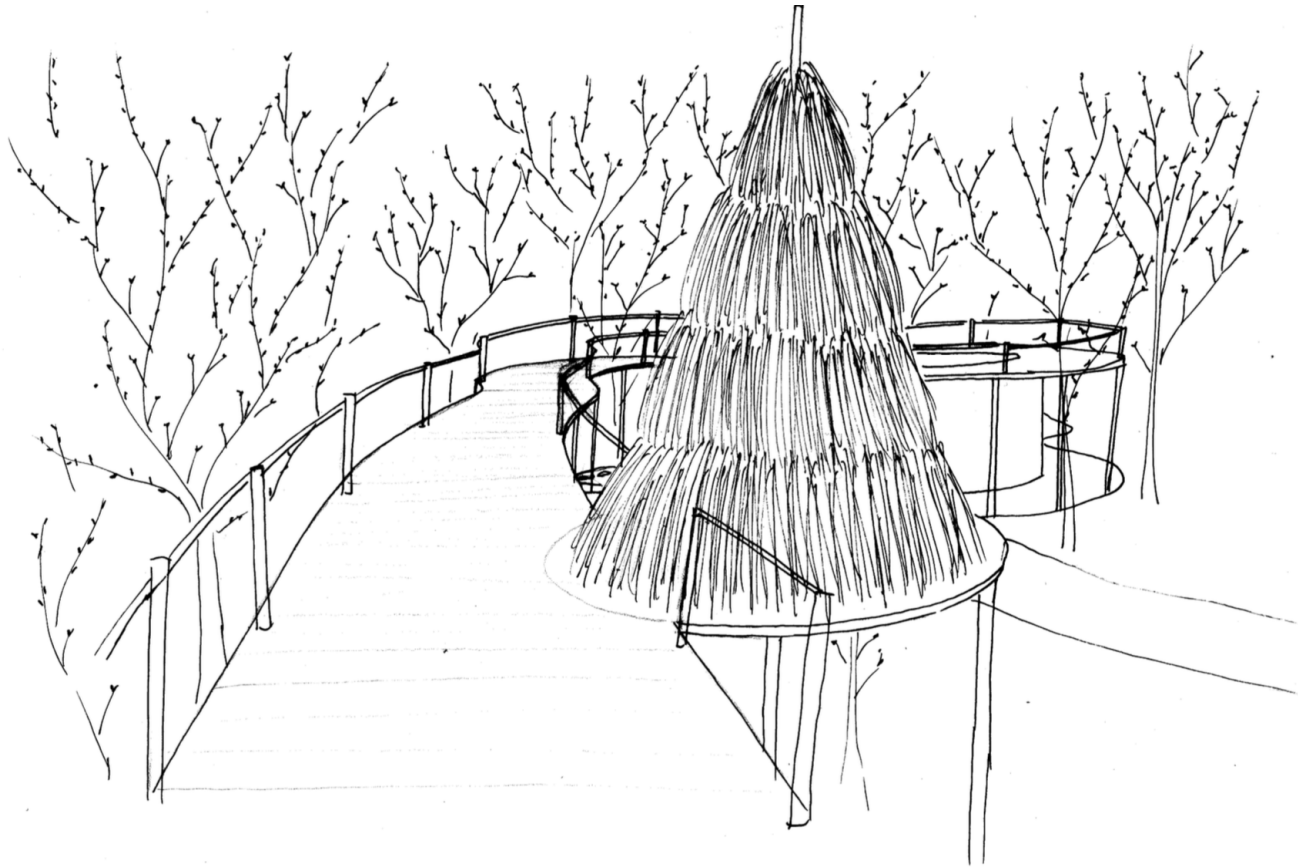

Justine Sleurs

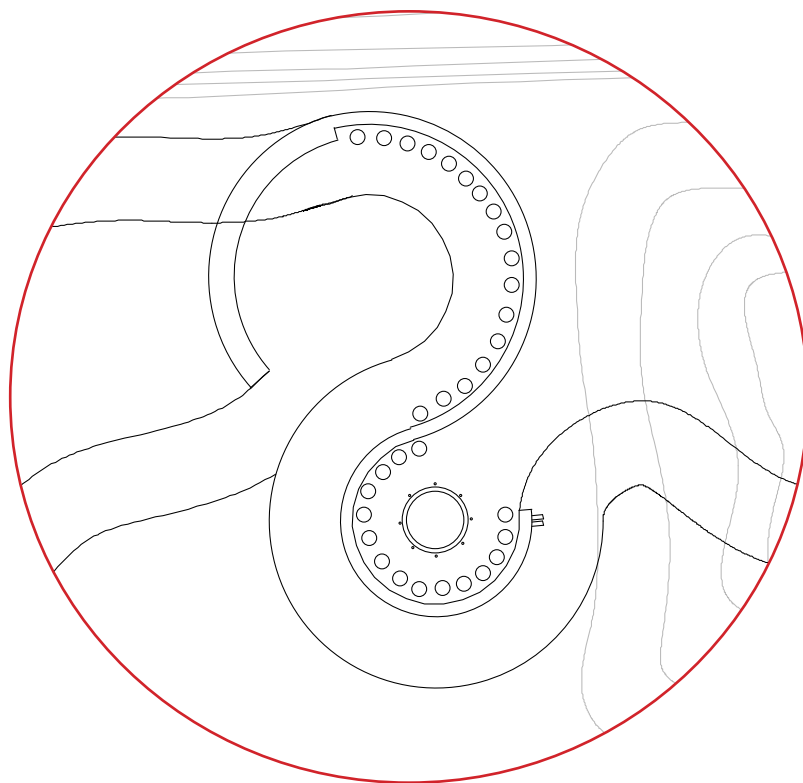

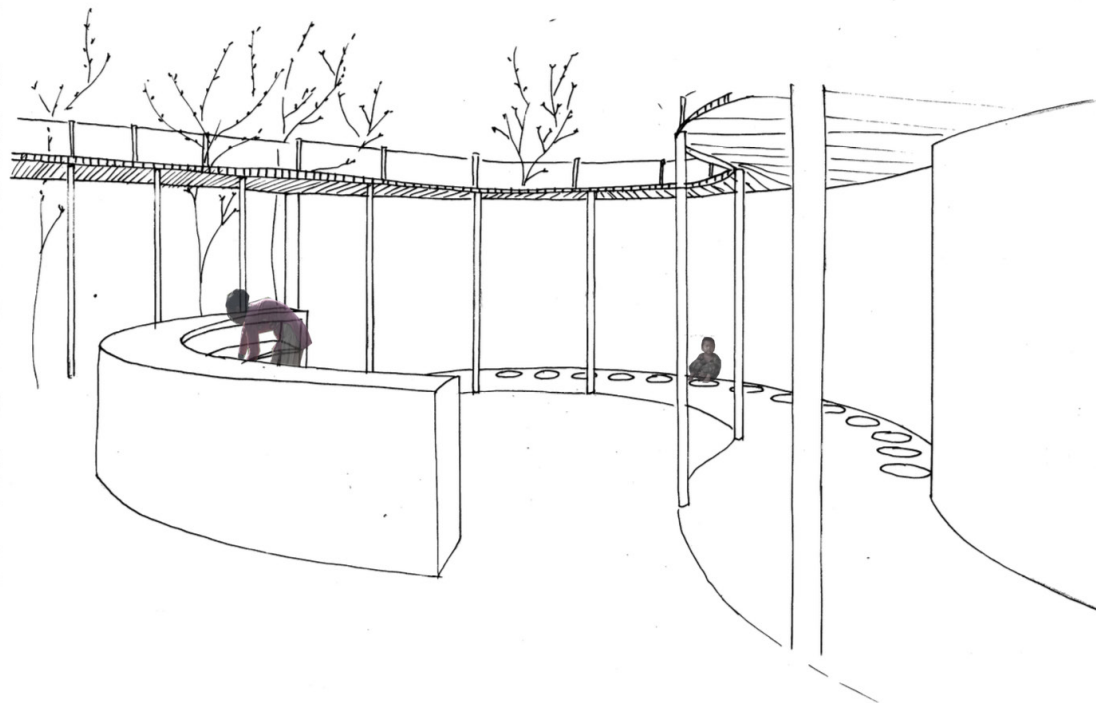

Justine Sleurs

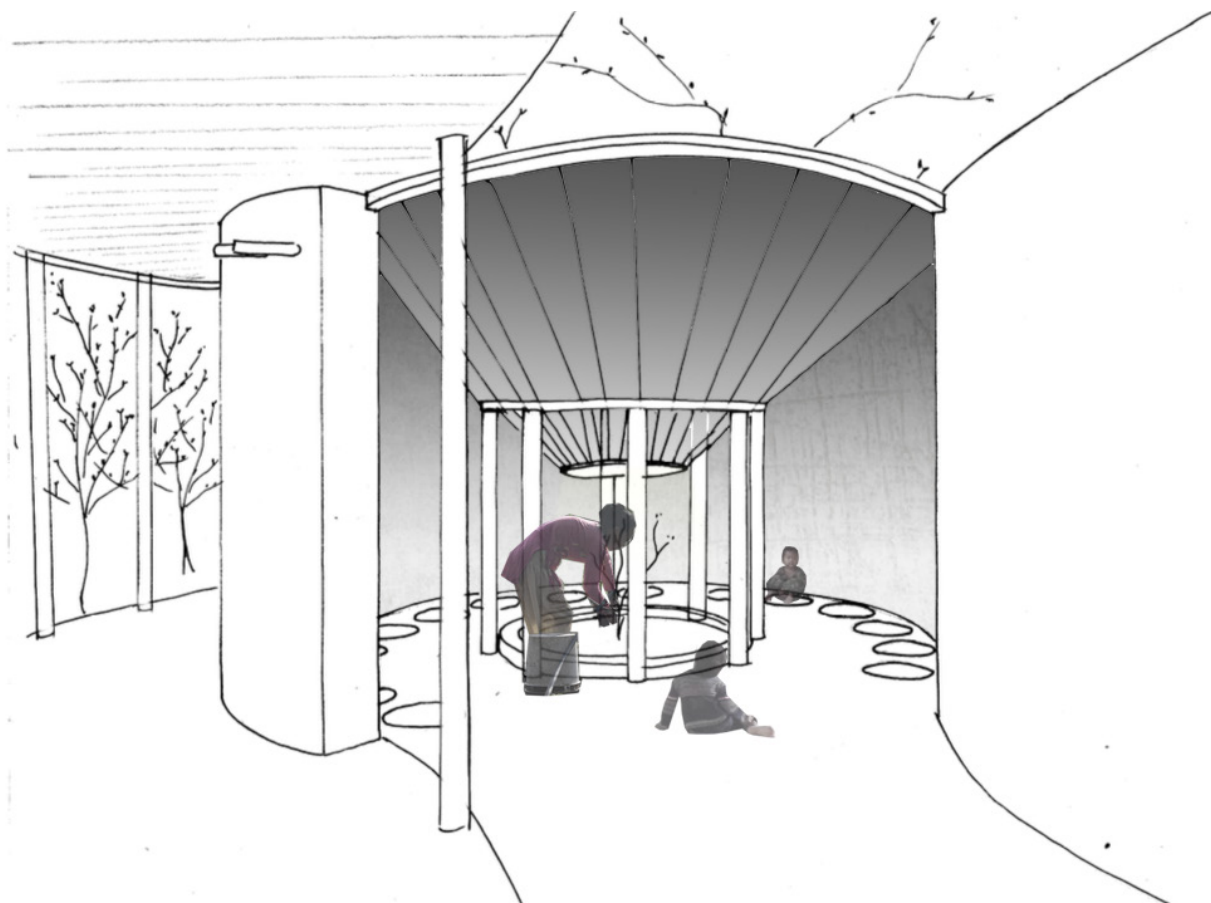

Justine Sleurs

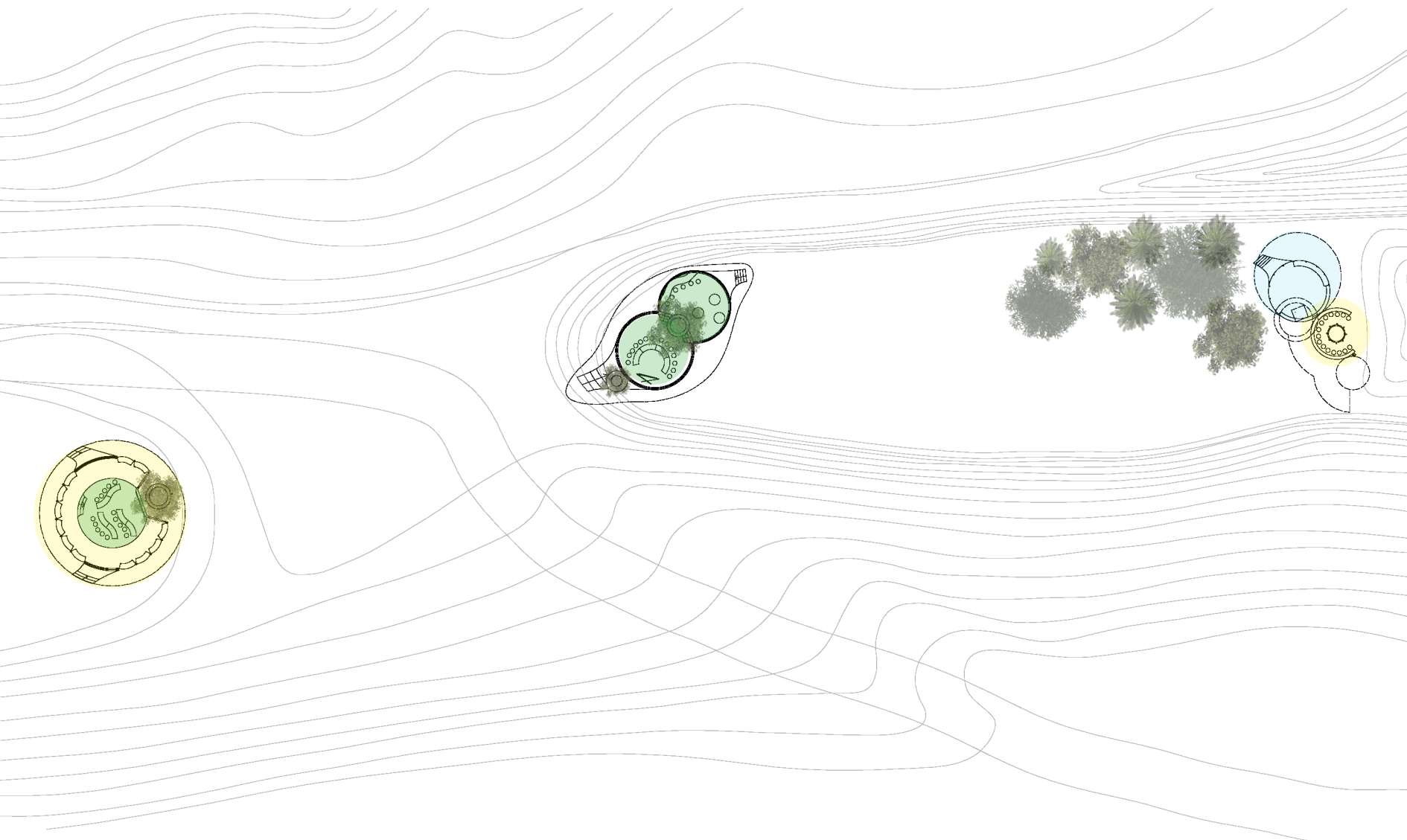

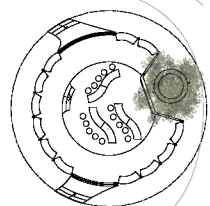
Justine Sleurs

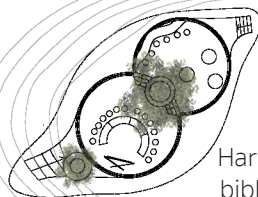
Justine Sleurs

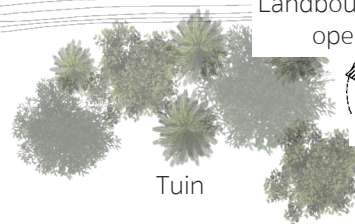

Klas/museum/
afzetmarkt

Hart: klas +
bibliotheek

Toilet

Tuin

Speelterrein

Landbouw/eet-ruimte/
open air-klas

Zadenruimte

Storytelling

Strobaal

MATERIAAL

MUUR

lichte structuur: bamboe

zware draagstructuur: stenen

zware draagstructuur: afwerking leem

foto's door Justine Sleurs

MATERIAAL

DAK

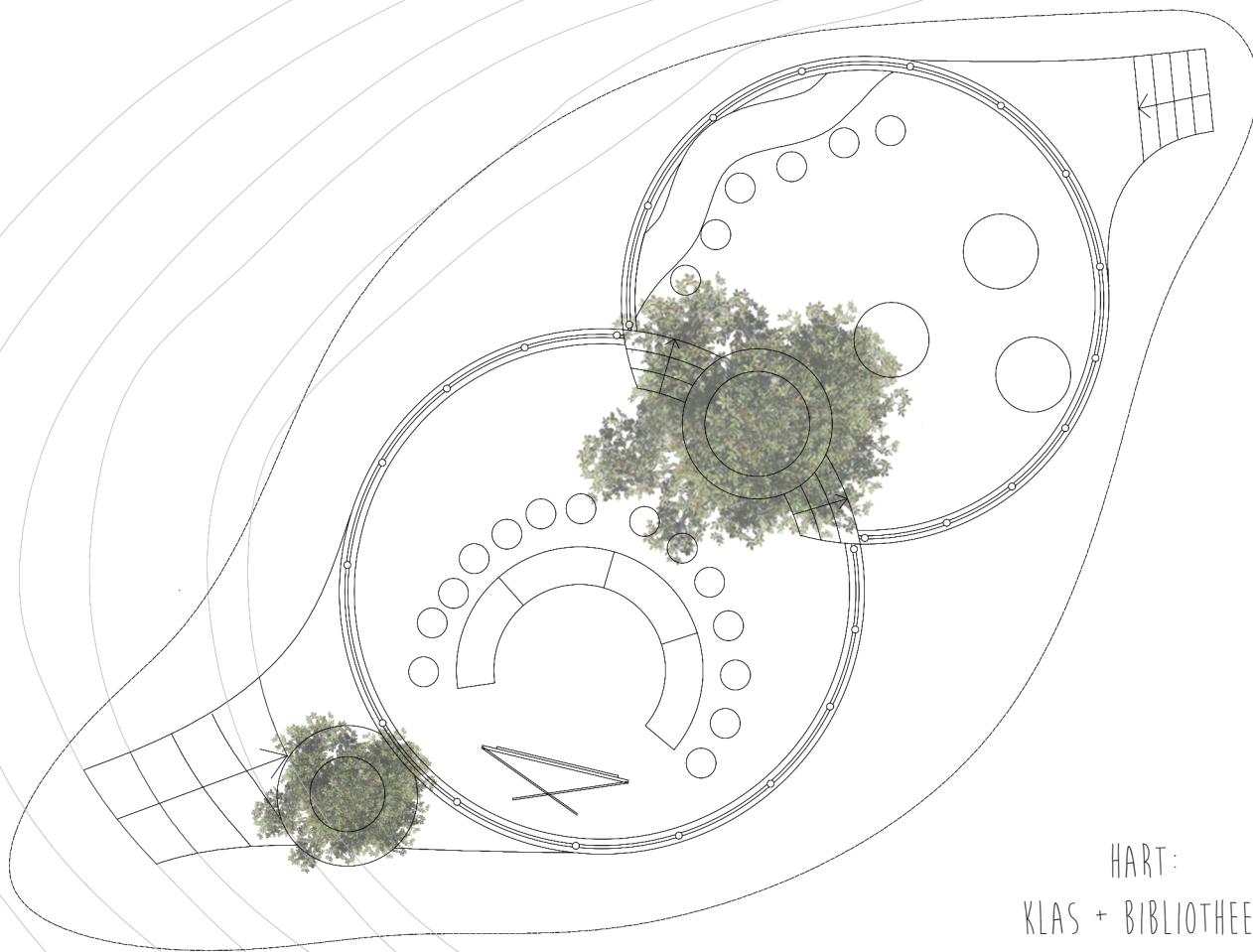
houten primaire structuur + stro

binnenafwerking: gekleurde matten

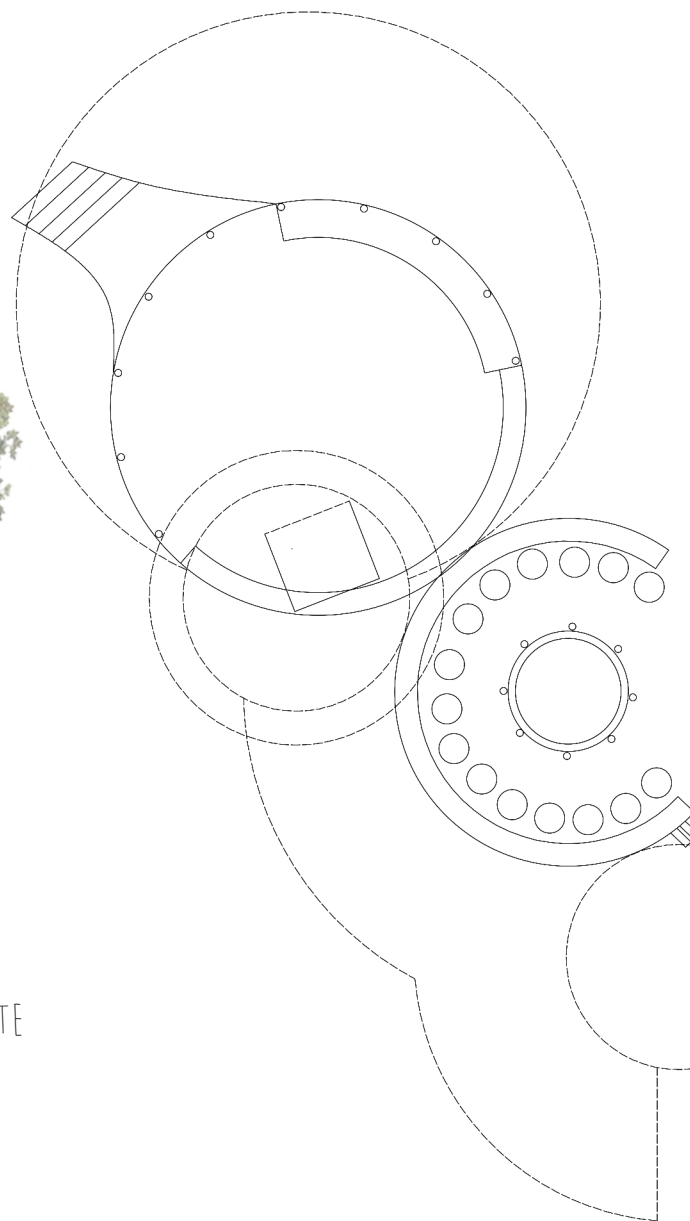
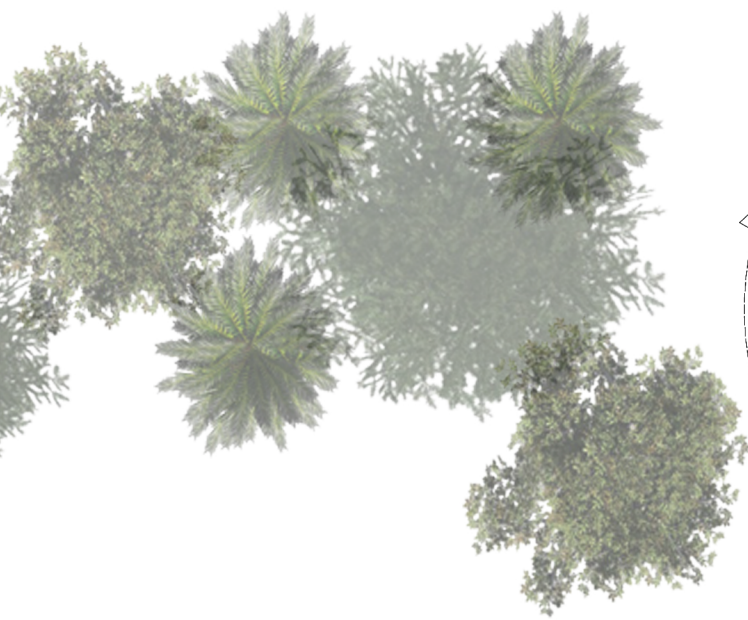
herkenning leeromgeving

HART:
KLAS + BIBLIOTHEEK

LANDBOUW/EETRUIMTE + ZADENRUIMTE
+ STORYTELLING + STROBAAL

AMBACHTKLAS

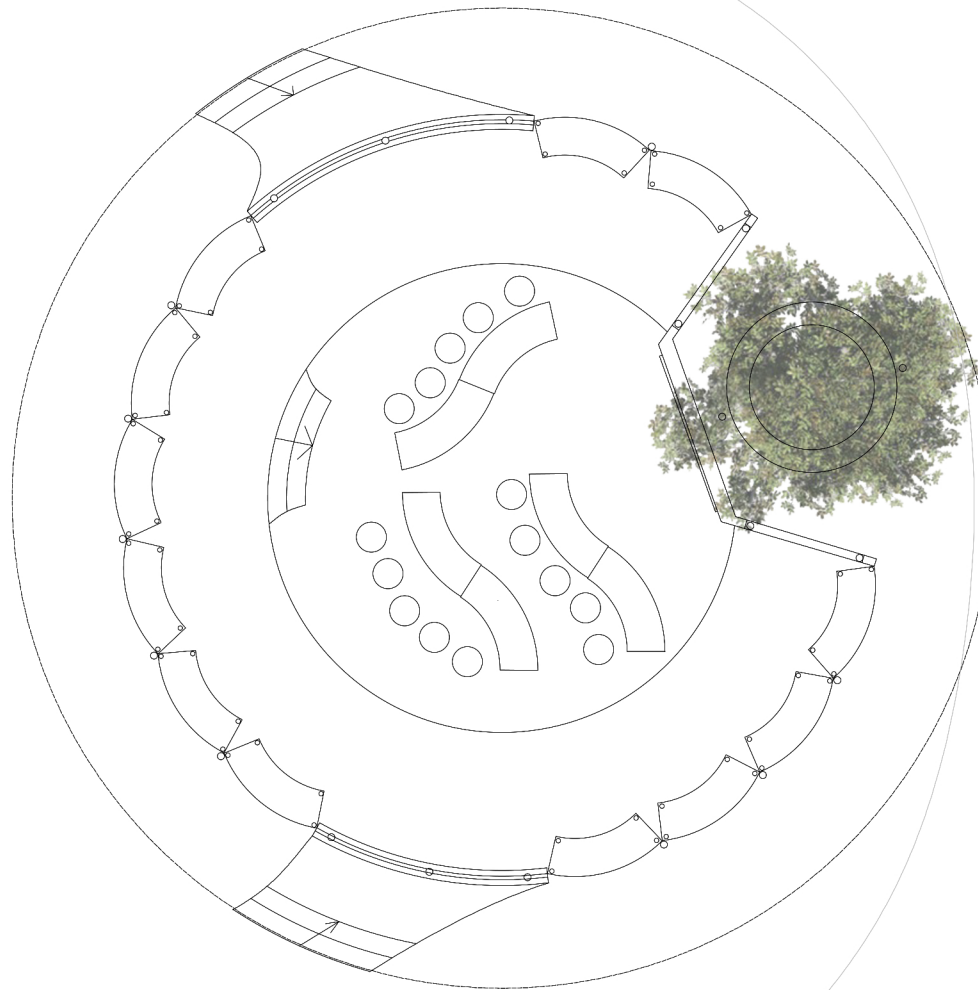

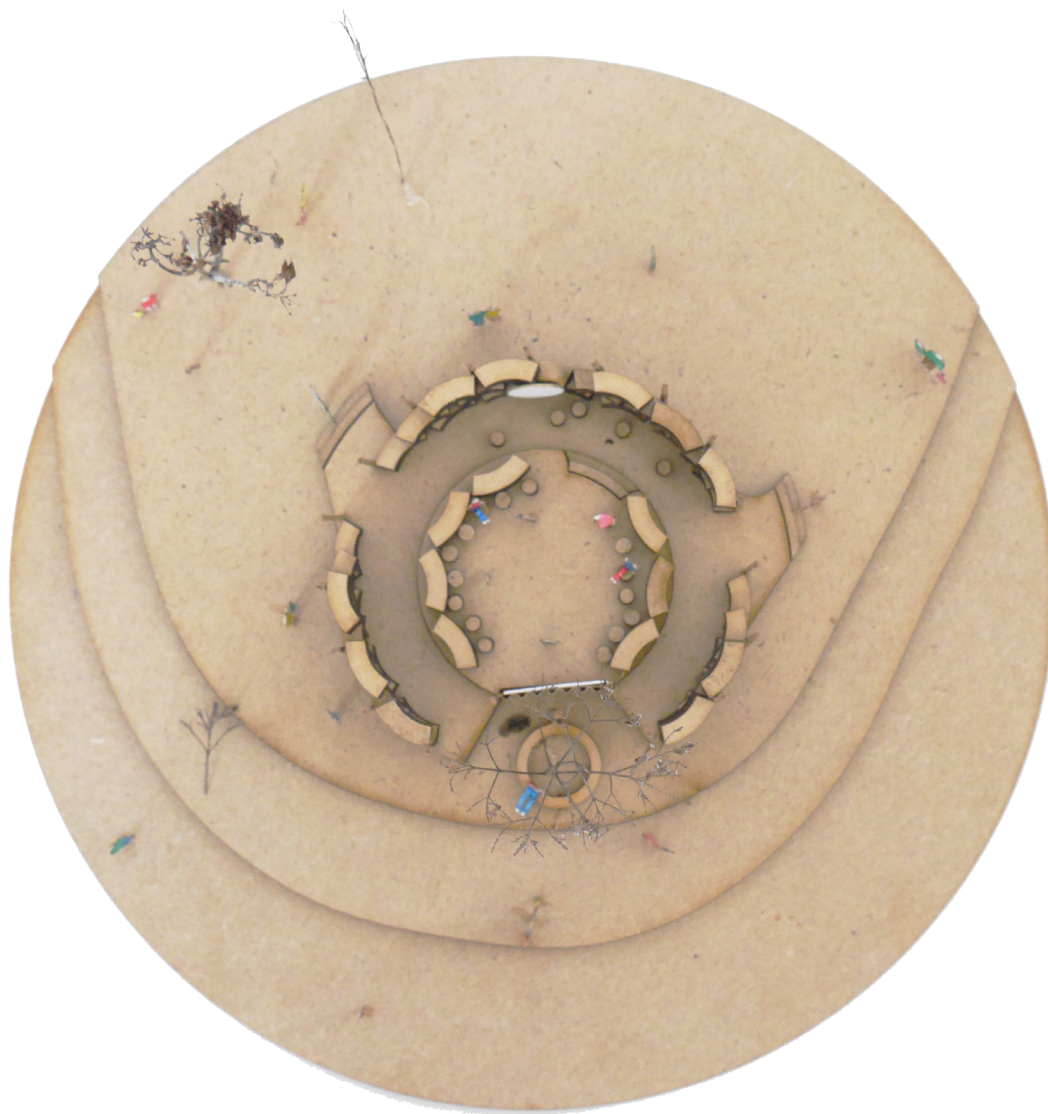

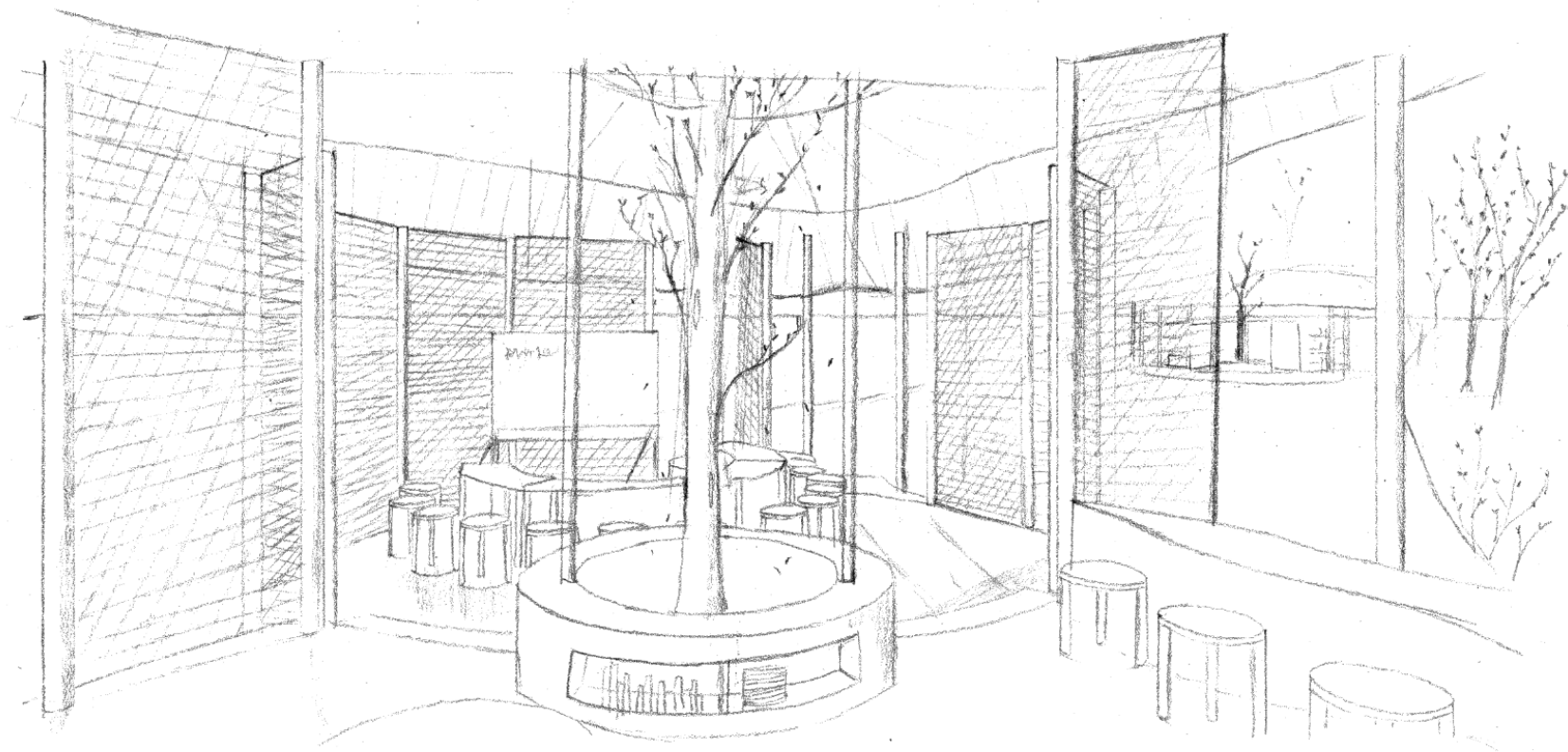

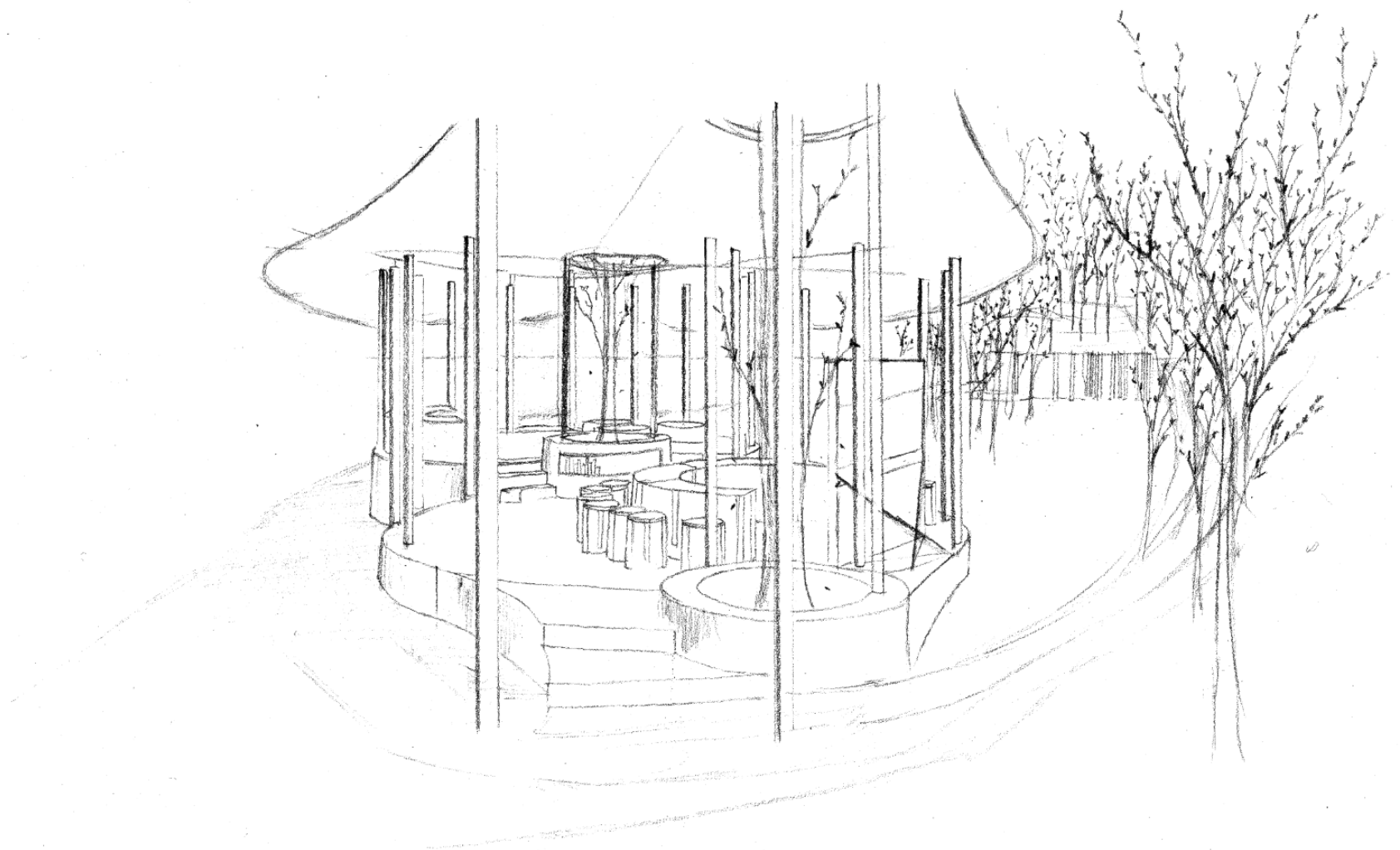
KLAS/ MUSEUM/ MARKT

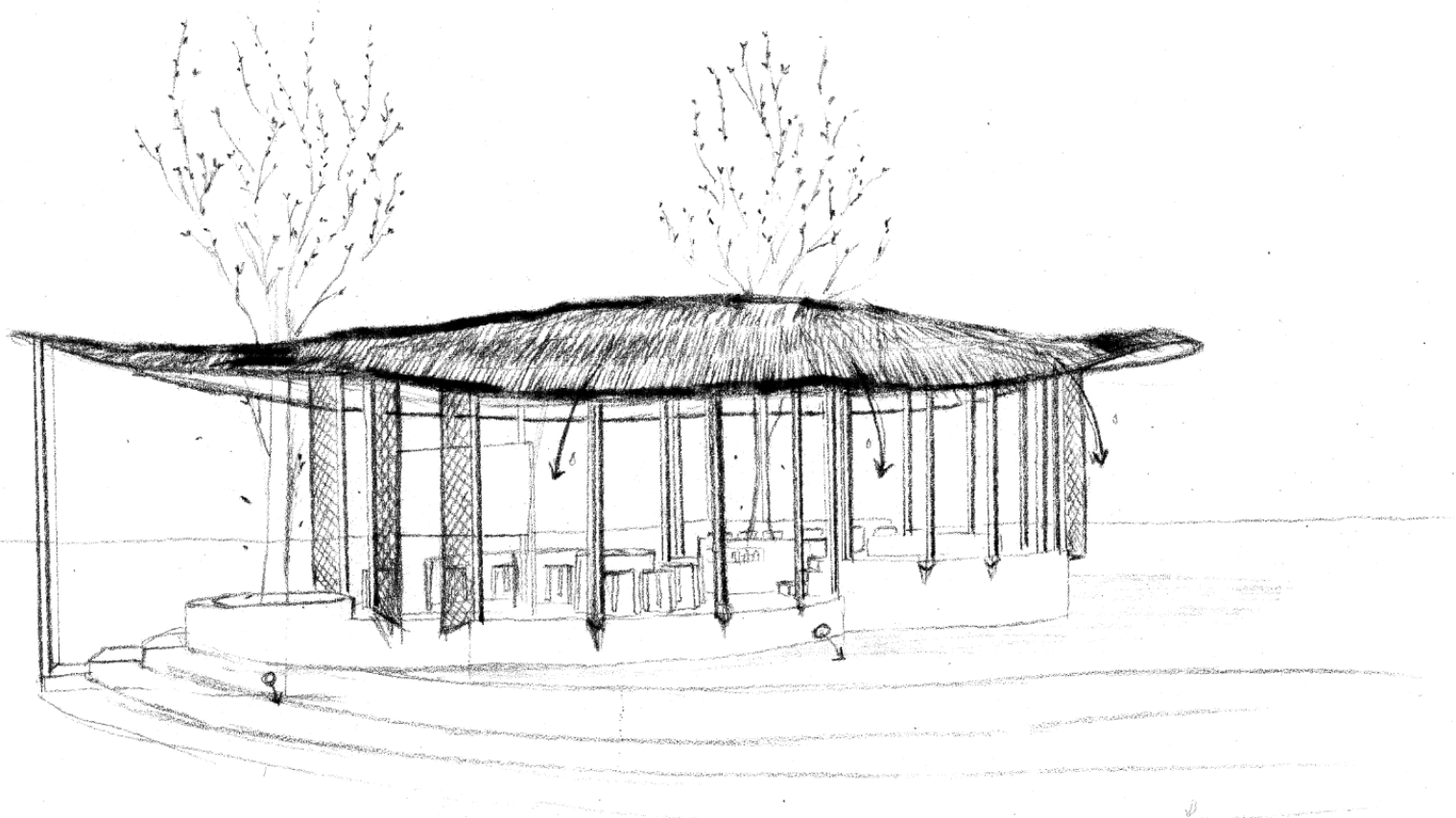

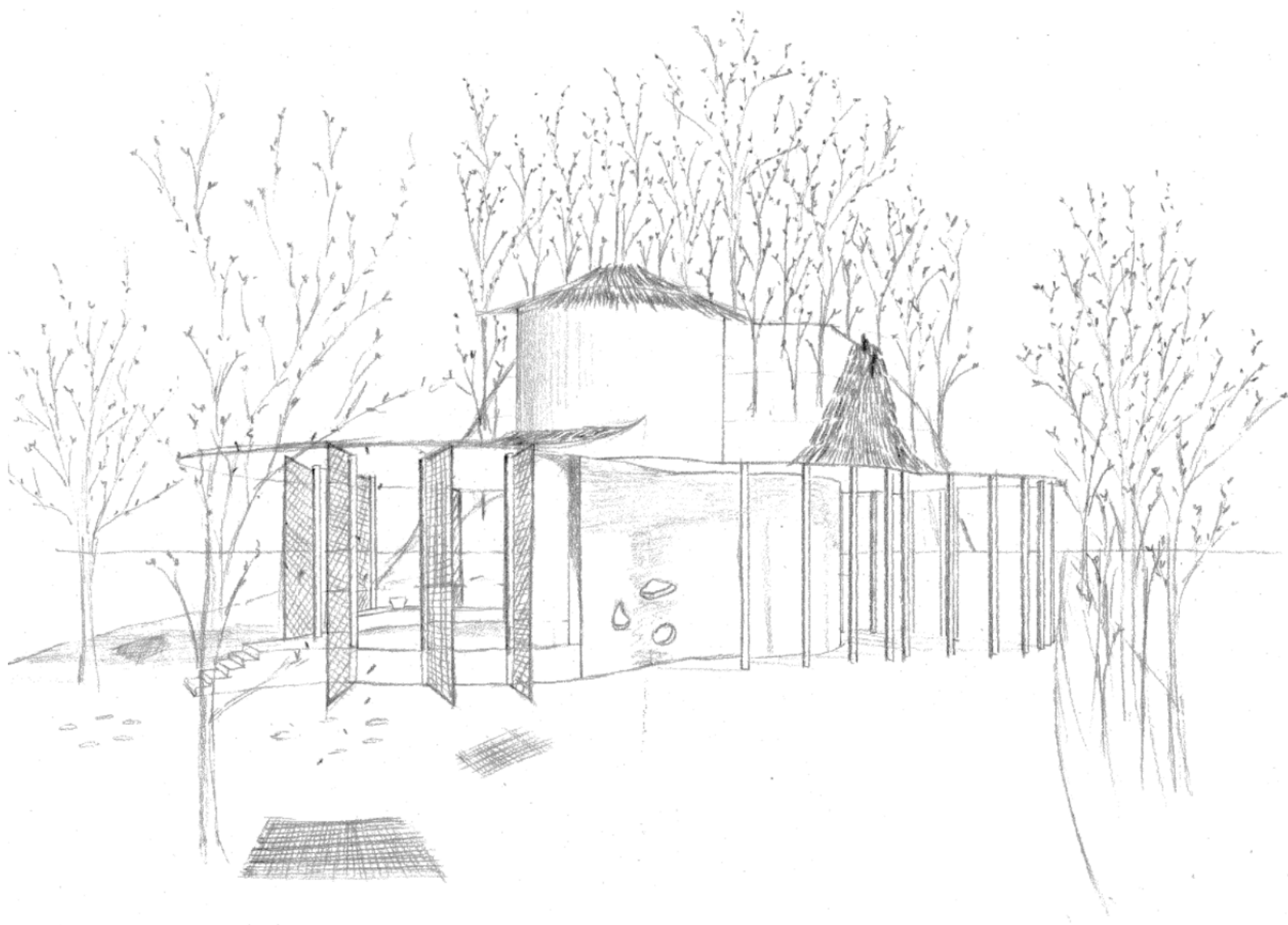

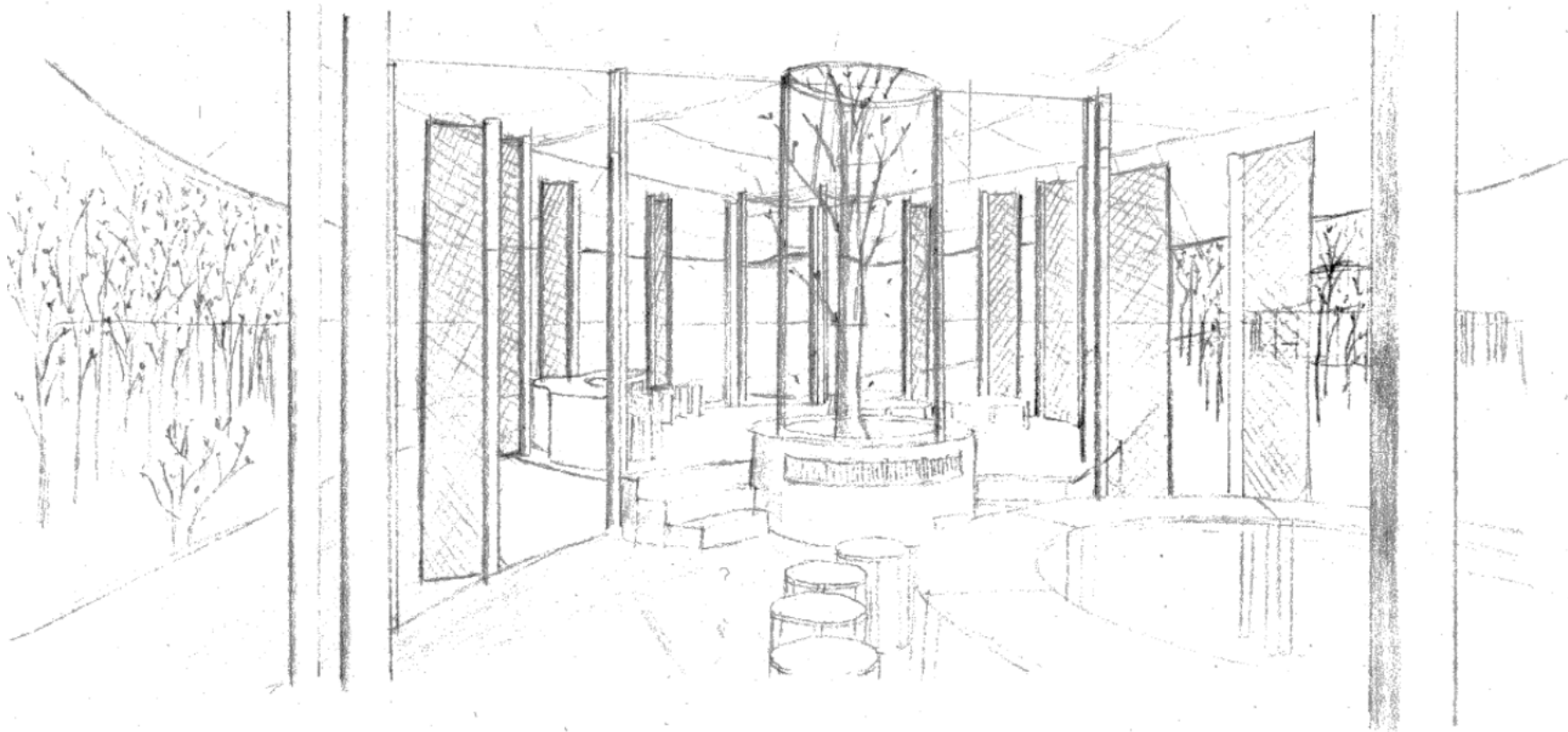

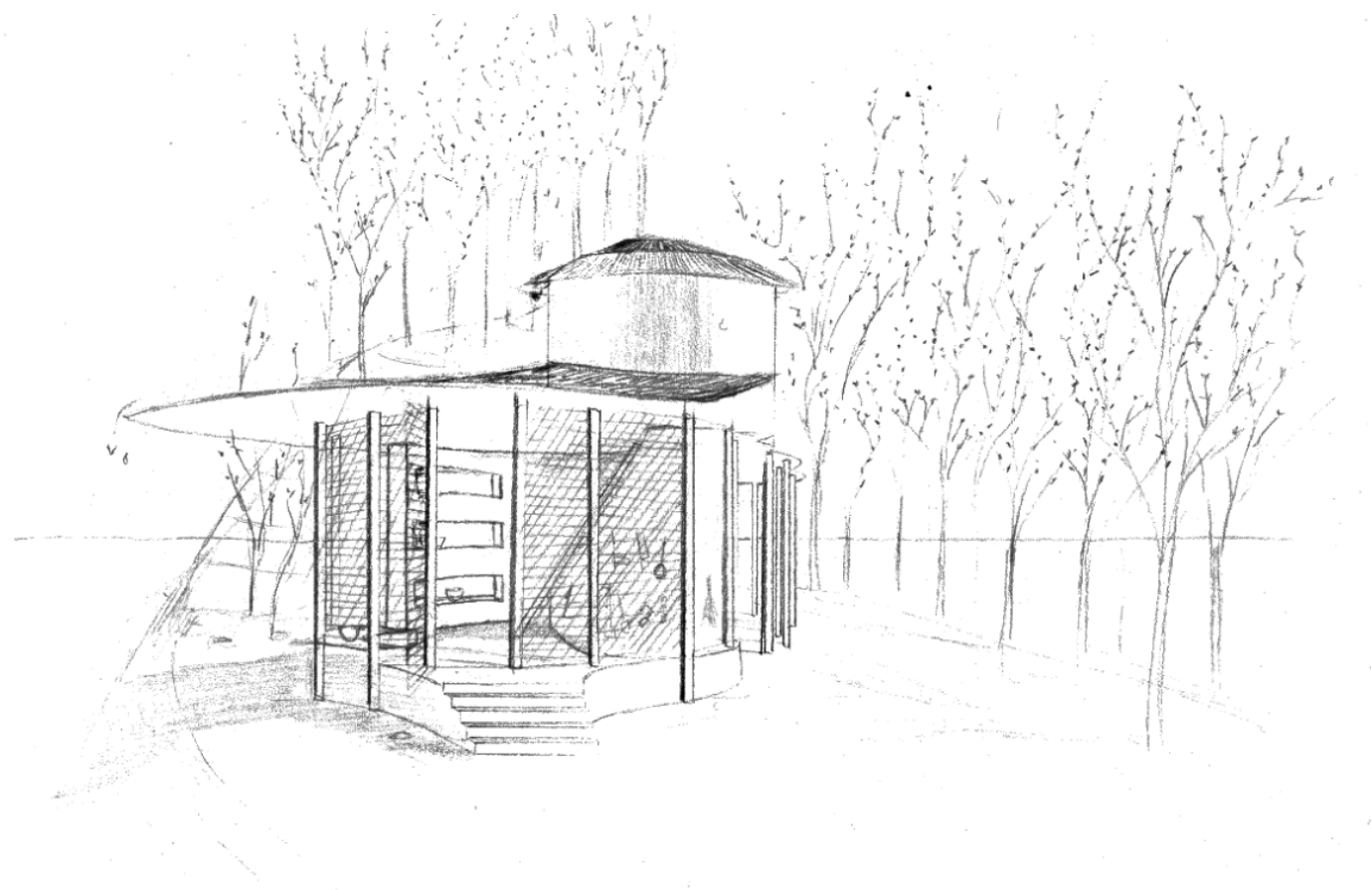

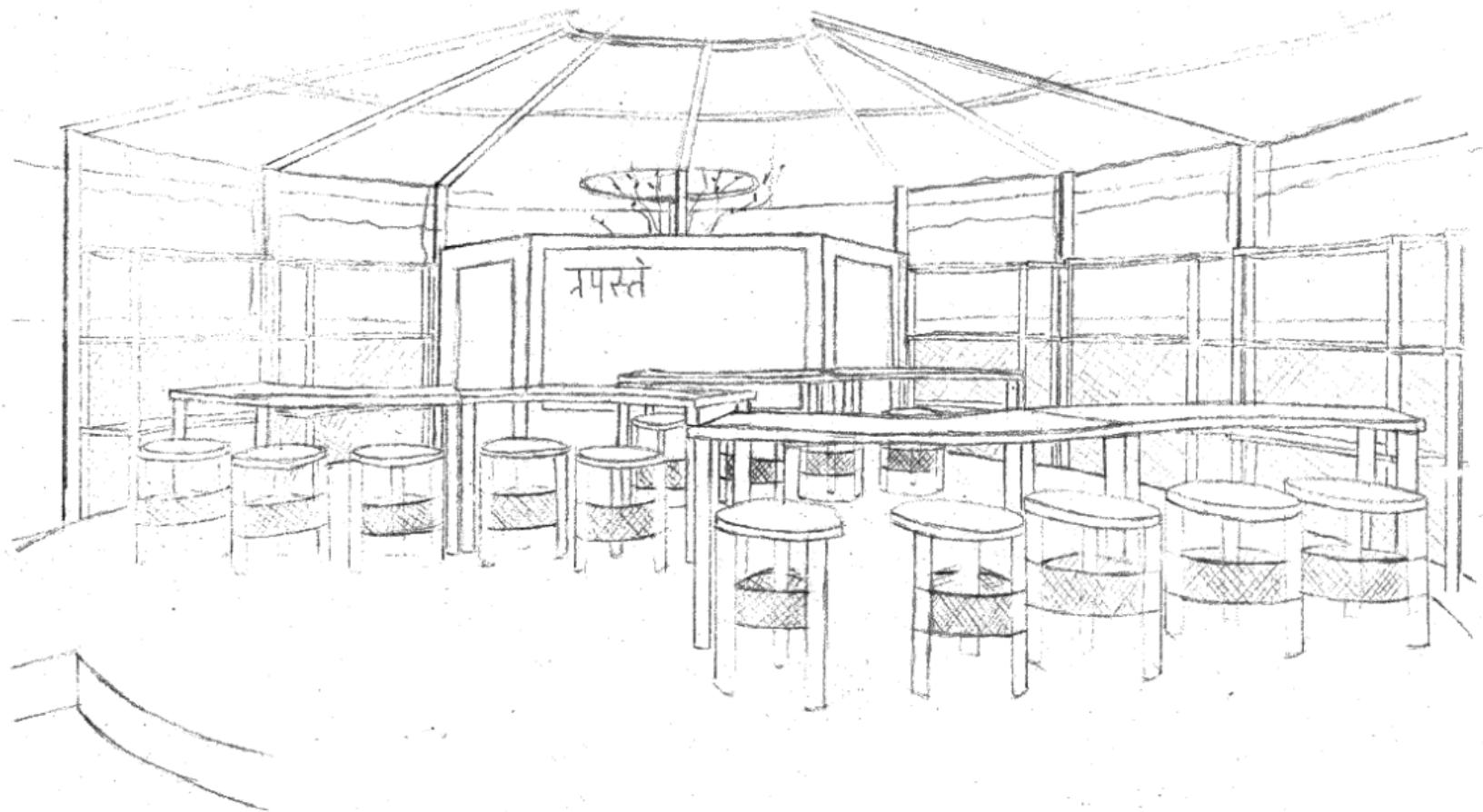

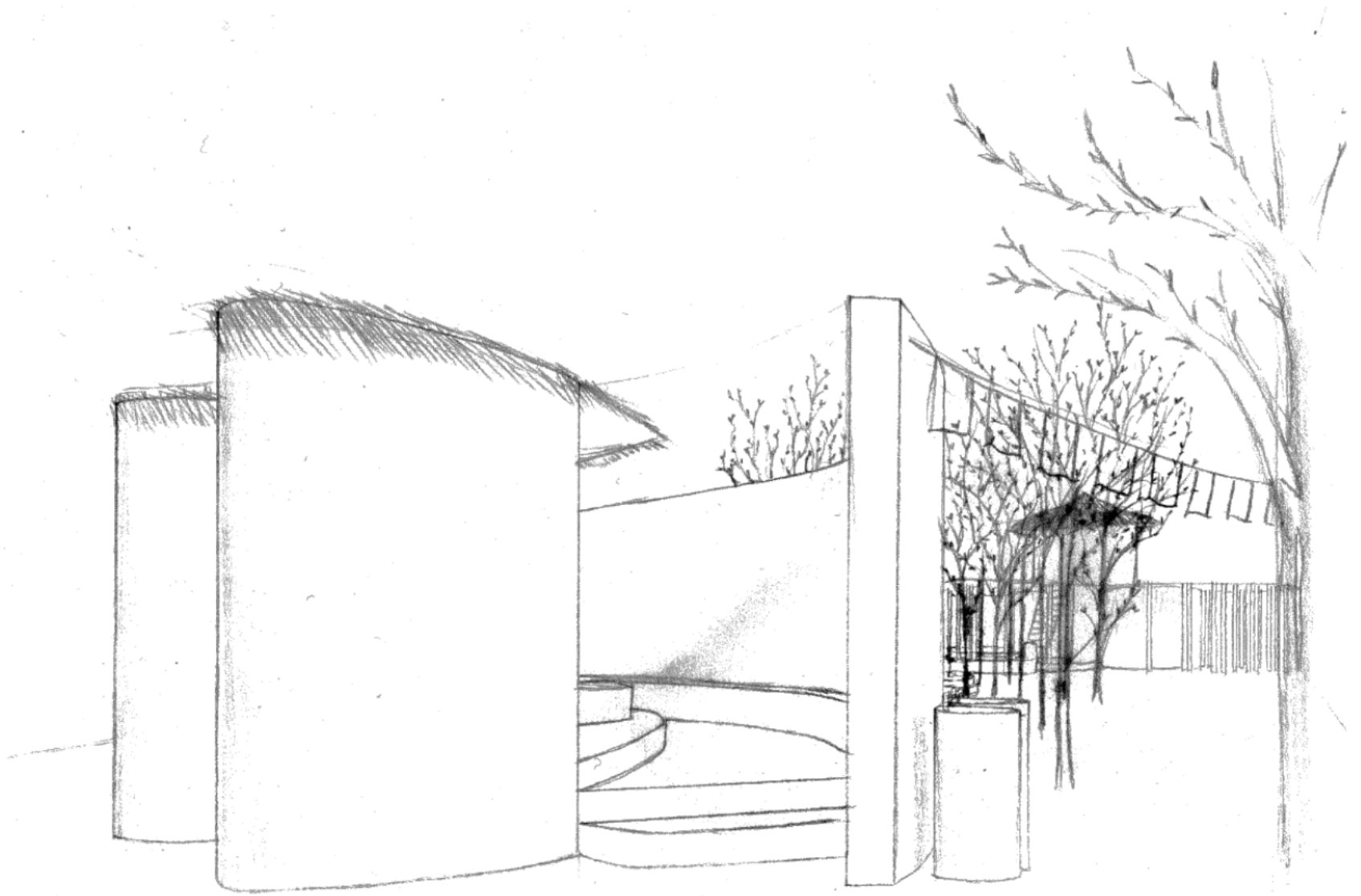

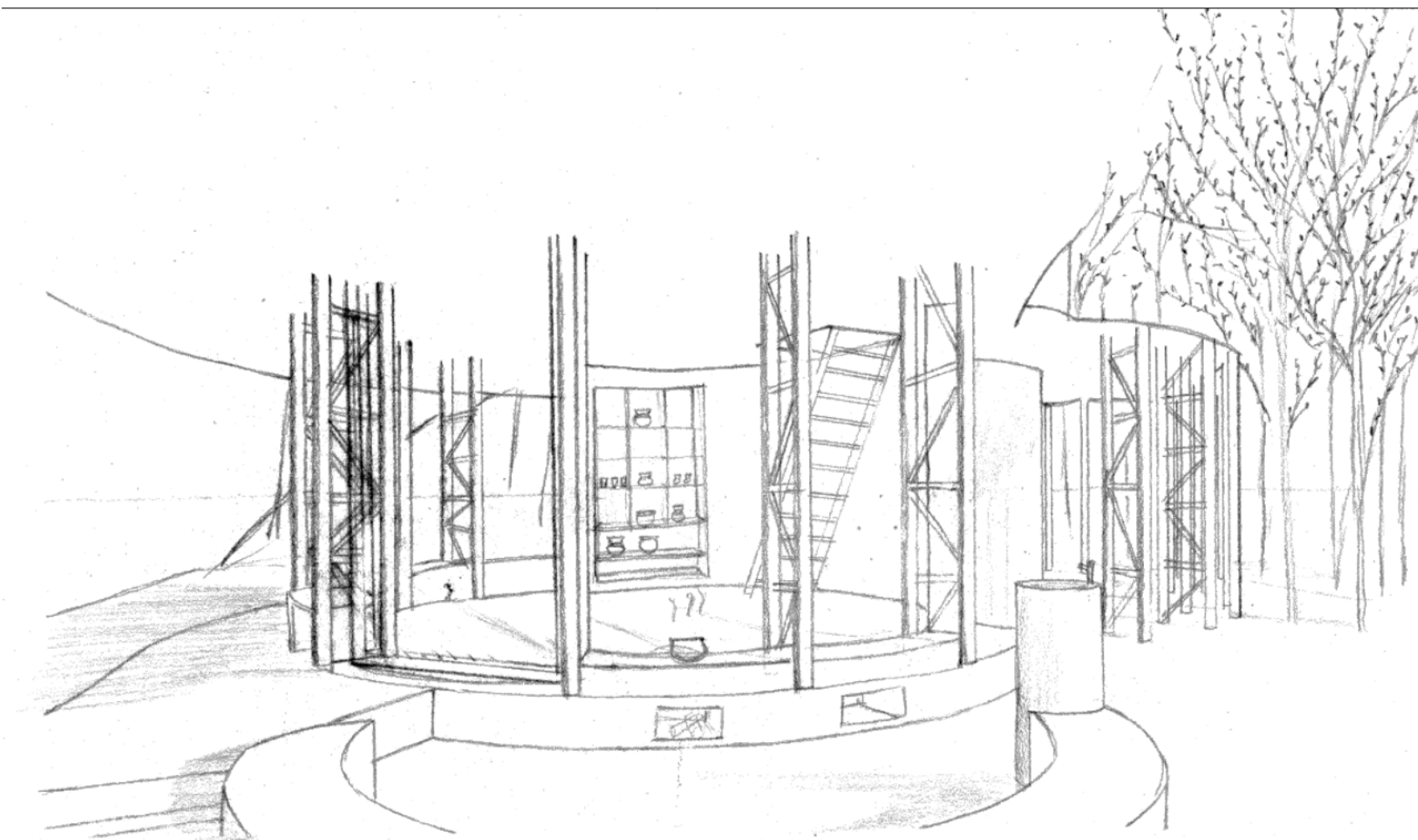

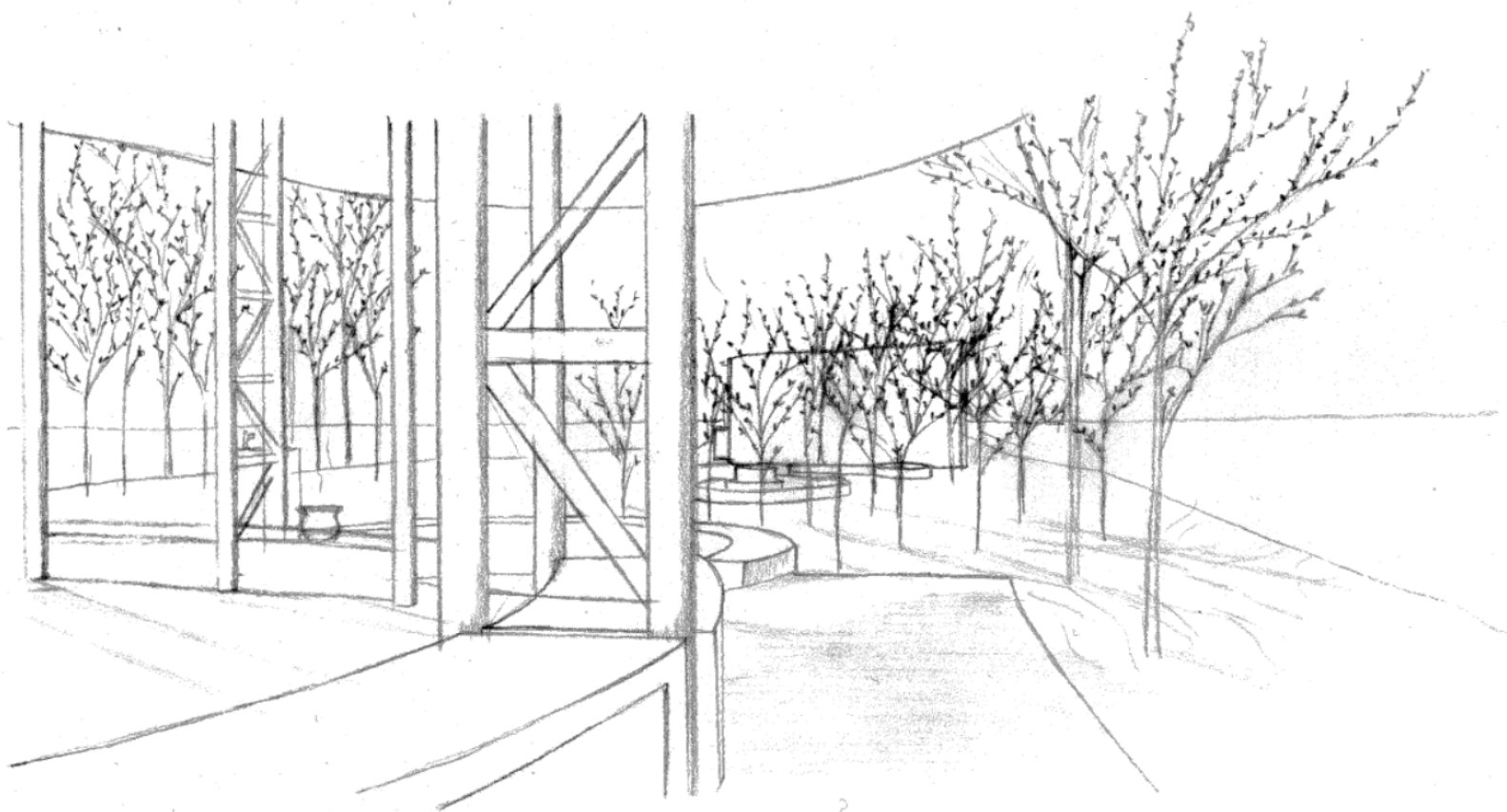

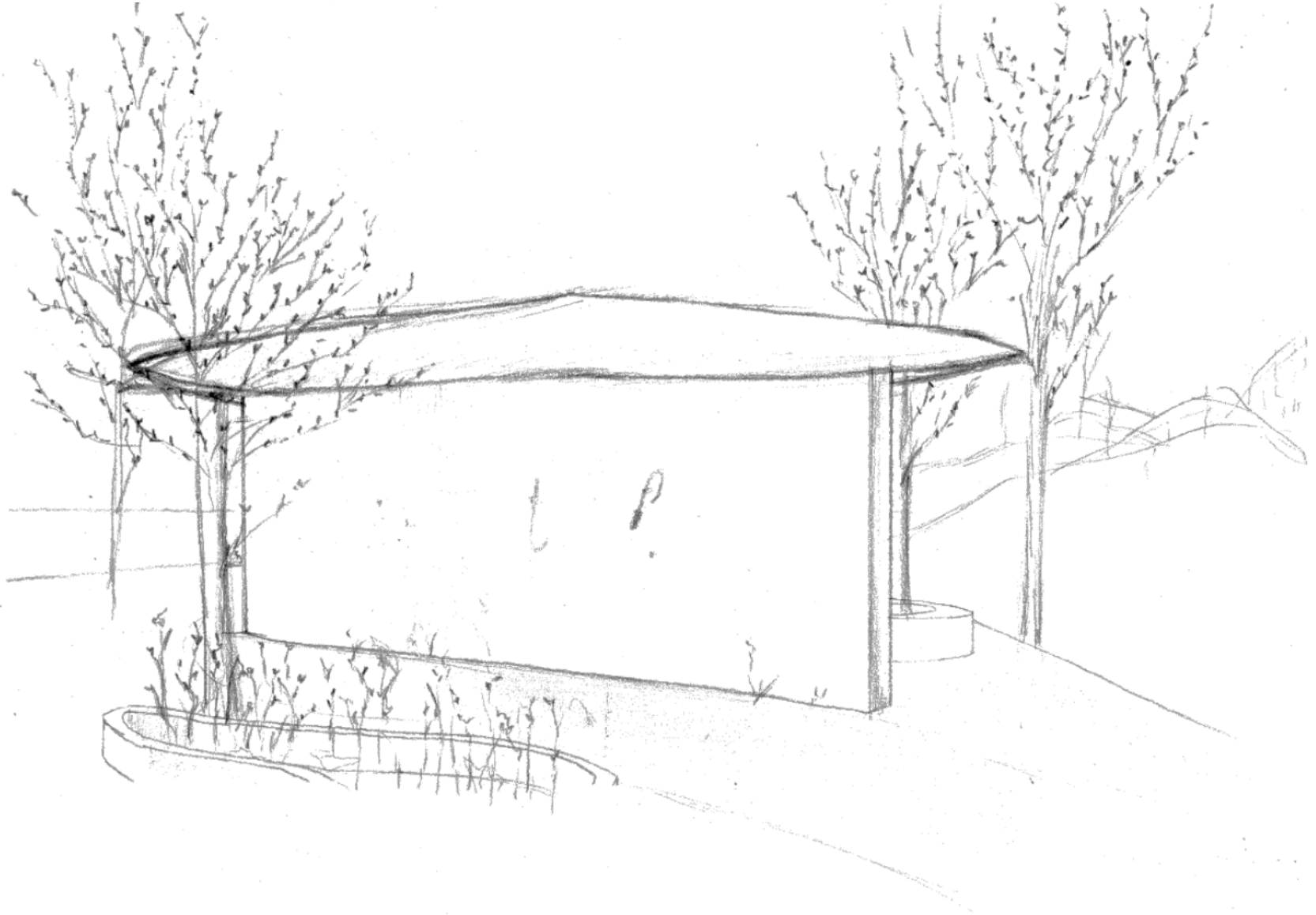

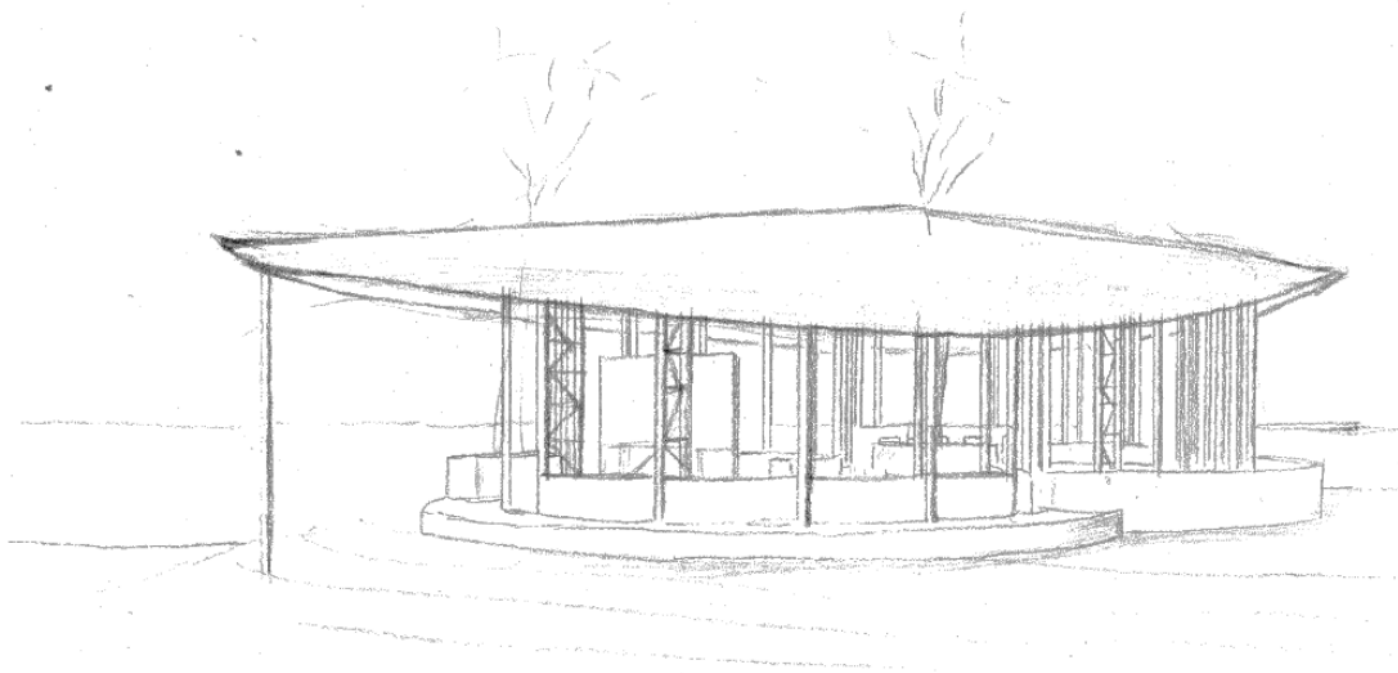

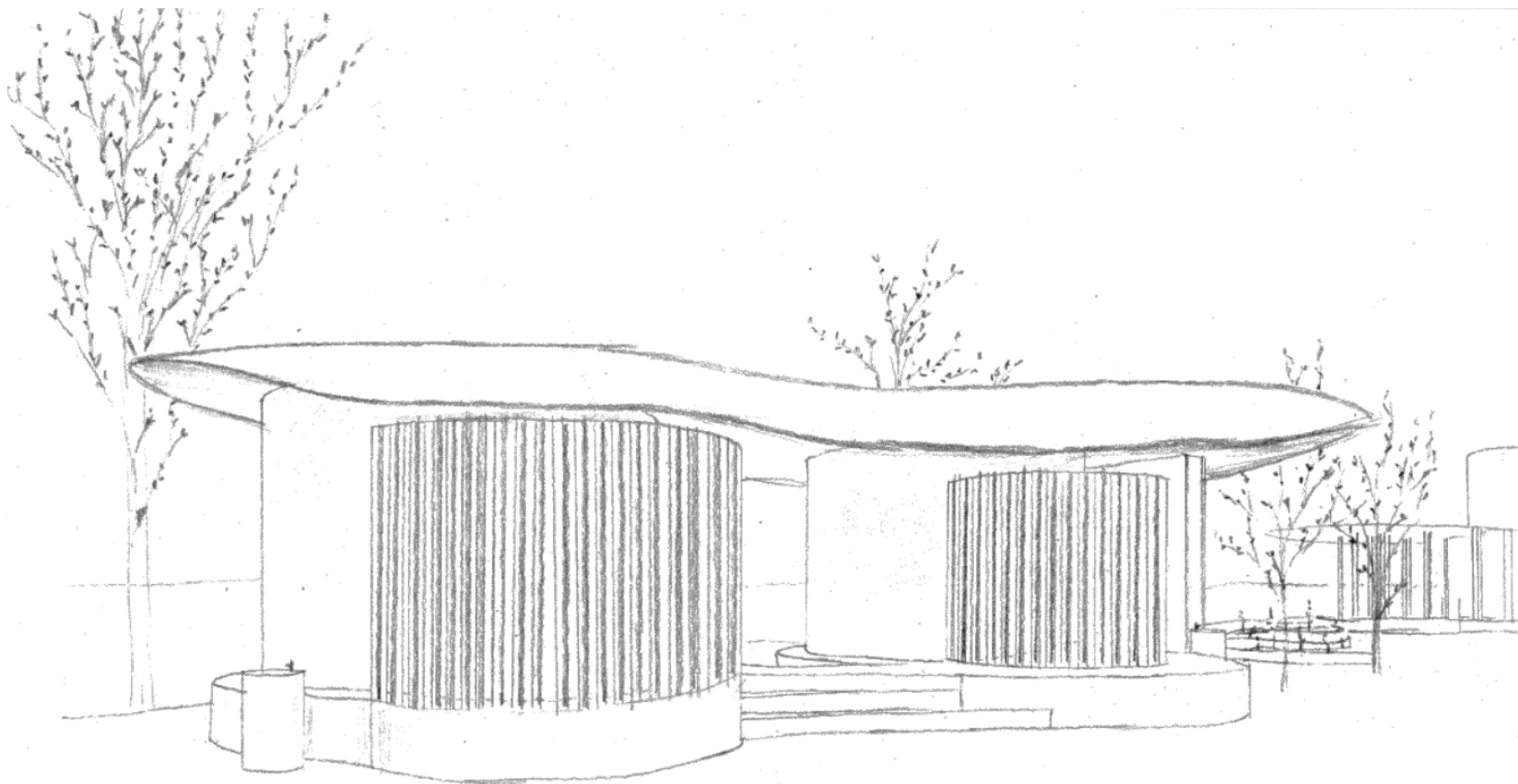

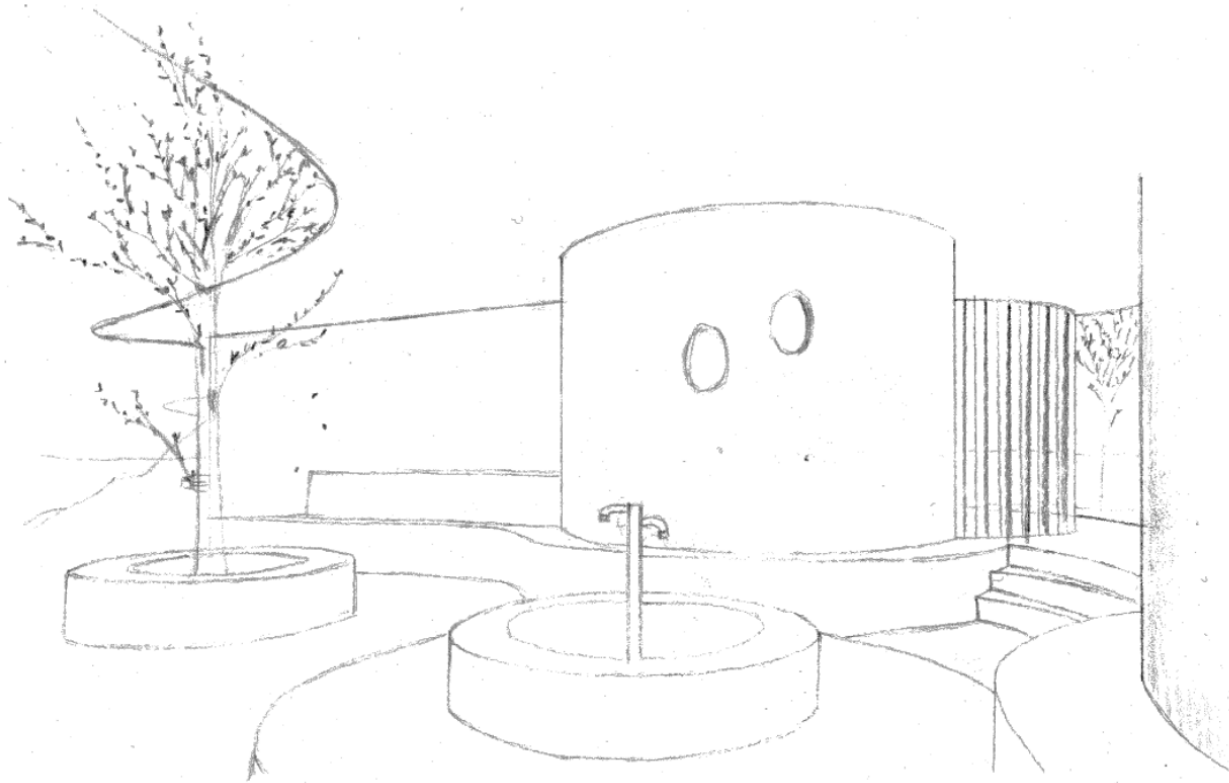

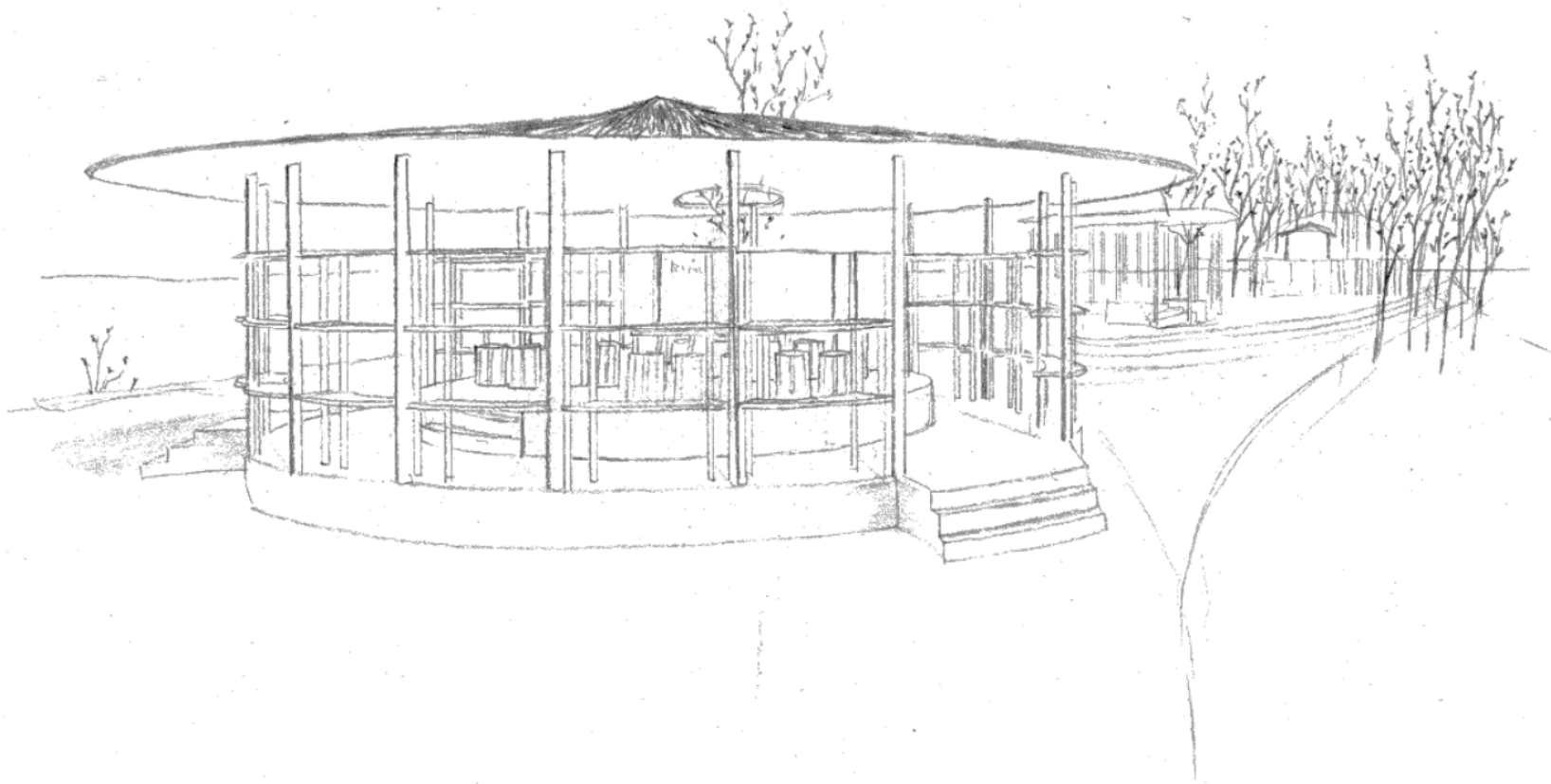

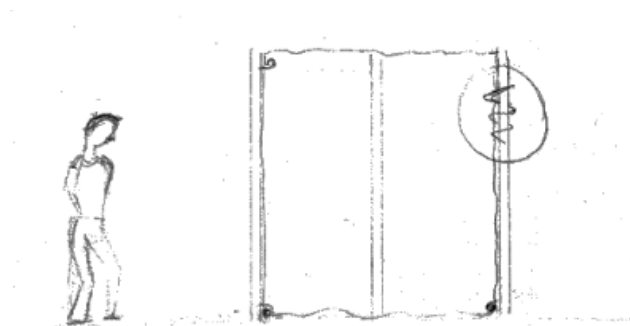

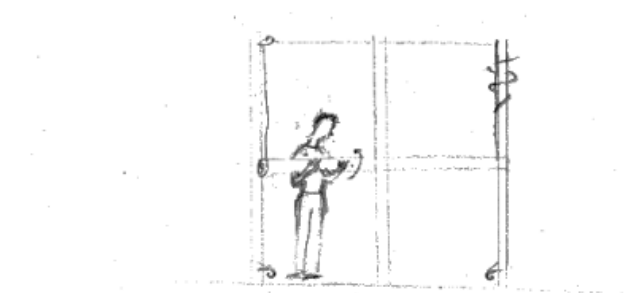

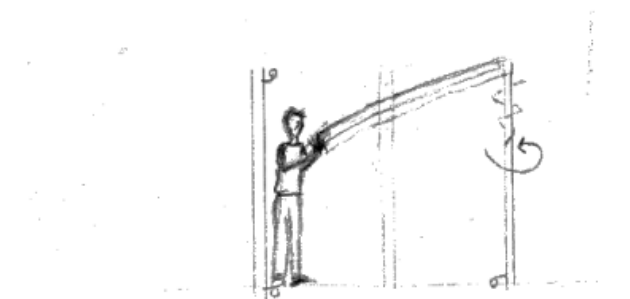
Doek open

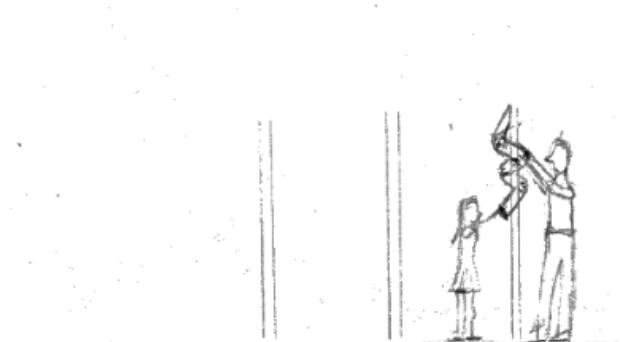
Haken los-
maken en
naar boven
rollen

Haak boven
losmaken
en
horizontaal
oprollen

Rond
gordijn-
houder
wikkelen

Sioen Industries is een gediversifieerde beursgenoteerde groep met een uitgebreid portfolio van producten en activiteiten: spinnen, weven en coaten van technisch textiel, fabrikant van professionele beschermende kleding en producent van fijne chemicaliën.

“We willen dat onze productieprocessen en onze producten duurzaam zijn. Daarom investeren we continu in machines en mensen en investeren we in hoe we terug kunnen geven aan de maatschappij en kunnen bijdragen aan een betere toekomst voor iedereen.

Deze investeringen en inspanningen worden beschreven in ons manifest Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen en vertaald in vele initiatieven op alle niveaus (bijvoorbeeld energieverbruik, people management, waterbehandeling, recycling, liefdadigheid, ...). We zijn lid van veel professionele verenigingen en werken samen met veel verenigingen. “

Fluo²Max Type 2 - 900 g / m².
Stevige stof.
PVC-coating.

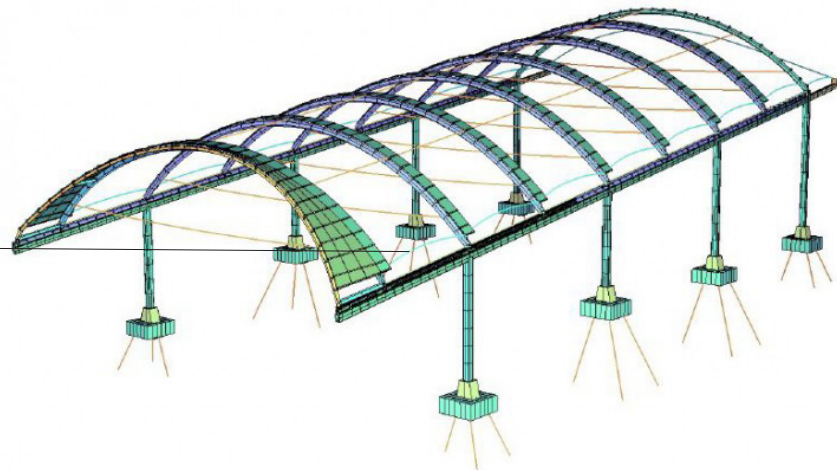
Warranty: 20 years

Coating technique: Direct Coating
Manufactured by: Sioen Coating Distribution

<https://sioentechnicaltextiles.com/en/references/natur-theatre-bad-elster-retractable-roof>

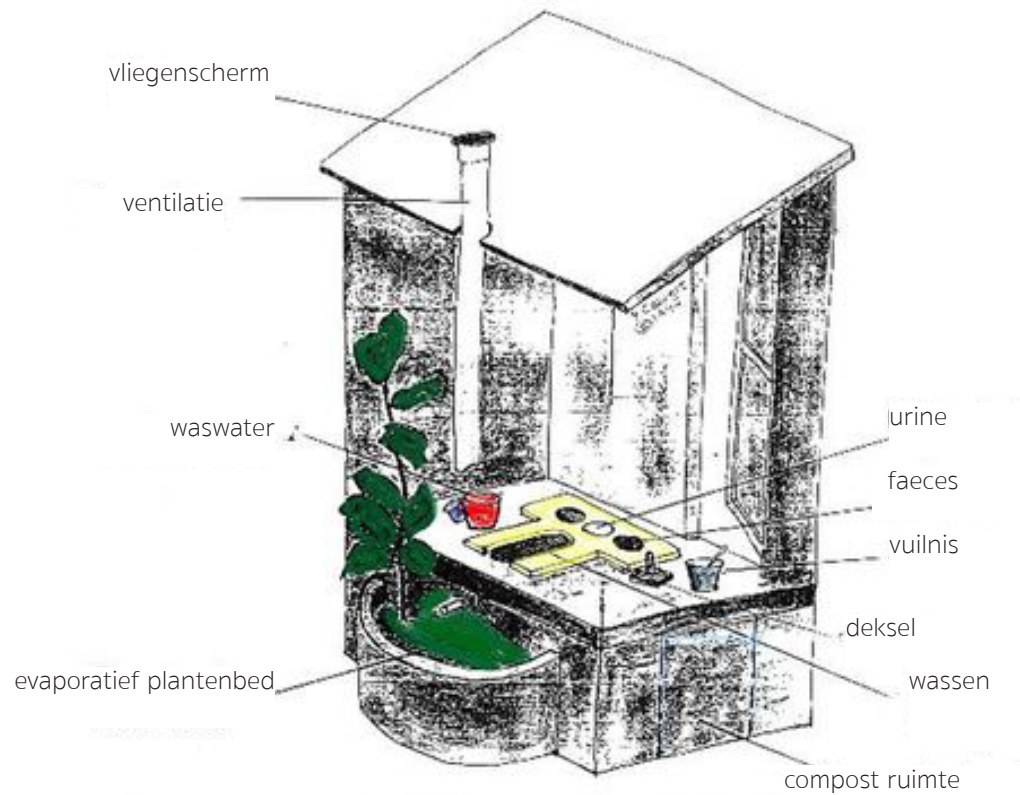
Spankabels

Voorbeeld: het natuurtheater in Bad Elster

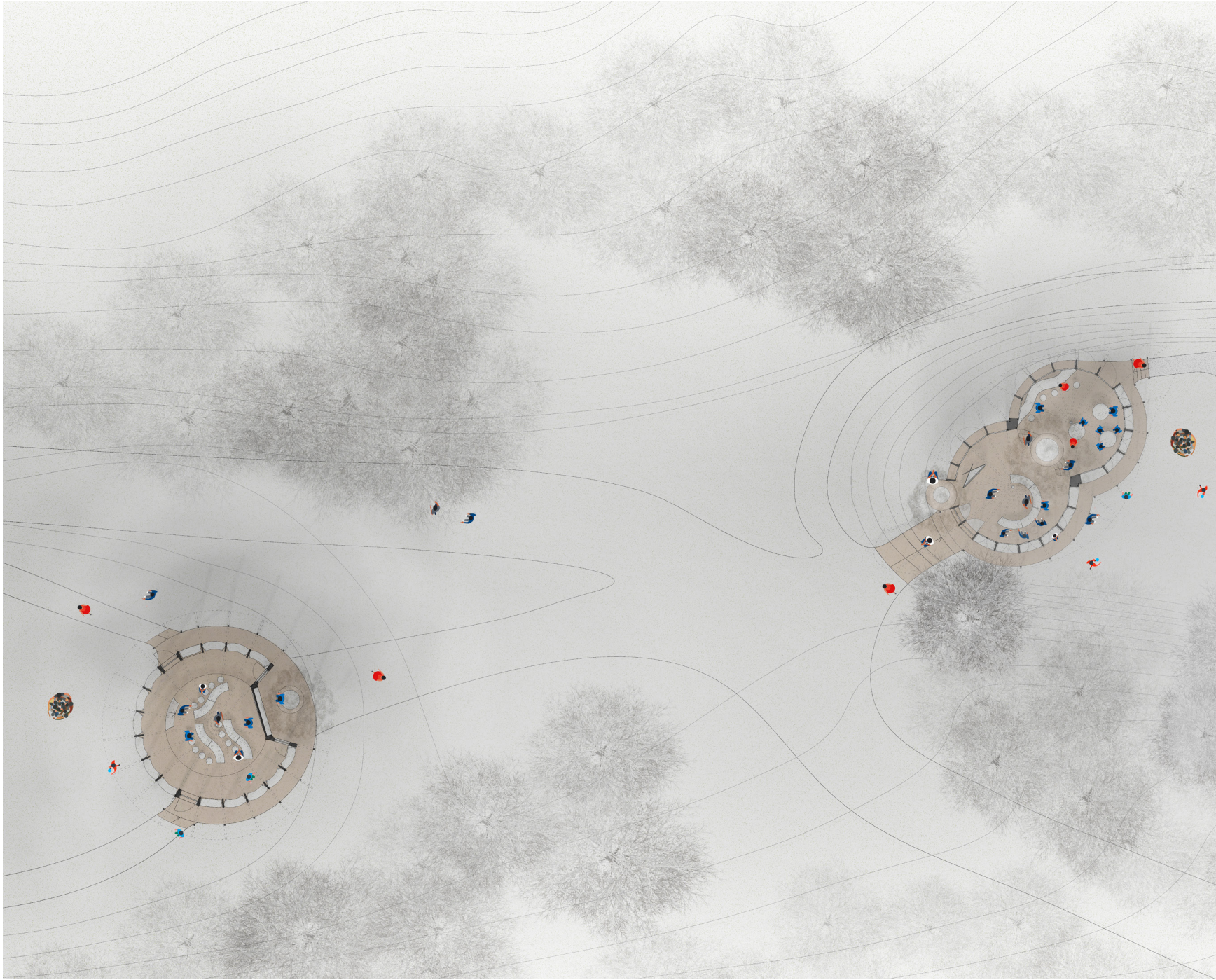
ECOSAN TOILET

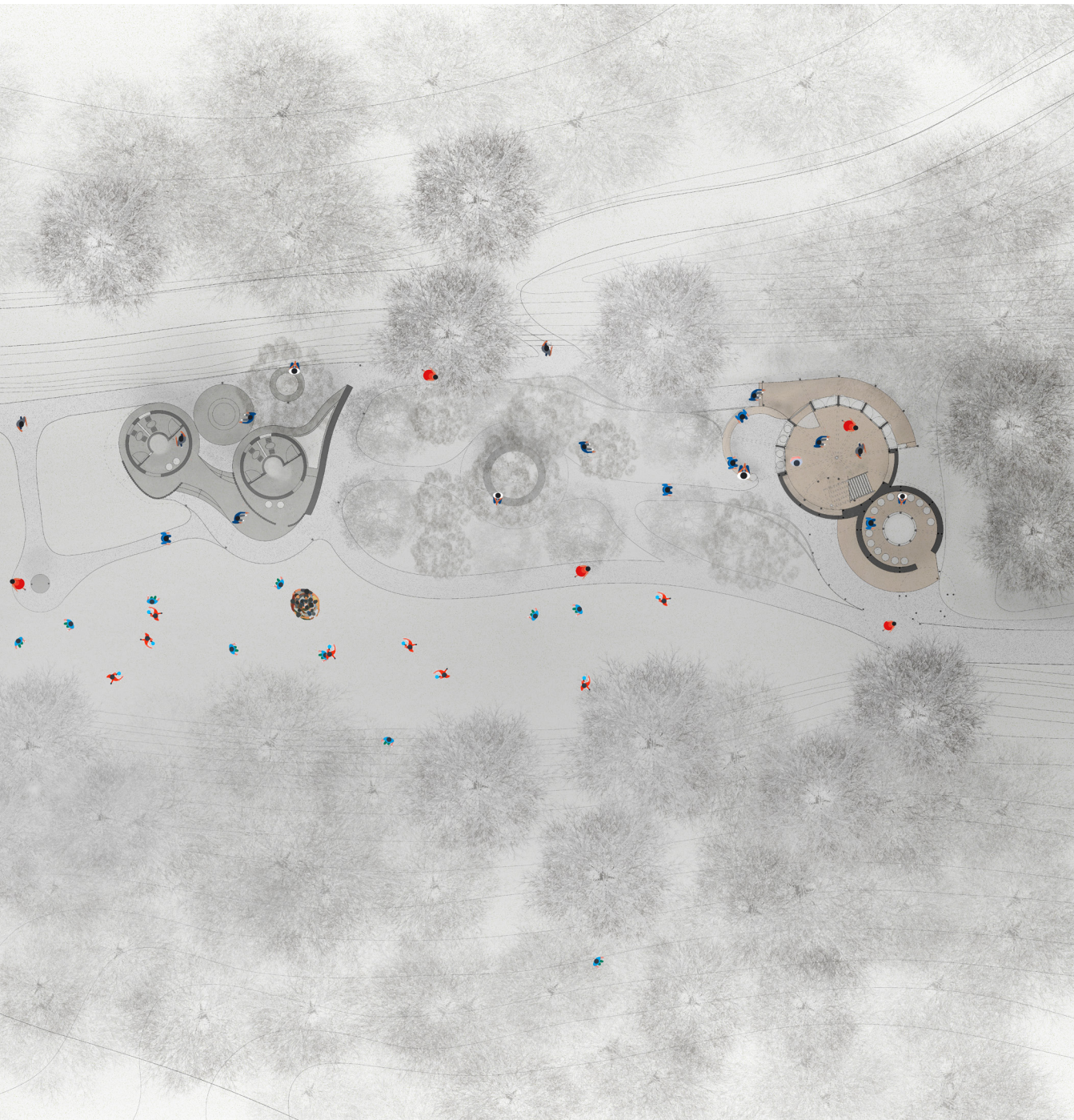
“Het EcoSan-toilet is een gesloten systeem dat geen water nodig heeft, dus een alternatief voor uitlogputten op toiletten op plaatsen waar water schaars is of waar het grondwaterpeil hoog is en het risico op grondwaterverontreiniging groter is. Het toilet is gebaseerd op het principe van terugwinning en recycling van voedingsstoffen uit uitwerpselen om een waardevolle hulpbron voor de landbouw te creëren.”

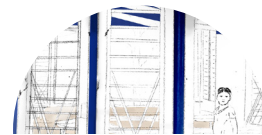
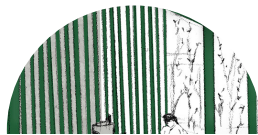

S.N.

04 EINDONTWERP

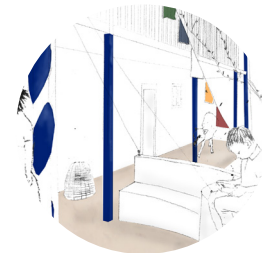

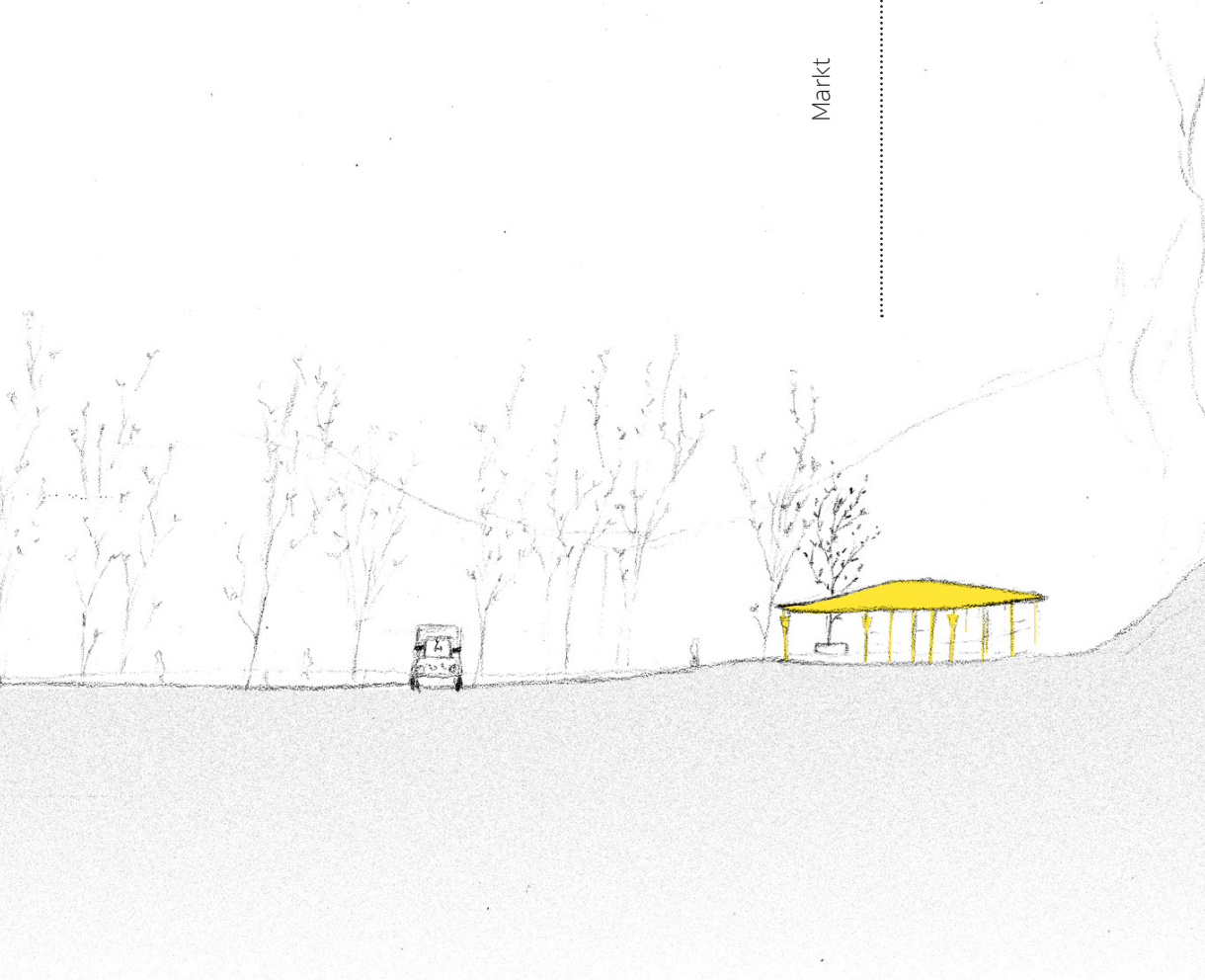

Markt

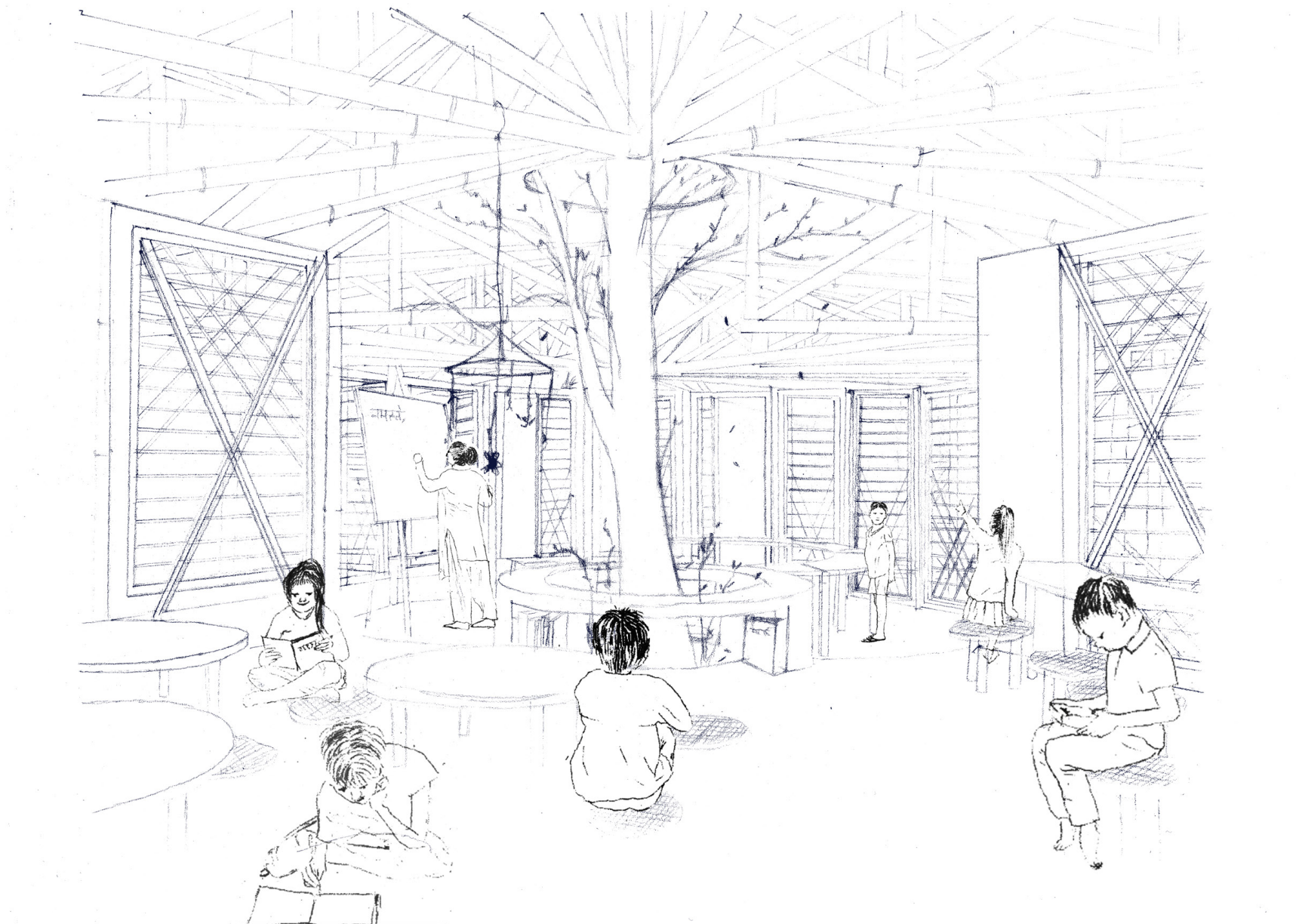
Klas op verplaatsing

HART

Het hart is een flexibele ruimte die dienst kan doen als 2 klaslokalen of 1 groot klaslokaal. Er is een niveauverschil naar de bibliotheek of zo een grens af te bakenen zonder een muur te moeten plaatsen. IN het midden staat een boom om het contact met de natuur ook binnen te blijven behouden. Daarnaast wordt een openheid gecreëerd door de lichte muren van geweven bamboe. De ondergrond is leem om een huiselijk gevoel te hebben. In het hart kunnen na de lesuren bijeenkomsten voor het dorp gehouden worden.

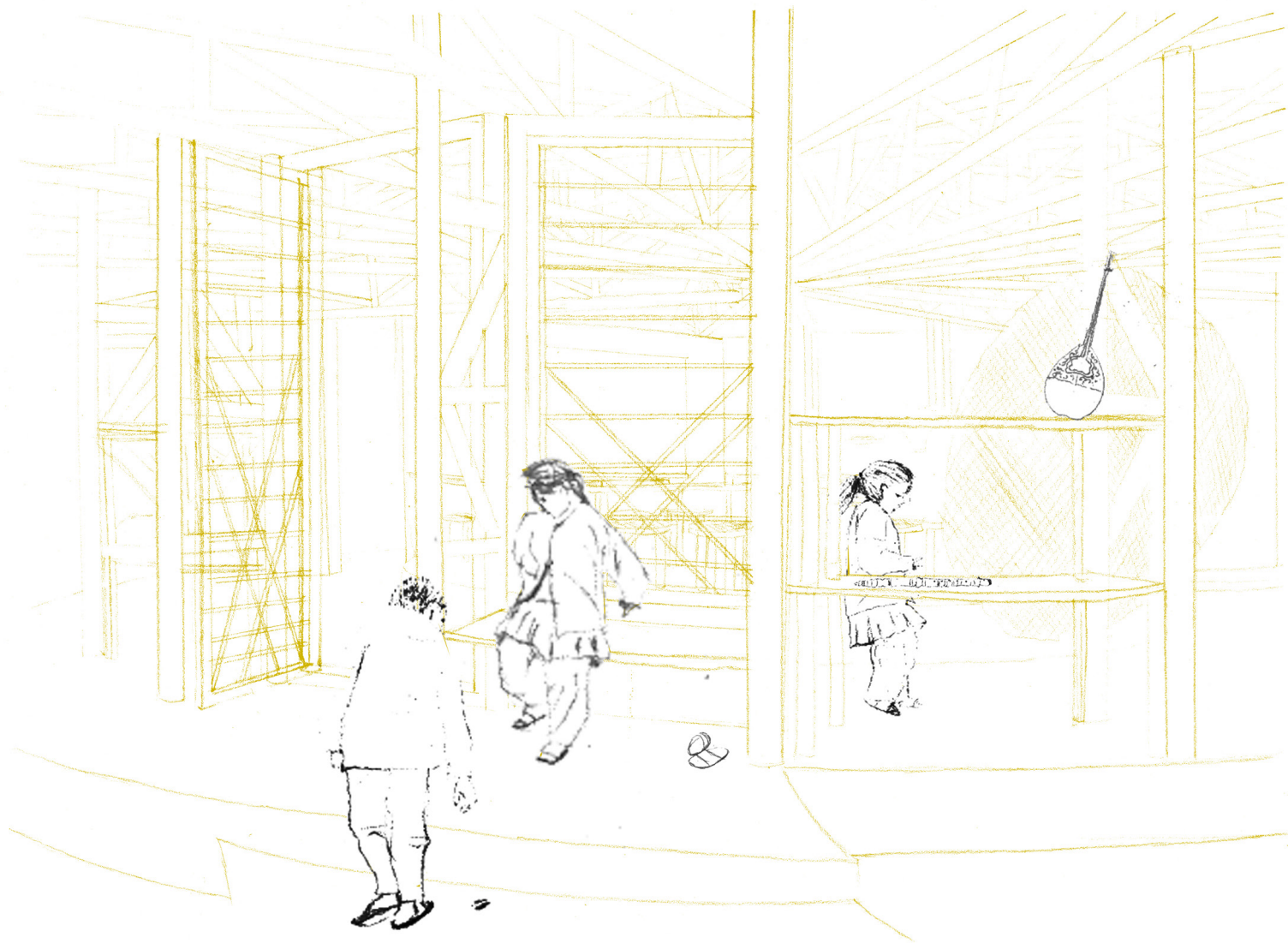

MARKT

De markt kan overdag dienst doen als klaslokaal en na de lesuren opengezet worden als markt waar de gemeenschap hun goederen kunnen verkopen aan auto's op de nieuwe weg vanuit Hetauda.

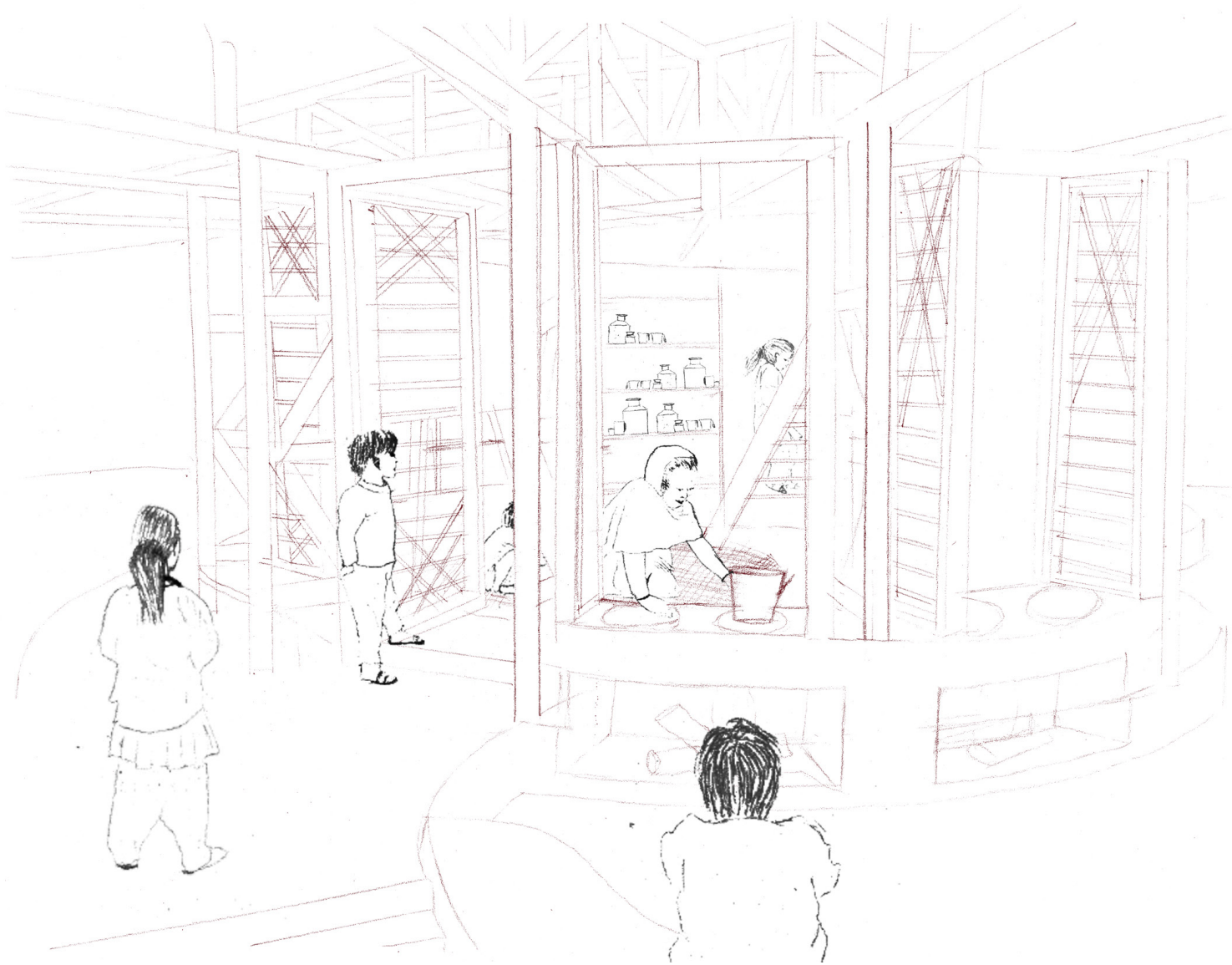

KOOK -EN LANDBOUWKLAS

Deze klas wordt gebruikt voor zowel het aanleren van het koken als het aanleren van landbouwtradities. Als je de trap neemt naar omhoog kom je in een zadenruimte en heb je van daaruit toegang tot de strobaal.

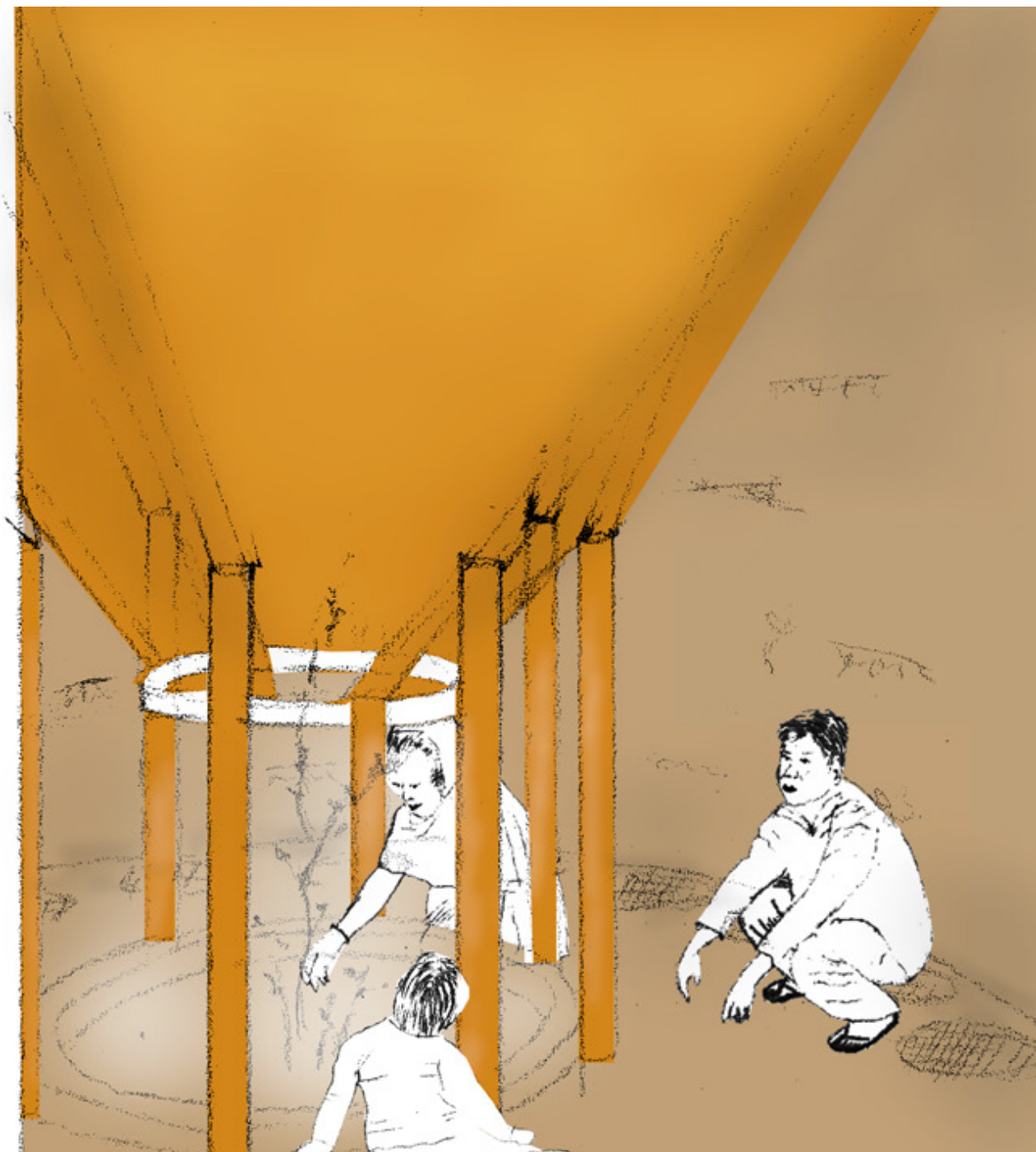

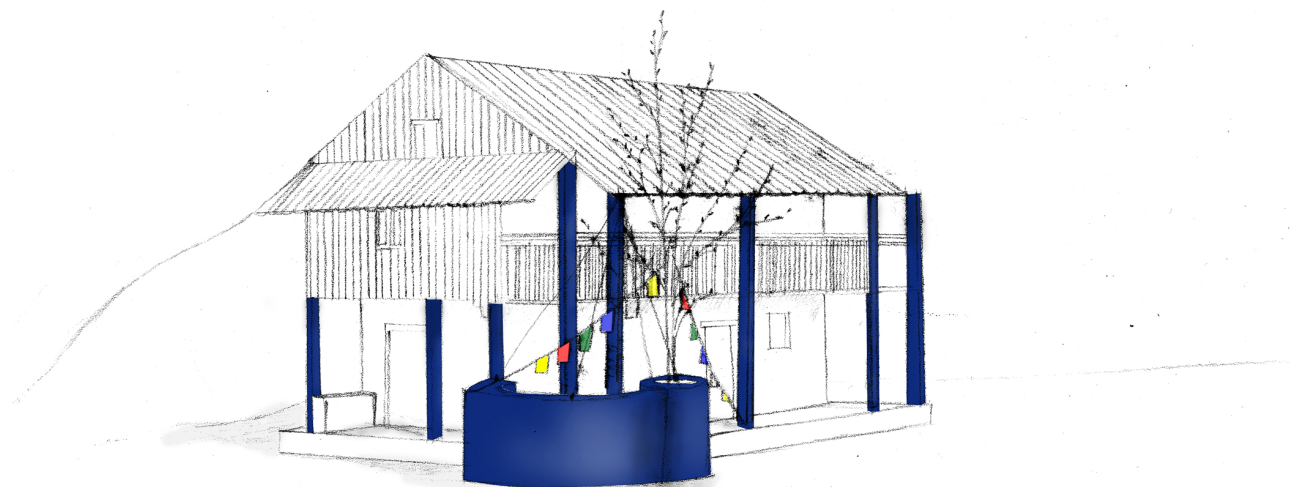
STORYTELLING

De storytelling bevindt zich achter de kook- en landbouwklas. Hier wordt de gebruikswijze achter planten doorgegeven van generatie op generatie. Hier kan de medicijnman terecht om zijn kennis over medicijnen door te geven zodat deze niet uitsterft.

Tijdens het al wandelend leren stoppen ze bij lokale gezinnen om traditionele ambachten aan te leren. Zo kan er gestopt worden bij de schrijnwerker om te leren hoe huizen gemaakt worden. Het is niet vanzelfsprekend dat het dorp met de school wil meehelpen. Door ze een extra ruimte te geven met fruitboom zullen ze hopelijk gemotiveerder zijn.

De klas is een verlenging van de peti en kan bij regen afgesloten worden door een zeil.

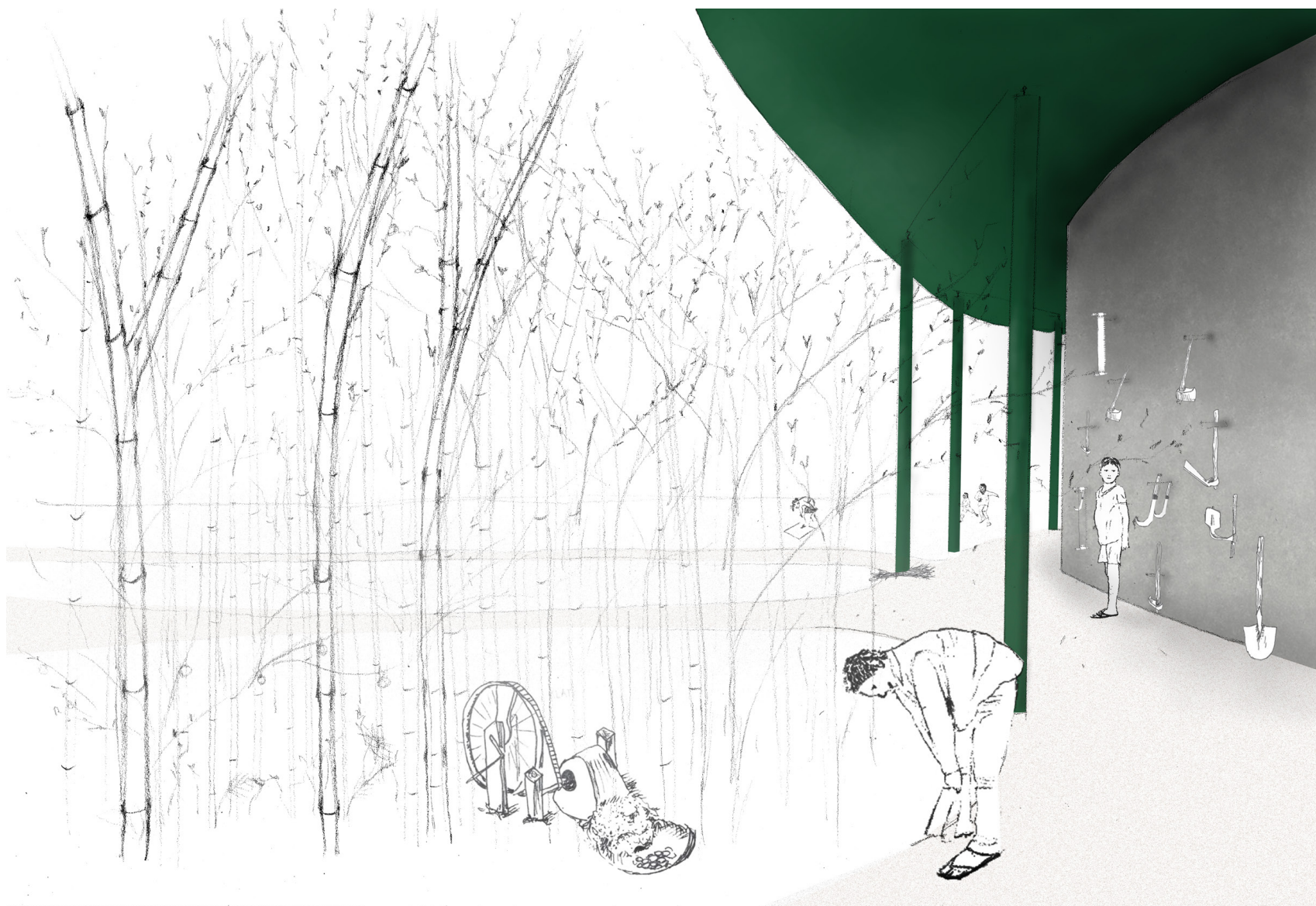

Om naar een ecosan toilet te gaan moet je door drie smalle openingen. Dit maakt de beleving. In de tussenruimte komt het licht vanboven. Die schijnt op een evaporatief bed die het afvalwater zuivert. Achter de toilet is de wasplaats gelegen. Er is veel zitgelegenheid om ook daar les te krijgen over hygiene.

Justine Sleurs
Master interieurarchitectuur
KuLeuven
Sint-Lucas, Gent
2018